

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

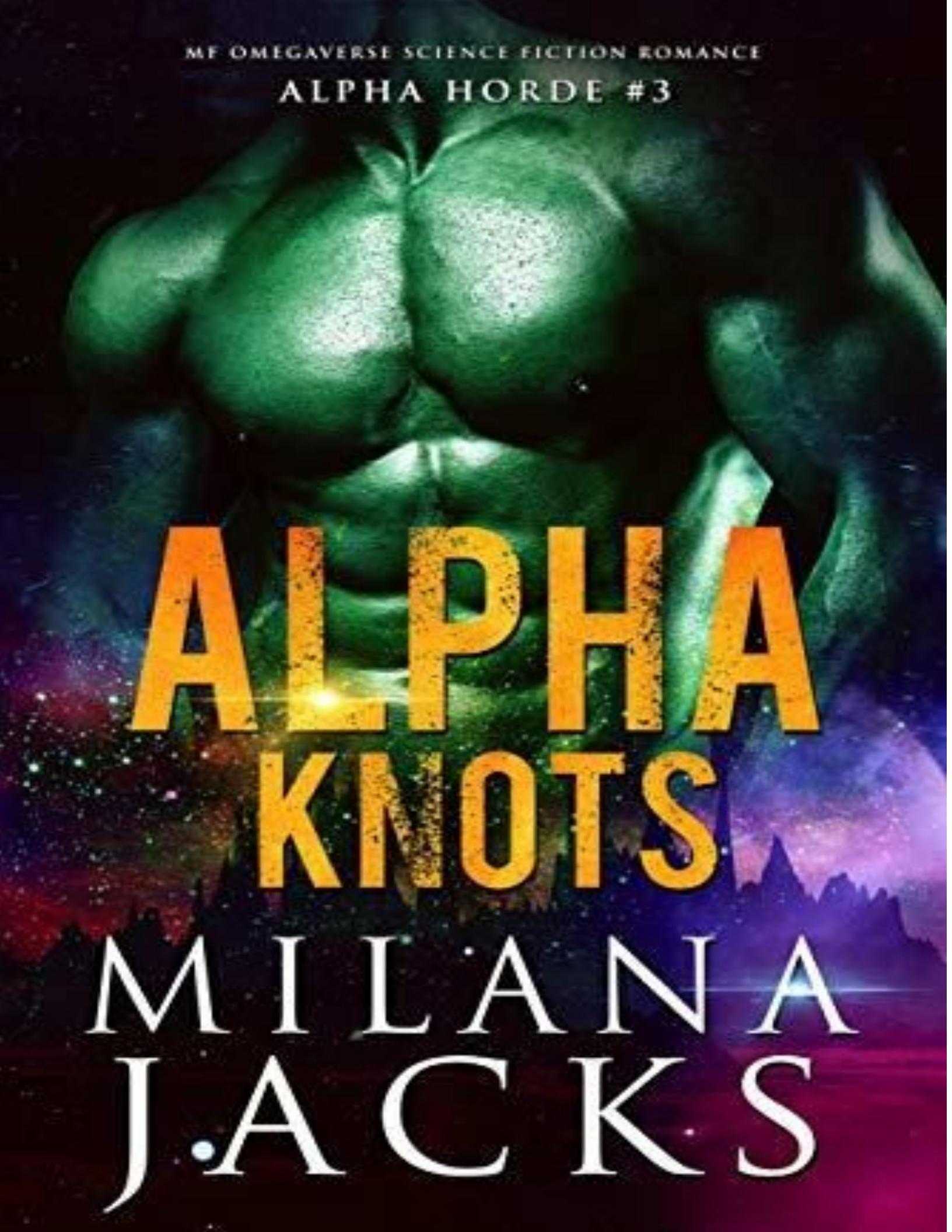
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MF OMEGAVERSE SCIENCE FICTION ROMANCE

ALPHA HORDE #3

ALPHA KNOTS

MILANA
JACKS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ALFA DÜĞÜMLER

Alfa Sürüsü, #3

MILANA JACKS

Bu bir kurgu eseri. Bu saçmalığı dünyanın her yerinde böyle adamlara inanan kadınlar için uydurdum. Evet, aklım başımda. Sorduğın için teşekkürler.

Tüm hakları saklıdır. Sözlerimin bir kısmını kopyalayıp yapıştırmak ve sonra yayınlamak yasaktır. Eğer böyle bir olursa, sorun değil, hapishanede yemek veriyorlar.

Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle ya da gerçek olaylarla herhangi bir benzerlik tesadüfidir, çünkü ateşli uzaylılar yerel spor salonunda günlük bir olaydır.

İçindekiler

Bölüm 1	
Bölüm 2	
Bölüm 3	
Bölüm 4	
Bölüm 5	
Bölüm 6	
Bölüm 7	
Bölüm 8	
Bölüm 9	
Bölüm 10	
Bölüm 11	
Bölüm 12	
Bölüm 13	
Bölüm 14	
Bölüm 15	
Bölüm 16	
Bölüm 17	
Bölüm 18	
Bölüm 19	
Sonsöz	
Alpha Collects özel teaser	
Afterword	
Alfa Canavarla Tanışın	
Yazar Hakkında	
Milana'nın Arka Listesi	

Vemlox

"Horde intihara meyilli," diyor Dreikx ve nakliye kapsülü adını verdiği metal kutunun panelindeki bir dizi düğmeye basıyor. "Buradaki koşullar son derece zorlu. İlkbaharda dönmenizi tavsiye ederim."

"Hayır," diyorum, gerçi Dreikx'le Ohala'dan Regha'nın dağ bölgesi Nesseltra'ya seyahat ederken geçirdiğim zaman beni intihara meyilli yapıyor. Dreikx sıkıcı biri ve verdiği tavsiyeler aletimin dibindeki sönmüş düğüm kadar iyi. Sadık köpeğim Loyo bile sıkıldı. Ness Dağı'nın dibindeki Horde güvenli evine inerken sıkışık kapsülün arkasında horluyor.

Bir rüzgâr uçan metal kutuya çarpıyor. Motorlar pozisyonumuzu korumak için çabalıyor ama Dreikx nafile tartışmasını sürdürüyor. "Geri dönmek için çok geç değil."

"Görev açık ve ben adımlarımı çoktan planladım. Omega'yı getir. Omega'yı Montar'a teslim et ve Muhafızları Horde'un katına getir. Bitti sayılır."

"Her zaman çılgın Alfa'nın dediklerini mi yaparsın?"

"Evet ama seni boğmak için onun iznine ihtiyacım yok. Bunu aklında tut." Dreikx beni buraya tazıdan daha hızlı getirdi; aksi takdirde tazıya binerdim. Keşke tazıma binseydim. Dreikx'in ileri teknolojisine rağmen, Telean nakliye gemileri görünüşe göre Regha dağ koşullarında uçamıyor. Bunu, Teleanların tamamen aptallaşıp Regha'yı işgal etmeye çalışması ihtimaline karşı bilgi kasama koydum. Bana sorarsanız, bu mümkün ve şimdi tam zamanı. Halkımız kral ve Loven arasında bölünmüş durumda.

Loven doğru seçim. Akli başında olan herkes bunu anlayabilir ve ben de akli başında olduğum için Horde Alfa'ma sadığım. Önce ileriye, sonra bir tık solu işaret ediyorum. "Şu küçük kahverengi deliği görüyor musun? Onu oraya indir."

"Sağduyu ve mantıktan yoksunsunuz. O mağara ağzı çok dar. ." "Sen lanet bir korkaksın. Sür şu şeyi dağın içine."

Dreikx başını sallıyor ama bizi ileri itiyor. Eğilip kutunun mağaraya girişini izliyorum ve başardığımızda seviniyorum. Uçmaktan nefret ediyorum.

"Gördün mü?" Gülümsüyorum. "Denemeden bilemezsin. İndim. Bitti."

Gemi dar mağara geçidinin duvarlarına sürtünüyor ve ben kulaklarımı kapatırken Dreikx irkiliyor. Sonunda yere iniyor ve motorlar kapanıyor. Dreikx büyük koltuğunda dönüyor, gümüş gözbebekleri büyüyor.

"Görevden önce," diyor, "bu nakliye modülünün boyutlarını verdim ve özellikle güvenli evin girişini geçip geçemeyeceğini sordum. Loven geçebileceğini söyledi. Bana neden sıkışıp kaldığımızı açıklar mısın?"

"Sen kötü bir pilot musun?"

Dreikx'in çenesi çalışır. "Seni boğacağım Horde."

"Sonra görüşürüz." Emniyet kemerlerimi çözüp uzaklaşıyorum, sonra Loyo'yu dürtüyorum. Dilinin ucu yere değiyor, yüzünün etrafında bir salya birikintisi oluşuyor. Dreikx'in onu temizlemesi gerekecek. Ağlamaklı siyah tazı gözleri kırpışıyor ve Loyo emniyet kemerlerinin içinde kıpırdanıyor, sonra yarı şaşkın, yarı sinirli bir şekilde hırlıyor.

"İyi uyudun mu prenses?" Kemerlerini çözüp dışarı çıkmaya ve mağarada bir yerlerde olması gereken Omega'yla buluşmaya hazırlanıyorum. Çıkış açılmayınca arkamı dönüyorum ve Dreikx'in, ona göre uzay geçidinin iletim sistemini koordine eden lanet kristalize taşlarla oynadığını . "Ne yapıyorsun sen?"

Dreikx, "Vericiyi yeniden kalibre ediyorum," .

"Neden?" Dreikx'le konuşmak sikimi iple çekmek gibi bir şey. Rahatsız edici.

"Çünkü."

Loyo homurdanıyor, sonra gerinmek için kıcını kaldırıyor. Bir tazı olmak güzel olmalı. Sonunda Dreikx kapıyı açıyor ve ben de büyük mağaranın etrafına bakmak için dışarı bakıyorum. Büyük bir banyodan çıkan buhar tavandan sarkan buz sarkıtlarını eritiyor. *Damla. Damla. Damla.* Burnumu kaldırıp kokuları tanımaya çalışıyorum. Temiz ama havasız mağara havası. Omega amcığı yok.

"Omega burada değil," diye bilgilendiriyorum güçlü pilotu ve uzay kapıları uzmanını, sonra da onun panele yürüyorum. "Neden burada değil?"

"Çünkü uzay geçidi arızalı."

"Bunu biliyoruz ama sizin teslim edebileceğinizi düşündük. Omega'yı teslim edebileceğinizi söylemiştiniz."

"Bir Omega kapının sonuna kadar zorundadır. Ve hiçbir zaman yüzde yüz kesinlikte teslim edebileceğimi söylemedim, çünkü geçit hatalı. Ama yine buradayız. Horde'un hiçbir mantığı yok ve bana hiçbir anlam ifade etmiyor."

"Omega'ya ihtiyacım var." Onu omzundan alkışladım. "Bunu gerçekleştir, ey akıllı Dreikx, hırsızların kralı."

Dreikx vericiyi alıyor ve bir tür holografik projeksiyonun içine koyuyor. Sanırım tamir çalışıyor.

Bir çılgık sessizliği deliyor.

Kulaklarım açılıyor ve

dinliyorum.

Dreikx o lanet hologramları, devreye sokmaması gereken geniş menzilli tarayıcılarla kaldırıyor.

"Loven bu tür bir teknolojiyi özellikle yasakladı."

"Bir uzay gemisinin içindesin canım. Her şey teknoloji ürünü."

"Şu tarayıcıları indirin." Ben buradan ayrıldıktan sonra Horde bir daha geri dönmeyecek olsa bile

Teleanların bu yerin ayrıntılarını bilmesini istemiyoruz. Eğer Dreikx güvenli evden haberdar olursa,

artık güvenli değildir. Bu bölgedeki yerli vahşı hayvanlar olan Nesser'ler etrafı koklayacak ve sonunda bu mağaraya taşınacaklardır.

Bu yüzden buraya kim gelirse gelsin onlarla uğraşmak zorunda kalacak. Dreikx tarayıcıdaki hareketli kırmızı noktayı işaret ediyor. "Isı."

Bildiğim tek bir ısı kaynağı var, o da Omega. Hiç düşünmeden gemiden dışarı fırladım, onu almaya hazırdım. Sonra durdum ve hırladım. Gemi mağaranın tek giriş ve çıkışını kapatıyor. Bu yüzden göbeğimin üstüne düşüp koca kıcımlı geminin altına sokuyorum ve sürünüyorum, Kutsal Yılan' yemin ediyorum ki eğer nesserler Omega'ya benden önce ulaşırsa Telean'ı öldüreceğim ve bunu bir kaza gibi göstereceğim.

Rüzgâr karı savurarak girişi hızla kapatıyor. Bu iyi bir şey. Nesser'lar görerek ve sıkışmış gemiyi göremezler. Uçurumdan atlıyorum, zırhım sıçramanın ortasında yükseliyor ve kendimi kırmızı tepeli bir ağacın üzerinde yakalıyorum, ardından ağacın eşsiz dal ağını kullanarak çılgınlığın geldiği yöne doğru manevra yapıyorum.

Dondurucu soğukta esen rüzgâr ayaklarımı yerden kesiyor ve baş aşağı kara düşerken çığlık atıyorum. Bu da neydi böyle? Ayağa , tozlandım ve rüzgâr sırtıma vurunca tökezledim. Tanrım. Gözlerimi kısarak etrafıma bakıyorum, iki adım önümü zar zor görebiliyorum. Bir... dağın tabanına serpiştirilmiş uzun, ince ağaçlara benzeyen mantarların kırmızı dışında her şey beyaz... Bakışlarım yukarı, yukarı geziniyor. Bir dağ mı? Hangi cehennemdeyim ben?

Bir rüzgâr üzerimden geçti ve tekrar düştüm, bu sefer üzerine. "Alo?" Etrafımda dönüyorum ama rüzgâr yüzüme çarptığı için ayağa kalkamıyorum. Tanrım, burası buz gibi. Bu da ne böyle?

Yakınlarda bir ağaç görüyorum ve ona doğru sürünüyorum. Sırtımı ona yaslıyorum ve ıslak yüzümü silerek yukarı bakıyorum. Ağaç kesinlikle ince tüylü yeşil gövdeli ve kırmızı tepeli dev bir mantar. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Dişlerim takırdamaya başladı. Görmezden geliyorum. Bu çeşit... Neler olduğunu açıklayamıyorum. San Diego'da hava yetmiş derece, burada ise negatif sonsuzluk. Aklıma Alice Harikalar Diyarında geliyor ama benim adım Samantha ve Harikalar Diyarı ben dört yaşındayken hayal gücümde var olmuştu. Yirmi dört yaşındayım ve otuz yaşına kadar kayıp kişiler dedektifi olmayı hayal ediyorum.

Ayaklarım donmuş, dişlerim takırdıyor, sığınak bulmak için etrafı tarıyorum. Sığınak bulduktan sonra olanları düşüneceğim, yoksa beynim ve bedenim donacak. Saklanabileceğim bir yer bulamayınca ağacın etrafında sürünüyorum. Beyaz manzara ve kırmızı tepeli ağaçlardan başka bir şey yok. Rüzgâr sağdan sola doğru esiyor, yüzden rüzgârla birlikte sürünerek beni ilerletmesine izin veriyorum.

Vücudum zar zor hareket ediyor.

Zaten yarı donmuş durumdayım, yorgunluk zihnimi ele geçiriyor. Yüce Tanrım, burada öleceğim. Bu

bir

Rüya mı? Biri kafama vurdu da komaya mı girdim? Umarım öyledir. Bunu anlayabilirim. Rüzgâr beni savuruyor, görüşüm bulanıklaşıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve uykunun beni almasına izin veriyorum.

* * *

Tuhaf sesler beni uyandırıyor. Dinlemeye devam ediyorum ama gözlerimi açmıyorum, nefesimi kontrol ediyorum ki orada her kim varsa uyanık olduğumu anlamasın. Sesler erkek, hırçın, derin ve gırtlaktan geliyor, daha önce kimsenin çıkardığını duymadığım tıslama sesleri. Birinin kafama bir şeyle vurup sonra da beni kaçırmış olabileceği aklıma geliyor. *Polislerin çok fazla düşmanı vardır, diye* uyarmıştı babam bugün, işteki ilk günümde bana iyi dileklerini sunmadan önce.

Gah, kayıp kızların soğuk davasını yalnız bırakmalıydım. Babam bu işi profesyonellere bırakmamı tavsiye etti. Nick ve ben gürültü şikâyeti çağrısına yanıt verdik, sorunu çözdük, erkek öğrenci birliğine bir uyarı daha yazdık ve oradan ayrıldık. O akşam daha sonra geri döndüm çünkü o evde içime sinmeyen bir şeyler . Son birkaç ay içinde orada iki kız kaybolmuştu. Burnumu ait olmadığı bir yere sokmuştum ve şimdi hangi cehennemde olduğuma dair hiçbir fikrim yok. Belki de kızlara olan tam olarak buydu. Kayboldular ama bir yerlerde olmalılar. Buradalar mı?

Kıyafetlerim ıslak ama sıcak, bu garip. Vücudumun üstündeki ağırlık bana adamların beni battanilerle örttüğünü söylüyor. Glock'um kaburgalarımı dürtüyor, yani silahım ve kılıfı hâlâ bende. Kıç yanaklarımı sıkıyorum. Evet, cüzdanım da üzerimde. Kim bu aptallar, bir kadını kaçırıyolar ve eşyalarını bile almıyorlar? Üzerimi bile aramadılar. Göz kapaklarımın altından gözlerimi deviriyorum. Muhtemelen sivil olduğumu düşünüyorlar, kardeşlik evinde kışını kurtarmak isteyen üniversite öğrencisi. Bu benim lehime olacak.

Ayak sesleri yaklaşıyor ve onlardan biri sadece bir adım ötede duruyor olmalı, çünkü onun... kolonyasının kokusunu alıyorum. Hoş bir koku. Çok hoş. Yalamak istediğim bir şey gibi ve sanki bir düğme açılmış gibi, amım sıkılıyor. Külötümü ıslattım. Tanrım. Şimdi aptal olan benim, ama nefes almak zorunda olduğum için onun parfümünü içime çekmeye devam ediyorum. Tanrım, çok seksi. Sanki uygulanabilir bir stratejiymiş gibi, nefesimi tutuyorum. Sonunda tekrar nefes alıyorum. Mmm, koku tahrik edici.

Birdenbire, bilinmeyen sesler ve kelimeler zihnimde uçuşuyor.

Tekmeliyorum.

Gözlerimi açtım, silahımı aldım ve çömeliş nişan aldım. Ama ateş edemiyorum. Ateş edemiyorum çünkü, bir, tetikte değilim ve iki, şoktayım. "Ellerini görebileceğim yere koy!"

İki erkek var. Gri olan, yaklaşık altı iki yaşında, kel, düz burunlu, siyah gözlerine karşı gümüş gözbebekleri olan, gülümsüyor ve ellerini kaldırıyor. Daha iri olan, geniş omuzlarını kaplayan kürküyle adaçayı yeşili, düz burunlu ve siyah gözlü olan çömeliyor ve zümrüt yeşili bir dış iskelet vücudunu kaplarken öpüşme sesleri çıkarıyor. "Korkma, küçük Omega. Baba Vemlox sana zarar vermeyecek."

Fiziksel görünümünün yanı sıra beyinlerinde de bir sorun var ya da beni anlamıyorlar. İngilizce düşünüyorum, anadilimde kelimeler oluşturuyorum, ancak boğazımdan zorla çıkarmak zorunda kaldığım tıslama, gırtlaktan gelen seslerden oluşan yabancı bir dilde çıkıyor"Üçe kadar sayacağım. Bir-

Yeşil adam şimşekten daha hızlı bir şekilde beni yakalıyor, silahımı geçiriyor ve beni yerdeki kürklere yapıştırıyor. Gözleri siyah, dudakları siyah, alttaki delinmiş, burnu neredeyse düz ve benimkinden daha geniş olan burun deliklerinin arasında altın bir çubuk kıvrılıyor. Kulakları sadece havaya kalkan kanatçıklar. Saç yok, sadece ben izlerken vücuduna geri çekilen sert zümrüt kabuklar, suskun, aptal ve

Kesinlikle tahrik oldum. Yalanabilir, erkeksi kokuyor, benim gibi bir kadını idare edebilecek bir erkek gibi. Dudaklarımı çimdikliyorum, ama onun sert vücudunu dürtmekte olan meme uçlarımı çimdiklemeyi tercih ediyorum.

Bana doğru sırtıyor. Kırmızı yakutlarla süslü burnundaki piercing, onu canavar kostümü giymiş kötü çocuk heavy-metal yıldızı gibi gösteriyor. Maske takıyor, tüm vücudunu kaplayan bir kostüm, fark ediyorum. Her şeye rağmen aptal ve beni öldürmek isteselerdi maske takmazlardı. Umut sağlıklı.

Diğeri boğazını temizler. "Vemlox, eğer daha fazla feromon salgılasan, sana katılacağım."

Üstümdeki -Vemlox- gözlerini benden ayırmıyor. Başı yüzüme yaklaştıkça yaklaşıyor ve ben dudaklarımı ve bacaklarımı ayırıp yüzüne uzanıyorum... başını sallayıp burnumun ucunu öptüğünde. "Regha'ya hoş geldin, dünyalı Omega. Burada güvende olacaksın."

Yüzümü fırçalıyorum. *Sakin ve mantıklı ol.* Kukum kasılıyor ve sıvı ısı sızdırıyor, iç çamaşırımı biraz daha ıslatıyor. Burada yanlış giden bir şeyler var. "Beni fidiye için hayatta tutmaya niyetli misin?"

"Bir bakıma."

Tamam, . Kanun ve düzensizlik, benim için tanıdık bölgeler. "Bazı ilaçlara karşı alerjim var. Bana ne tür ilaçlar verdin?" "Hiçbiri."

Başımı salladım. "Bana bir şey verdin ve hasta olacağım."

"Uyarılmandan mı ?" diye soruyor gri olan.

Kızarmamaya çalışıyorum ama . "Evet."

Yeşil canavar kıkırdar. "Sen bir Omega'sın."

. "Yanıyorsun tatlım. Ben kesinlikle bir Alfa'yım."

Doğrulup yanıma çömeliyor, yüzünde sinsi bir sırıtış. "Burnum yalan söylemez. Bana Omega amcığı gibi kokuyor."

Garip ama başka bir sorunum var. "Dillerde konuşuyorum."

Kaşlarını çatıyorlar ve yeşil olan -Vemlox- başını eğiyor. "Çevirmenlerini sikeyim, Telean." Bana, "Kaç tane dilin var?" dedi.

"Diller. Başka bir dil konuşuyorum."

"Rahkan'ı beynine yükledik," diyor gri olan.

Bir bip sesi duydum ve sese doğru döndüm. Aman Tanrım. Mağaranın duvarları arasına sıkışmış devasa bir çelik küre, etrafında yanıp sönen ışıklar olan çelik nesne. O da ?

Gri adam ona doğru yürür. "Karaya oturmuş gemimin bakıma ihtiyacı var."

Ayağa fırlıyorum, onu takip ediyorum ve orada durup uçan mini versiyonuna bakıyorum. İmkânı yok. Çömelip altında tekerlek var mı diye baktım. Hayır, tekerlek yok. "NASA'da mıyım?" Neden NASA'da olayım ki? Ama buna bir anlam veremiyorum.

"Regha'dasın," diye yanıtlıyor gri olan, sonra da geminin içine doğru çekilen bir rampaya adım atıyor ve adamı da beraberinde götürüyor. İniyor ve rampa kalkıp bir kapıya dönüşüyor ve kapanıyor.

Vemlox neşeyle, "Senin için güzel sıcak giysilerim var," diyor.

kocaman açarak etrafımda dönüyorum, her an acı bir şekilde farkındayım. Hava dayanılmaz derecede soğuk. Ben siyah bir kadını. Atalarım Afrika'dan geldiler ve ben onları her zaman sıcak olan San Diego'da yaşayarak onurlandırıyorum, çok teşekkür ederim. Benim için soğuk eyalet yok. Olmaz. "Burası neresi?"

"Nessetra, Regha'da bir bölge. Ve Ness Dağı'nın eteklerindeyiz." "Regha tam olarak nerede?"

"Sycol güneş

sistemi." "Bir ne?"

Vemlox yünlü kumaşı ve kıyafetleri omzuma atıyor. "Bunu giy, ben de sana

ne bildiğimi."

Bana Dünya'daki bir uzay geçidinden girip Regha'dan çıktığımı, yani Dünya'dan ayrılıp başka bir gezegene gittiğimi ve bu uzaylı erkeğin -uzaylı!- varışımı sabırsızlıkla beklediğini söylerken, mahremiyet olmadan kıyafetlerimi çıkarıp bir tunik ve kürk giyiyorum. Gri olan, hatalı uzay geçidini yöneten bir Telean ve gezegenine indiğime inanan yeşil olan ise bir Regha Alfa, bir yerli. O da "Horde" ve bu sadece onun için bir şey ifade ediyor, benim için hiçbir şey. Oturup mağaranın içinde oluşan buz sarkıtlarına bakarken, Vemlox beni daha fazla kıyafet giymeye çağırıyor. Bana söyleneni yapıyorum. Söyleyecek sözüm yok. Dilsizim, tamamen şoktayım ve kendime gelebileceğimden emin değilim.

Ona inanmıyorum.

Bunun gerçekten başıma geldiğine inanmıyorum. Bu piç deli ve uzaylıların beni kaçırdığı hayal dünyasına düşmem. Bu mümkün değil.

Vemlox

Büyük Yılan dualarıma cevap verdi ve bana başka hiçbir şeye benzemeyen bir insan Omega gönderdi. Nefis kokuyor ve kızışır kızışmaz onu istiyorum. Ama o benim değil. Yine de onu hemen şimdi becermek istiyorum. Sonra ne olacak? Onu bir Telean'la Ohala'ya geri mi göndereyim? Tabii ki hayır. Onu Muhafızların kalesine mi götüreyim? Kesinlikle hayır. Burada mağarada kalıp hayatımızın sonuna kadar karnını bebeklerle mi dolduralım? Tabii ki evet. Ha! Keşke.

Belki de Regha'nın bilge kralının Omegaları sadece emekli Alfalara nedeni budur. Aksi takdirde, Omegalar bunun gibi görevlerde Alfalarıyla birlikte gelmeye meylederlerdi. Bu da intihar demek. Regha Omegaları bu koşullarda zar zor hayatta kalıyor ve insan olanların hayatta kalabileceğinden emin değilim. Hazırlanmak ve bir Omega'ya sahip olmanın hayalini kurmak için harcadığım zamana rağmen, burada, Telean'ın gemisinin içinde, Muhafızların kalesine ve yerleşim yerlerine varana kadar ve özellikle de Muhafız Alfa Montar'ın Omega'yı reddetmesi durumunda onu hayatta tutma yeteneğimden şüphe ederek duruyorum. görevde milyonlarca şey ters gidebilir ama ben buradayım ve yapacağım son şey de olsa onu teslim edeceğim.

Omega sıcak tutan giysiler giydi ama onu dondurucu soğuktan kurtardıktan sonra onun için yaptığım kürk yuvada devam etti. Montar'ın Omega'sını neredeyse kaybediyordum ve eğer çılgılık atmasaydı, bir nesser bulup yiyecekti. Zavallı şey bir ileri bir geri sallanıyor.

"İlkel ama etkili," diyor Dreikx sandalyesini döndürürken. Onun silahından bahsediyor. Mermileri var ve muhtemelen zarar vermek için bu mermileri fırlatıyor.

Homurdanıyorum, gözlerimi ekrandaki Omega'dan ayıramıyorum. Teni yumuşak, Kinre'ninkinden daha yumuşak.

Camgöbeği ve daha koyu. Kingsley gibi fit, daha büyük göğüsleri ve daha büyük bir kalçası, küçük bir burnu ve büyük kahverengi gözleri ve oval yüzünü çerçeveleyen küçük gür bukleli siyah saçları var. Dudakları pelüş, gördüğüm diğer insan Omegalarından çok daha dolgun. Çok zarif. İnsan Omegaların, küçük ve kıvrımlı, her Alfa'ya uyan tek bir bedende inşa edilen Omegalarımızın aksine, her şekil ve boyutta olduklarını fark ediyorum. İnsan Omegalar Beta tavırları da taşıyor. Regha Omegaları kadar çekingen değiller. Bunun doğanın Alfa erkeklere insan Omegaların daha sık disipline edilmesi gerektiğini söylemesinin bir yolu olduğuna inanıyorum.

kabul ederim.

Yanımda bir Omega ile Kinre ve Loven'ın, Yılan'ın bize gönderdiği insan Omegalar'a layık erkekler safına katılacağım. Montar ve Nassetra Muhafızlarını davamıza kattıktan sonra. Böylece Horde'un sayısı iki katına çıkacak ve kralın savaş alanından başkente geri dönmelerini emrettiğini tahmin ettiğimiz çeşitli savaş lordlarının ordularıyla neredeyse aynı sayıya ulaşacak ve onlara Ohala'ya yürüme emri verilecek.

Dreikx dirseğiyle beni dürtüyor.

"Hm?"

"Eğer biraz daha feromon yayarsan, beni kendine bağlayacaksın." "Sen bir komedyensin."

"Nefes zorunda olduğum için rahatsızım." "Nefes almayı kes."

Kibarca gülümsüyorum.

Dreikx bana Omega'nın silahını uzatıyor ve sandalyeyi tekrar döndürüyor, şimdi reddettiği geniş tarayıcılara bakıyor. Elimdeki siyah metali inceliyorum, sonra sert kalçama hafifçe vuruyorum. "Mermiler zırhımızı delebilir mi?"

"Ben de senin kadar biliyorum." Gemiye güç veriyor ve bizi birkaç relas ileri götürüyor. Metal mağaranın duvarlarını sıyrıyor ve Dreikx iç geçiriyor. "Bununla birlikte, ilkel insan ırkının bile Regha'da bulunanlardan daha iyi silahlara sahip olduğunu söyleyeceğim. Bunu bir düşünün, ey kudretli Horde."

"Düşünüyorum."

"Yapabileceğinden şüpheliyim."

"Teleanlar hiçbir zaman Regha'yı işgal etmeye çalışmadı. Devam et ve bunu düşün, ey kudretli Telean hırsız." Kıkırdarak mağaraya geri dönüyorum, Omega'nın şok olduğunu tahmin ettiğim bir şekilde sallandığı yere.

Önüme oturuyorum. Ona yalan söylemeliyim, ama bir pislik olmak zorunda değilim. Elini tutup sıkıyorum. "Senin adın ne?"

Gözleri buğulanıyor ve benimkilere kilitleniyor. Başparmağımı tenine sürterek onu yatıştırıyorum. Kingsley, Regha Alfa tanımlayıcımızı, nefes alırken çıkardığımız ve daha sonra dövüşmek veya sevişmek için düzenlediğimiz bir sesi, bir çingiraklı yılanın kuyruk çingırağı olarak tanımladı. İnsanlar için bu tatsız ve tehlikeli bir ses, bu yüzden onun için mırlamıyorum ve nefes alış verişimi mümkün olduğunca düzenliyorum. Hatta pelüş ağzına bakmak için göz temasını bile kesiyorum. Hemen o ağzın Alfa sikimin etrafında gerildiği görüntüler beynime hücum ediyor ve ben de görüntülerin tadını çıkararak gülümsüyorum.

"Beni neden aldın?" diye sorar.

"Seni ben almadım. Bir ışığa doğru yürüdün. Dediğim gibi, uzay geçidi arızalı."

"Eğer kapı arızalıysa, o zaman bu kaçırılma korkunç bir kazadır ve bir geri dönüş yolu olmalıdır. Değil mi?"

"Evet." Ama Loven buna izin vermez. Kral, Loven'ın uzay geçidinin etrafına güvenliği kısıkanırdı.

"Geri dönmek istiyorum."

Kingsley'in arkadaşlığından duyduğum zevk bana bir insanın nasıl

Omega tepki verebilir. İçgüdüğü yeni hayatıyla savaşmak değil, kaçmaktır. Birini Omega yapan şey budur. Alfa dişileri savaşır. Ben bilirim. Kız kardeşim bir Alfa dişisi. Bu Omega bir Alfa olduğuna inanıyor, ama bana verdiği tepkinin kokusunu alıyorum. Lezzetli. amında boğulmak, deliğini yalamak, tüm o Omega sıcaklığını içmek istiyorum. Mmmm.

Bir el sallıyor. "Dünyadan Regha'ya adamım."

Göz kırpıyorum. Dikkat dağınıklığı, dikkat dağınıklığı. Nerede kalmıştık?

"Geri dönün, demiştin." "Evet. Kapı nerede?"

Şimdi söyleyeceklerim Omega'yla olan yolumu belirleyecek. O burada; ben de Montar'la olan geleceğini güvence altına alana kadar ondan ayrılamayacağım bir görevdeyim. Eğer ona geçidin Ohala'da olduğunu söylersem, şansını burada mağarada sıkışıp kalmış olan Dreikx'le deneyeceğini ve ne zaman çözüleceğini sadece Yılan'ın bileceğini tahmin ediyorum. Sahtekârlık en iyi politikadır. "Dağın tepesinde."

Kaşları, gözlerinin üstündeki koyu dikenli tüyler aşağı çekiliyor. Bunun ne olduğunu biliyorum. Kafa karışıklığı. Elini biraz daha okşayarak yanıtını bekliyorum. Sıcaklığının kokusunu alıyorum ve dokunuşundan olması gerektiği gibi tahrik olduğunu biliyorum. Bu beni memnun ediyor.

"Ama ben buraya indim. Buraya inmiş olmam ve sizin dünyanıza açılan kapının yukarıda olması mantıklı değil."

"Hatalı geçit. Omegaları alıyor ve rastgele teslim ediyor."

Kör dişleri alt dudağını yakalıyor. Isırmak istiyorum. Eğiliyorum, yüzümde bir gülümseme. Dişiler gülümsememe karşı koyamaz. Konu kadınlara gelince, varlığımı bilirim ve Alfalılığımı kullanırım.

"Bana Omega deyip duruyorsunuz, ki . Bana kadın deniyor." Elini yerden çekiyor ve sanki kolayca silebileceği bir hastalığım varmış gibi kıyafetlerine sürüyor.

"Kapı dağın yukarısında. Seni oraya götüreceğim."

"Bunu neden yapasın ki?" Gözleri kısıldı.

Sebeplerimden şüpheleniyor, olması gerektiği gibi. İçgüdüleri sağlıklı, belki de bir asker olduğu içindir. Amerika'nın başkanı, Omega dişilerine oyuncak silahlar veren ve onları savaş alanına zırhsız gönderen bir moron. Onu öldürmekten zevk alırdım ama şimdilik sadece kırılğan boynunu kırmayı hayal etmekle yetiniyorum. "Çünkü ben seni mutlu etmek için varım."

Omega kıkırdar. "Tanrım, ne kadar da ."

Boğa bokunu anlıyorum. Boğa ağır, boynuzlu bir hayvandır ve büyük miktarlarda bok atar. Şu anda ağzımdan sıçıyorum. Bu terimin çağrıştırdığı imaj hoş değil ama insan dili beni büyülüyor ve kelime dağarcığımı genişletiyor. Teleanlar, kütüphaneci bir Omega'nın oğlu olarak, çoğu Horde Alfasından daha fazla eğitim aldığımı bilseler şok olurlardı.

"Oh adamım." Yine dudağını ısıyor. "Başka bir gezegende sıkışıp

kaldım." "Sycol inişte" diyor Dreikx geminin hoparlörlerinden.

Omega cevaplar için bana bakıyor.

Mecburum. "Sycol Regha'nın güneşidir. Şimdi alçalıyor ve ikiz aylar doğacak. Gece çökmeden koyulmalıyız."

"Gece çökmeden dağın ucuna varabilecek miyiz?"

"Hayır. Birkaç... gün ." Ayağa kalkıp geriniyorum, kürklerimi ayırdığımdan emin oluyorum, ona gövdemin bol kaslarını gösteriyorum. Ohala'daki insan Omegalar erkeklerinin vücutlarına bakmaktan hoşlanıyor. "Gitmeden önce sıçman gerekiyor mu?" diye sordum.

Gözleri açılıyor ve kıkırdarak yüzünü kapatıyor. "Hayır, teşekkür , ben iyiyim."

Gövdeme bakmıyor. Kollarımı esnetme, boynumu kırma ve zihinsel olarak önümüzdeki uzun yolculuğa gösterisi yapıyorum. Silahını ve içeren bir çuvalı almak için gemiye yeniden girerken omzumun üzerinden "Bir süreliğine baş odası ya da çömelecek yer yok," diye .

Dreikx de bir çuval getirmiş, onu alıyorum. Bir Telean'ın yolda ne tür aptalca şeyler getirdiğini görmek içine bakarken hiçbir şey söylemiyor. Yumuşak sırtlı bir kitap çıkardım, göz gezdirmek niyetindeydim ama boş sayfalar beni karşıladı. "Sadece Telean korkağı görevdeyken kitap yazmak ister."

"Sadece bir Regha Alfa'sı macerasını günlüğe kaydetmeye inanmaz." "Bu bir günlük mü?"

"Bir görev günlüğü." Dreikx elini uzatır, parmaklarını oynatır.

Sırıtiyorum ve günlüğü cebime atıyorum. "Mükemmel yumuşak kağıt. Omega'ya bununla kışını sildireceğim."

Dreikx tatsız bir ses çıkarır. "Sadece bir Regha Alfa'sı, kendisini bu eyleme karşı yönlendiren görevdeyken bir Omega üretmeye kalkışır. Yapılacak en doğru şey Omega'yı benimle bırakmaktır, böylece tekrar mobil hale geldiğimde onu Horde kalesine götürebilirim."

"Yanlış. Regha Alfa bir görevi tamamlar. Omega'dan ancak Muhafızların ittifakını güvence altına alabileceğimi bildiğim zaman ayrılacağım." Kinre Omega'sından ayrılmış ve Queela'da kalmıştı, ben de Cyan'ı Ohala'ya geri götürdüm, bana karşı bir şeyler hissedeceğini umuyordum. Ama öyle olmadı. Kinre'ye bağlandığını fark ettiğimde ve teninden Kinre'nin kokusunu aldığımında, diğer Alfalar ilgilenmeye başladı. Onun için meydan okuyanları yendim. Eğer Büyük Yılan görevimi için bana bir Omega gönderdiyse, görevimi tamamlamak için her şeyi yapardım.

Horde olduğum için Muhafızlardan hiçbiri Omega için bana meydan okumaya cesaret edemez ve şimdiye kadar Montar Loven'ın bağlandığını duymuş ve bir Horde erkeğinin ziyaretini bekliyor olabilir. Oraya bir Omega ile gittiğimde, Muhafızların davamıza katılmasını sağlayacağım.

Dreikx'in bavuluna bakılırsa, Teleanlar Reghada sahile yapacakları bir yolculuktan sağ çıkamazlar, ama yiyecek getirmiş, yani en azından açlıktan ölmeyecek. Çuvalının içindekileri çıkarıp çuvalı yanıma alıyorum ve *sırt çantasında* taşınması için birkaç erzak paketliyorum. Mağaradan çıktığımda Omega geminin girişinde beni bekliyor, parmak uçlarında yükseliyor, içeriyi görmek için arkamdan bakmaya çalışıyor.

Kapı tıkırdıyor ve ben onun hayal kırıklığını kaydediyorum. Omegalar çok meraklı yaratıklardır. Silahı ona uzattım ve yüz ifadesini tanıdım. Şaşırmıştı. Onu savunmasız bırakacağıma mı inanmıştı? Onu hayatım pahasına koruyacak olsam da, silahı onundur. Ayrıca, zırhımı delip delemeyeceğini gerek. Geri omzuma vuruyorum, bir Alfa'nın en hızlı iyileşen kaslı bölgesidir.

Sam mermilerin bulunduğu bölmeyi açarak silahı inceliyor. Mermiyi gösteriyorum. "Bunun adı ne?"

"Bir mermi." Silahı avuçluyor ve kürek kemiklerinin etrafına sabitlenmiş kılıfına yerleştiriyor.

"Glock'umu bana geri verdiğin için teşekkürler."

Silahına Glock adını vermiş. Silahlara isim vermeyi sevdiğim için bu benim sikimi kaldırıyor. Omega askerini korumak iyi bir deneyim olacak. "Zırhımı delmeye çalış. İşte." Omzumu gösteriyorum.

"Ne?"

"Nişan al ve mermiyi yansıt."

"Seni vurmak mı?"

"Evet." Bacaklarımı açtım, dişlerimi gösterdim, bir savaş çılgılığı attım. Bu canımı yakacak. Omega geri sıçradı, silahını çıkardı ve nişan aldı. "Ne oluyor lan? Geri çekil!"

Zırhımı kaldırıyorum ve pençelerimi uzatarak çömelip omzuma tekrar vuruyorum.

"Yap !" "Ne? Neden?"

"Çünkü," diyor Dreikx hoparlörlerden, "Regha Alfaları, özellikle de Horde erkekleri, gelişmemiş beyinlerle dolaşırlar. Bu da merminizin zırhını delip delemeyeceğini anlayamayacağı anlamına geliyor.

Tabii zırhını gerçekten deldirmediyse. Lütfen vurun onu."

Şaşkın bir şekilde bana bakıyor. "Bana gülümsüyor musun yoksa hırlıyor musun? Anlayamıyorum."

"Gülümsüyorum." Gülümsemem benim silahım. İşe yaramıyor mu? Daha geniş gülümsersem, yüzüm yarılabilir. "Tamam o zaman." Silahı kılıfına sokuyor. "Bana tırmanmamda yardım edecek birini yaralamayacağım."

Soğuktan neredeyse ölürken ya da vahşi doğada bir şey tarafından yenirken gördüğüm dev dağ."

Belki daha sonra beni vurması için onu kızdırtabilirim. Halkımın ve Dünya'dan gelecek tüm kazanımların iyiliği için, dünyevi silahlar hakkında her şeyi bilmeliyim. Zırhımı geri çekerek sırt çantasını ona veriyorum. Hiçbir şey sormuyor ama sırtına ve omuzlarına geçiriyor, silah kılıfını da ayarlıyor. "Ben hazırım."

Ve bir Omega askeri bulduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum. Geçiş kolaylaştırıyor. "Önden buyurun." Geminin altındaki dar boşluğu gösteriyorum. "Dreikx gemiyi sıkıştırdı, bu yüzden çıkmak için altından sürünerek geçmeliyiz."

Bir adım atıyor, sonra duraksıyor, gözeneklerinden korku kokusu yayılıyor. Bir dışide korku kokusundan hoşlanmam, bu yüzden önden gidip sürünmeye başlıyorum.

"adım Samantha," diyor arkamdan. "Samantha Noell. Arkadaşlarım bana Sam der."

"Ben senin arkadaşın değilim, küçük Omega. Ama bana Kori diyebilirsin." Arkama bakıp göz kırpyorum, bu gülümsemenin hırıltıya daha az benzemesini umarak dudaklarımı bir gülümsemeye doğru uzatıyorum.

Sam

"Kori", "Baba" anlamına geliyor. Ona baba demeyeceğim. Şaka yapıyor, içinde bulunduğum berbat

durumda kendimi daha rahat hissetmemi sağlamaya çalışıyor. Şakalarını samimi olarak

yorumlamayacağım. Ben aptal değilim. Onun art niyetleri var ve ben de onlara uymak zorundayım

çünkü elimde başka bir şey yok. Diğer erkek bana yardım etmekle hiç ilgilenmiyor. En azından bu,

durumumu daha iyi kontrol ettiğimi hissettiriyor. Bana silahımı geri verdi.

Neredeyse açıkta. Işık vücuduna vuruyor ve emeklerken dizleri büküldüğünde, eteğinin ve

bacaklarının arasına bakıyorum. Muz. Muz.

"Sikime salyalarını akıtmamaya çalış, ufaklık."

Aman Tanrım, bilerek geniş yayılıyor. Erkek muhabbetine yabancı değilim. Bu oyunu

oynayabilirim. "Çok mu kibirlisin?"

"Çok fazla. Nedenini bilmek ister

misin?" "Hayır, teşekkürler."

"Ama

yapacaksın."

"Bundan

şüpheliyim."

"."

"Kapa çeneni ve sürün," diyorum.

Gülüyor, kaba müzikal erkeksi bir ses. Tüm bedenim alışılmadık bir uğulduyor.

Karnımda kelekler uçuşuyor ve yumruklarımı sıkıyorum. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Pençeli yeşil bir el benimkini tutuyor ve yolun geri kalanında beni çekiyor. Mağaradan çıkıyorum ve

gözlerimi parlak manzaradan koruyorum. silerek çevreme bakmaya çalışıyorum. Yapamıyorum çünkü dev bir erkek orada duruyor ve görüşümü engelliyor.

"Hangimizin susup sürüneceğini göreceğiz." Göz kırıyor, sonra dizlerinin üzerine çöküyor. Ben.

Orada öylece durup bacağıma nasıl kaldırabileceğimi, omzuna nasıl koyabileceğimi ve Dudaklarına karşı kedi. Sanırım ne tür bir saçmalık düşündüğümü biliyor, çünkü dudaklarını yalıyor. Bu bana dilini gösteriyor. Siyah ve çatallı ve çatalların uçlarında minik delinmiş. Onun her şeyini çekici buluyorum. Her zaman sapık olmuştumdur, hemen her şeyi denemeyi severim, ama bu benim için bile ürkütücü.

Vemlox botumu bağlıyor. "İşte," diyor ve ayağa kalkıyor. "Takılıp düşmeni istemem." Başımı sallıyorum. Çekilmez.

Vemlox girişte biriken karı tekmeliyor. Çığ gibi düşüyor ve ben kenara yaklaşıyorum. Rüzgâr acımasızca esiyor, iliklerime kadar üsütüyor ama sis dağıldı ve manzara ortaya çıktı. Nefes kesici. Uzun kırmızı mantara benzeyen ağaçlar, uçsuz bucaksız beyaz manzaranın üzerinde sallanıyor. "Bu çok güzel."

"Teşekkür ederim." Vemlox alçalan güneşe ve leylak rengi gökyüzünün goblenine boyanmış ikiz ay gibi görünen gölgelerine bakıyor. "Ne tür bir askersin sen?" diye soruyor, bakışları ufukta.

"Bir polis memuru." Tecrübesiz, akademiden yeni çıkmış, ama bunu kendime saklıyorum.

Vemlox başını sallıyor. "Çevirmen çalışmıyor."

"Suçları araştıran ve suçluları adalete teslim eden kişi." "Sen Horde musun?"

İçimdeki feminist onun şaşkın ses tonuna alınıyor. "Horde'un ne olduğunu ya da ne yaptığını bilmiyorum ama bir kadın polis yine de polistir."

"Asker mi?" diye soruyor.

Hm. Yeteneklerimi sorguladığını sanmıyorum. Gerçekten farklılıklarımızı anlamaya çalışıyor. "Sayılır."

"Ben Horde'um." Çenesini gererek nihayet bana . Göğsünü yumruklamasını bekler gibiyim. "Benden korkmalısın."

Gülümsüyorum. "Seviyorum." Ama onun düşündüğü sebeplerden dolayı değil. Hayatımda beni bu kadar tahrik eden bir erkekle hiç tanışmamıştım. Tanışacağımı hiç düşünmemiştim. Birlikte olduğum her erkekle, ama her erkekle, yatak odasında zirveye çıktım ve dışarıda emir verdim. Bu beni ve çıkmayı bıraktım. Vemlox işine bakan adama benziyor. Çok çekici.

Bir ses beni ürkütüyor ve dönüyorum, silahımı çıkarıp geminin altına doğrultuyorum. Bir şey bize doğru sürünüyor. Gri adam değil; o bir ses çıkarmaz. Bir çeşit hayvan.

Vemlox güler.

"Bu kadar komik olan ne?" Ellerim soğuktan titriyor. Lanet olası eldivenlere ihtiyacım var yoksa parmaklarım düşecek. Silahımı doğrultmaya devam ediyorum ama Vemlox'un kendini tehdit altında hissetmemesi beni rahatlatıyor. Geminin altından çıkan şey açık bırakıyor. Keskin siyah pulları olan, uzun dili yana ve jilet gibi keskin dişlerinin üzerine sarkan mini kanatsız bir ejderha. Bir at büyüklüğünde ama bir boğa iri. Ejderha-köpekten uzaklaşıyorum ve kollarını göğsünde kavuşturmuş Vemlox'un yanında duruyorum.

"İyi uyudun mu?" diye soruyor yaratığa.

Sızlanıyor, gözleri üzerimde, burnu havada ve kokluyor. Kuyruğu sallanıyor ve Vemlox kolumu indiriyor. "O mermileri sakla. Bu benim köpeğim, Loyo. Sana zarar vermez. Seni dağa kadar taşıyacak."

"O Şeye binmeyeceğim," diye .

Vemlox, nefes alışını fantastik filmlerde duyduğum ejderha nefes sesleriyle özdeşleştirdiğim hayvanı okşuyor. Onu severken başka bir ses duyuyorum ve başımı eğiyorum. Bu hayvanınkinden farklı ve sanki... bir ıngıraklı yılanın kuyruk sallaması gibi. Sesin, taziya birinin ya da bir Şeyin derisinden yapıldığına yemin ettiğim eyerini ayarlayan Vemlox'tan geldiğine inanıyorum. "Gitmeliyiz."

"Yürüyeceğim,"

dedim. "Dağa kadar

mı?"

"Yapacağın Şey bu, değil mi?" "Tam

olarak değil."

"Ben de senin yaptığını yapacağım. O Şeye binmeyeceğim."

"Fikrini değiştireceksin."

O yaklaşırken, ben yoluna ıkıyorum. "Bir tıkırtı . Sen misin?"

Vemlox yanağımı göğsüne bastırıyor. Onu duyuyorum. ıngırağı. Dondurucu soğukta yabancı bir gezegende dururken, parmaklarım uyuşmuş, ayak parmaklarım hissizleşmiş, dudaklarım çatlamış ve kurumuşken, bu dünyada her Şey yolundaymış ve hiçbir Şey bana dokunamazmış gibi hissediyorum.

Vemlox başımı okşuyor. "Gitmemiz gerekiyor."

Hareket etmiyorum. Ellerimin ortasına dolandığını fark ediyorum ve ne zamandır burada durduğumuza dair hiçbir fikrim yok. Hatta tutup beni üzerinden sıyırmaması gerekiyor. Hay . ", gidelim."

Vemlox onun omuzlarını sıvazlar. "Atla

asker." "Ne?"

Bana hınzırca sırtıyor ve yanaklarıma sıcaklık . Bana sarıldığında, tahrik olduğunu hissettim. Onun da benim düşündüğümü düşünüp düşünmediğini bilmiyorum, bu yüzden kayıtsızmışım gibi davranıyorum.

"Sırtım," diyor göz kırparak.

Eğer o kirli bir mofo değilse, o zaman pislik yiyeceğim. Ona el salladım ve araziyi kontrol etmek için yukarı bakarak etrafta dolaştım. Devasa beyaz bir dağ. Bir insanın bu koşullarda Şeye tırmanabileceğine inanmıyorum. Bu bir intihar.

Vemlox bana katıldı. "Seni taşırsam daha hızlı hareket

ederiz." "Benim bacaklarım var."

"Güzeli uzun bacaklar," diye .

"Teşekkür ." Uzaylı kaırıcımflört ediyorum.

Vemlox dizlerini büküp karı tırmalıyor, sonra güçlü bedenini mağaranın girişinin üstünde duracak şekilde yukarı sallıyor. Kaygan. Kayıyor, ama tam çığlık atacakken karnının üstüne düşüyor, siyah pençeleri karın altını kazıyor. Bir kolunu uzattı, ben de . Ayağa kalktım, yanına kıımın üstüne düştüm.

Bana sırtıyor. "Her Şeyi , değil mi?" "En azından

bir kere."

Başını sallayıp sağımıza bakıyor ve bir metre ağacı işaret ediyor. "Oradan başlayacağız." köpeği inliyor.

"Peki ya ?" diye sordum. "O takip

edecek."

"Bu arazi için eğitilmiş mi?" Bence tazi, K-9'un uzaylı versiyonu.

Vemlox bana Regha' gökyüzü gerçekten leylak rengiyken mavi mi diye sormuşum gibi . "Loyo Horde'dur."

"Oh, tamam. Bu her Şeyi açıklıyor." Göz devirmemi bastırıyorum.

"Şu ağaca ulaşabilir misin?"

"Deneyebilirim." Oturuyorum, ıslak giysiler kışıma yapışıyor, ellerimi uzatıyorum, bir ayağımı diğerinin önüne koyuyorum, sonra beni takip etmediğini fark ediyorum. Kaşımı kaldırıyorum. "misin?"

"Belki."

Her seferinde bir adım atarak kenarda yürüyorum, oraya vardığım anda sarılacağım lanet ağaca odaklanıyorum. Ağaca giden birkaç metre sanki bir mil gibi , ama başarıyorum, ağaca sarılıyorum ve yanağımı ağacın tüylü ve sümüksü yeşil gövdesine bastırarak iç çekiyorum.

"Beni mi izliyorsun?" Vemlox soruyor.

Başımı sallıyorum.

Vemlox eğiliyor ve sıçırıyor, sıçrayışı uzun, yüzü vahşi, dişleri çıplak. Bir saniye içinde ağacın yarısına kadar iniyor, aşağı kayıyor, beni belimden yakalıyor, gövdeyi büküyor, beni kaldırıyor ve ağacın tepesine kadar sıçırıyor, sonra kırmızı mantarın tutup sapını serbest bırakıyor. Ağaçtan sarkıyoruz ve ben aşağıya bakmıyorum. Ağırlığımızın altında, tepe yere kadar eğiliyor. Vemlox yere iniyor, sıçırıyor ve bizi daha da yukarı itmek için ağacı kullanıyor. Bir sonraki ağaca uçuyoruz, o da kırmızı tepeyi tutuyor ve aynısını yapıyor. Ortasından kavrayıp can havliyle tutunuyorum, bunu tek yapmamın mümkün olmadığını ve yapmak zorunda da olmadığımı fark ediyorum. Bu erkek yetenekli ve ben onun becerisine o kadar hayranım ki, onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum ve daha da önemlisi, bana bunu nasıl yapacağımı öğretmesini istiyorum.

"Gösteriş!" Ağaçtan ağaca uçarak geçerken bağıriyorum. Yerde, tazi bizi takip ediyor.

Yavaş ama emin, bu hayvan kaymıyor ya da duraksamıyor. Karda buldozer gibi ilerliyor. "Oraya ulaşmalıyız," diyor Vemlox. "Ve bu konuda hızlı olmalıyız."

"Nereye?"

Vemlox sadece gözlerinin görebildiği bir yeri işaret ediyor. "Gece çökmeden önce." "Karanlıktan korkuyor musun?"

"Kesinlikle."

Uzaklara bakıyorum ve bir sığınak göremiyorum. Bir bebeğin annesine tutunduğu gibi ona tutunduğumu itiraf etmekten utanıyorum ve kaslarım bu basit görevi bile yerine getirmek için geriliyor. "Korkmalı mıyım?"

"Sadece aklın başındaysa."

Aklım başımda mı? Başıma gelenleri henüz sindiremedim. Muhtemelen acelemiz olması iyi bir şey. Olanları zamanım yok. Bunun yerine, sol kolumdaki kas seğirmesine, Vemlox'a tutunmaya konsantre olmalıyım ki sonunda ödümü koparan bir hayvana . bakıyorum ve karla savaşan siyah bir leke görüyorum. Beni eyerden atabilir. Deneyimli bir binici değilim, sadece bir kez hayvanat bahçesinde ata binmişim. Bir de Palm Springs'teki tatilimiz sırasında bir deveye binmişim, ikisi de beni bir Regha tazısına binmeye hazırlamadı.

Sağ pazıma bir kramp girdi.

Tutuşumu kaybediyorum, Vemlox'un dengesini bozuyorum. Hırlıyor, ağacın tepesini ısıkalıyor ve düşüyoruz. Çıglık atıyorum, gözlerim kapalı, kara çarpıp kayıyoruz, sonra aniden duruyoruz. Korkumdan boğuluyorum ve onun bedeninden aşağı kayıyorum. Adımı haykırıyor. Gözlerimi açıyorum ve son anda botunu kavriyorum.

Bir uçurumdan aşağı sarkıyoruz. Öyle olduğumuzu biliyorum ama gözlerimi Vemlox'un sert yüzünden ayırmıyorum. Korkmuyor, en ufak bir korkusu bile yok. Bana bakarken gözlerinde bir şey var. Kendine güven. Çok az insanda böyle bir iç güven vardır, ama bunu gördüğümde anlarım. Vemlox uçuruma doğru eğilmiş bir ağaca tutunuyor, kasları geriliyor, gözle görülür şekilde titriyor.

Ya kendimi toparlarım ya da burada ölürüm. "Şimdi tırmanacağım," diyorum. "Hazır mısın?" "Doğuştan hazırım."

Baldırını kavrayıp ağırlığımı çekiyorum, damarlarımda adrenalin pompalanıyor ve beni daha güçlü kılıyor. Ölmek istemiyorum. Ölmek istemiyorum. Baldırını kavradığımda kaya gibi sertleşiyor, sonra bacaklarımı botuna doluyor ve kendimi vücudundan yukarı çekiyorum. Kollarımı ona doladım. "Özür dilerim. Çok özür dilerim." ve dengesini bozdum, tutunamazsa ölebiliriz.

Bir avuç yüzümü okşuyor ve yanağımı göğsüne bastırıyor, nefes alıp verişinin çingirakları beni rahatlatırken rüzgâr bizi kamçılıyor, havaya kaldırıyor. Uçuyoruz. Tutunmaktan başka bir şey yapmıyorum. Zihnimi boşaltıyorum, onun gürültülü nefes alışını dinliyorum, ta ki sıkı kavrayışım altında kasları titreyen soğuk ve sert bedeninden başka hiçbir şeyin var olmadığı bir tür sersemliğe düşene kadar.

Vemlox

Montar'ın Omega'sını öldürmek yapılmayacaklar listemde üst sıralarda. Son bir hamleyle bir Horde mağarasına, Ness Dağı'nın kalbindeki güvenli bir eve atlıyorum. Yere iniyorum ve bacaklarım pes ediyor, kaslarım artık beni taşıyamıyor. Yolun geri kalanında yuvarlanıyoruz, sonra sırtım mağara duvarına çarpınca duruyoruz. Yukarıya ve etrafıma bakıyorum, burada hiçbir Nesser'ın barınmaması ve yuvalarını bozmuş olmam için dua ediyorum.

Elleri boynumda kilitli, bacakları belime sarılmış, kollarımdaki Omega sessiz. Mırıldanıyorum ve yalnız olduğumuzdan emin olduğumda mırıltımı parmaklarımın kalçasında mutlu bir davul ritmiyle . Kahretsin, çok yorgunum. Şu anda peşimizde bir hayvan olsaydı, Omega askerinin mermi dolu silahıyla o pisliği vurması gerekirdi. Neyse ki burada hiçbir Horde üyesi beni savunma için bir Omega'ya bel bağlarken görmüyor. Rahatlıyorum ve sıcak Omega'yı gereğinden uzun süre kendime karşı tutuyorum.

Kingsley'in Beta doktoru bana insan dişi anatomisi, yani vücut ısısı ve Omegaların hasta olup olmadığını nasıl anlayabileceğimiz konusunda bilgi verdi. Onu üzerimden kaldırıp ateşini ölçmem gerektiğini biliyorum ama yapmıyorum. Sırtındaki tüyleri okşarken küçük kalbi yavaş ve sabit atıyor, parmak uçlarım bazen çok ince kabarcıklı kıkına dokunuyor.

Dokunuşuma itiraz etmiyor, ben de kıkına dokunuyorum, sonra omzumun üzerinden yüzüne bakıyorum.

Vay anasını, Omega uyuyor. Gülüyorum. Ben mırlama ustasıyım. Eğer dağ tırmanışı boyunca uyuyabilir ve hayatından endişe etmezse, kendi Omega'mı almak için her şeyim hazır. Bu görevi tamamladıktan hemen sonra. biraz rüzgârı, yüzüme çığ düşmesi gibi doğal afetleri, hiçbir şey yoluma

çıkamayacak. Pfft. Daha kötöleriyle de uğraştım.

Omega'nın kıcına vuruyorum.

Uyanmıyor. Ona şaplak atıyorum.

Ancak o zaman kan kokusu alıyorum.

geldiğini görmek için ellerimi uzatıyorum. Pençelerimden kan damlıyor. girmesi için bizi ters çeviriyorum ve Omega sonunda uyanıyor, dudaklarında bir gülümseme oynuyor. ". "

Kürkünü çekip çıkarıyorum ve bir atıyorum. "Hey," diye zayıfça itiraz ediyor.

Onu yan çevirip bakıyorum.

Sızan kanlı bir yara kalçasından koltuk altına kadar uzanıyor. Ona zarar verdim. "Yılanın taşakları!"

"Mutlu görünmüyorsun," dedi bana.

Dikkatlice sırtındaki çuvalı kaydırıyorum, sağlık tarayıcısını buluyorum ve ateşini ölçüyorum.

İnsan normalinin çok ama *çok* altında. Yarı donmuş durumda, bu da neden uyuduğunu ve acı hissetmediğini açıklıyor. Sadece yaranın iyileşmesi ve Montar'ın Omega'sını böyle vahşi bir şekilde işaretlediğim için bana kızmaması için dua edebilirim. "Bu bir kazaydı," diyorum ona. "İsteyerek "

"Ne demek istiyorsun?"

"Hasarlısın."

Yüzünü ovalıyor, parmaklarına kramp girmiş. Çuvaldan sızdırmazlık jelleri ve ısı pedleri toplayıp üzerinde çalışmaya başlıyorum. Onu çırılçıplak soyuyorum, pantolonunu indiriyorum ve tam Loyo mağaraya girerken yarayı kapatıyorum. Sam telaşlanmadı bile, keşke . Ondan garip bir ses geliyor ve duymak için yüzümü ona yaklaştırıyorum. Yumuşak bir nefes sesi. Geri çekiliyorum. Sanırım Omega yine uyuyor. Ne oluyor lan? Onu omuzlarından sarsıyorum ve uyanıyor. Gözleri açıldı ama yine hızla kapandı. Hay sikeyim.

Onu temizledikten sonra Horde'un deposuna gidip burada yaralılar için sakladığımız eski battaniyeleri, kürkleri ve yumuşak gömlekleri çıkarıyorum. Güzel bir oyuk bulup tüm ıvır zıvrı oraya atıyorum ve Omega'yı içine bırakıyorum. Yüzündeki gülümseme bana her şeyin yolunda olduğunu söylüyor ve şimdi daha da endişeleniyorum. Omega aklını mı kaçırdı? Zihni mutlu bir halde donmuş mu? Bir 'nın zihnine nasıl bakacağımı söylemediği için Beta doktorunu öldüreceğim!

Kuş tüyü yastığı kavırıyor ve ona sarılıyor. Isıtıcı pedleri vücuduna doluyorum, daha fazla kürk alıyorum ve onu bu şeylerin altına gömüyorum. Ben soğukkanlıyım, bu yüzden vücudum onu sıcak tutamıyor. Onun için yapabileceğim tek şey mırlamak. Çaresiz hissetmek alışık olduğum bir şey değil. Kutsal düğüm, Omega üzerimde ölebilir.

Loyo'ya ılık çalışıyorum, o da yorgun ve yaşlı kıcını sürükleyerek yanıma oturuyor. Eyerinden kurutulmuş et alıyorum, ısırıyorum ve çiğniyorum. İnsan Omegalar çok seçici oluyorlar, bu yüzden kendi kendime yiyorum ve uyandığında hazırladığım şeyi ona nasıl yedireceğimi . Derin uykuya daldığından emin olana kadar için mırıldanıyorum, o yumuşak ses ondan geliyor. Bir Omega'nın horlaması. Bir Regha Alfa horlaması kadar yüksek değil ama yine de bir horlama.

Tavana yere yığılıyorum. Yarın, biraz daha tırmanacağız. "Sakin ölme Sam."

* * *

Sycol mağarayı aydınlatıyor, sıcaklığı ağrıyan kaslarıma iyi geliyor. Gerinip Omega'nın oyuğuna bakıyorum ve yaptığım yuvayı takdir etmek için bir dakikamı ayırıyorum. Daha önce hiç yuva

Horde silah arkadaşları yuva yaptığını duyarsa, alaylarının sonu gelmez. Bu haberdan bahsetmesek iyi olur.

Yine de harika bir yuva. Loyo da öyle düşünüyor, çünkü koca kıcını bir şekilde oyğun içine sığdırmayı başarmış ve kürklerin üzerine uzanmış. İnleyerek ayağa kalkıyorum. "Aww, yeterince rahat mısın?" Şımarık tazı. "Çay ister misin?"

Onunla konuştuğumu biliyor ama uyuyor numarası yapıyor. İnanılır gibi değil. Koca kıcını tokatlıyorum. "Kıcını kaldır ve girişi koru." Loyo bana kötü kötü bakıyor ve homurdanarak yuvadan atlayıp girişe doğru yürüyor. "Boş vaktimde." Tazım oldukça yaşlı, Horde tazı sürüsünün en yaşlısı ama aynı zamanda en akıllısı. Belki Loven kral olduktan sonra onu emekliye ayırırm. Tabii bu sırada ölmezsem. Bu da bana buraya neden geldiğimi hatırlattı.

Omega sarınmış , sadece saçları ve yüzünün yarısı görünüyor. Bu güzel, ama kadın güzelliği konusunda iyi bir yargıç değilim - hepsi güzel, her biri kendi özel. Ama bu sadece güzel değil Aynı zamanda bir savaşçı. Montar bu nadir Omega'nın kıymetini bilse iyi olur.

"Hey," dedim.

Oyuk yükseltilmiş olduğundan, Omega gözlerini açtığında yüz yüze geliyoruz. Elimi kenara dayıyorum ve dudaklarımı büzüyorum, "bakalım küçük Omega. Yemek yeme ve gitme zamanı."

Önce gözlerini kırptırıyor, sonra gülümsüyor. "

kaç?" "Bugün erken başlıyoruz."

"Uyumayı tercih ederim."

"Biliyorum." Bütün gün yuvada yatacağına eminim ama kat etmemiz gereken çok yol var. Daha yükseğe tırmanmalı ve gece çökmeden başka bir mağaraya ulaşmalıyız.

Sam elini yüzünde gezdiriyor, ben de ona bir sürahi su uzatıyorum. "Dişlerin için," diyorum başımı sallayarak. Suyu alıyor ve gözlerini dikip bakıyor. "mi?"

"Dişlerini

fırçala." Boş

bir bakış.

"Suyu ağzında şöyle karıştır" -ağzımda havayı hareket ettirmek için çaba sarf ediyorum- "sonra tükür.

Suyun içindeki görünmez organizmalar dişlerimizi ve vücudumuzu temizler."

Söyleneni yapıyor ve suyu bana geri , sonra tekrar yuvanın içine sokuluyor. "Bu kürklerin altı çok sıcak."

Parmaklarımı duvara vuruyorum, biraz sabırsızlanıyorum. Çok tatlı ya da çok sert olabilirim. Sanırım nezaketimi yanlış anlamaması için daha sert olmam gerekecek. "Senden istemiyorum. Sana , giyinmeni ve hareket etmeni söylüyorum."

Daha geniş gülümsüyor ve kürkleri kaldırıp yere vuruyor. Sanırım bu Omega beni yuvasına davet ediyor. Bir Alfa'yı yuvaya davet etmenin ne demek olduğunu bilmediğinden eminim ama Yılan'ın topları sayesinde böyle bir şeyi deneyimlemek için zaman ayırabilirim. Kıkırdayarak sırıyorum ve içeri giriyorum. İkimiz için de biraz sıkışık. Vücudumun yarısı sarkıyor, her an devrilebilir ama insan umurunda bile değil.

Oh, israf! İsraf etmedi. "Tuvaletini yapman gerekiyor mu?" Gözleri

kocaman, "Aman Tanrım. Bunu az önce söylemedin."

"Yaptım ve amı ve götü silen yumuşak kağıtlarla hazırlıklı geldim. Çuvalının içinde."

Omega gülümsüyor, sonra başını geriye atıp gülüyor. Bu kahkaha nöbeti devam ediyor ve ben sorduğum şeyde komik bir şey görmüyorum. Ben sadece onun bedensel ihtiyaçlarını karşılamaya çalışıyorum. Loven onların hayal bile edemeyeceği kadar çok israf ettiklerini söyledi. Atıkları temizlemek için hızla çalışan görünmez organizmalara sahip olmadıklarından, Dünya'nın tüm bu çöplükle nasıl başa çıktığını hayal bile edemiyorum. Ama bu benim kendi Omega'ma soracağım bir

konu. Ne yazık ki bu benim değil.

Gülme krizini atlatan Omega yüzüme nazik bir el koydu. "Sen gerçekten iyi bir adamsın."

"Erkek. Alfa erkeği."

Dudaklarını yalıyor ve ağzıma bakıyor. "O da var."

Bu Omega'nın ne istediğini biliyorum, tüm Omegaların Alfa'lardan ne istediğini. Şefkat ve o küçük amcığı ve tohumlama için yerinde kilitleyecek büyülu Alfa sikiyle iyi bir sikiş. Sam'in büyüyor ve kürkleri vücudumun üzerine sererek bana yaklaşıyor. "Böylece üşümezsin."

En başta onun yuvasında olmamalıydım, ama beni Montar'a tercih edip etmeyeceğini merak etmekten kendimi alamıyorum, özellikle de yapmak üzere olduğum şeye devam edersem. Benim için ıslak olan bir Omega'yı kullanamayacağımı söyleyen bir kural yok. Ve onun ıslak olduğunu biliyorum. Eğer genişlemiş gözbebekleri bana söylemiyorsa, amından dökülen sıvının kokusu oyuğu sarıyor. Her şey burun deliklerime kadar geliyor ve bunu görmezden gelmek imkansız. Bu yüzden kendime işkence etmiyorum. Bir elimi kalçasına koyuyorum ve vücudunu kendiminkiyle aynı hizaya getiriyorum.

Titriyor. "Kahretsin, üşümüştün."

"Bunu ikiyüzlü buluyorum, insanlar boktan bahsediyor ve ben bunu yaptığımda beni azarlıyorlar." "Hmm. Bu gezegende başka kaç insan var?"

"Kadarıyla iki tane."

"İkisi de kadın mı?"

"Hayır. İkisi de Omega."

Narin bir parmak dudaklarımda geziniyor ve göz bebekleri daha da büyüyor. Kalçasını okşuyorum, sonra kışını. Sıkı, karşı konulmaz. Hiç bu kadar sıkı ve her yeri dolgun bir vücut görmemiştim. Kışının yanağını sıkıyorum. Sam'gözleri kısa bir an için benimkilerle kilitleniyor, sonra onları kapatıyor, dudaklarımı okşarken koyu renk bukleler gözlerinin üzerine düşüyor. Kıpırdamadan duruyorum. Farklılıklarımızı keşfetmek istediğine inanıyorum. Bu Omega'nın diğerlerine benzemediğine inanıyorum. Cesur ve korkusuz. Kingsley ve Cyan değil.

Göğsümde gurura benzer şey kabarıyor ama kontrolden çıkmadan önce onu bastırmalıyım. Bu Omega'ya sahip olmaya hakkım yok, hatta onun gurur bile hakkım yok. şeyin üstesinden geldi ve dağın zirvesine kadar çıkmayı başaracak.

Ben onun vücudunu nazikçe keşfederken, o da benimkini keşfediyor. Kulaklarım, burnum, saçlarım; ağzım hariç her yerime dokunuyor. Dudaklarıyla dudaklarımı keşfetmeyi seviyor ve dilini tatmama izin verip merak ederek açıyorum. Veriyor. Sadece izin vermekle kalmıyor, kör kırmızı dilini ağzıma sokuyor ve başımın arkasını tutuyor. ne lan? Kışını tokatladım. Bundan hoşlanmadım. İçgüdülerime ters düşüyor.

Nefes nefese kalarak gözlerini açtı. "Ah dostum, özür dilerim." Yanakları kırmızının bir tonuna boyanıyor ve sırt üstü dönerek yüzünü kapatıyor. "Kendimi kontrol edemiyorum." Parmaklarının arasından bakıyor. "Neden yaptığımdan emin değilim... Özür dilerim. İçtenlikle. Henüz kahve içmedim."

"Dediğim gibi, siz bir Omega'sınız ve vücudunuzun tepkisi doğal. Seni memnun etmekten mutluluk duysam da, liderliği ele almak benim işim, senin değil. Bunun bir daha olmasına izin verme."

Yanaklarına daha fazla sıcaklık yayılır.

Oyuktan atladım, sikim kalkmıştı ve sikişmeye hazırdım. Kendi yüzümü fırçalıyorum, kürkünü tutuyorum ve çekiyorum. Altında Omega çıplaktı.

Doğruluyor ama göğüslerini kapatmıyor. Onun yerine kaşlarını çatarak aşağıya bakıyor. Bakışlarını, amının altındaki battaniyede oluşturduğu su birikintisine kadar takip ediyorum.

"Lanet olası A," diyor.

İnsan yazısının ilk harfini sikeyim. Bunu nasıl yorumlayacağımı bilemediğimden, "A mı?" diye sordum.

Omega dinlemiyor. Yuwayla uğraşmakla meşgul. Birkaç Omega yuvası gördüm.

Ona bir tane yapmaktan daha iyisini biliyordum. Düzenlerken küfrediyor ve sonra elimden bir kürk kapıp yere örtüyor, am suyunun oluşturduğu ıslaklığı . Sanırım bu ıslaklık onu rahatsız ediyordu. Kimse ıslak yatmak istemez ama genelde Regha Omegalar bunu sorun etmez. Aminin Alfa siki için hazırlanmak istemesinin doğal olduğunu bilmeli.

"Nasıl hissediyorsun?" Yarası hakkında hiç sızlanmamasına şaşırarak soruyorum.

"Bok gibi."

Yine bok var! İnanılır gibi değil. Atık kelimesinin dilde o kadar çok kullanımı var ki, yetişmekte zorlanıyorum. Bu tek kelimenin çeşitliliği beni şaşırtıyor.

Çuvala ve birkaç kıyafet çıkarmak için açıyorum, ama o oyuktan atlıyor ve dün gece onunla ilgilendiğim yerde duruyor. Kurtarılabilecek eşyaları, yani botlarını alıp havaya kaldırıyor. "Botlarım başarmış, ha?"

Tuhaf. "Ah-ha?"

Omega giyinir ve başını kaşıyarak etrafına bakınır. "İşemem lazım."

Yumuşak kâğıtların bulunduğu çuvalı ona fırlatıyorum ve bu sabahki manzarayı görmek için dışarı çıkıyorum. Kar, kırmızı tepelerin çoğunu kaplıyor ve rüzgârlar yolculuğumuzu zorlaştıracak şekilde alçak ve zayıf. Bizi ileri itmek için arkamdaki rüzgârlara güveniyorum. Yine de Sycol ufuktan yükselirken uyanmış olmamız harika bir şey. Zırhımı giyiyorum -çünkü hava çok soğuk- ve Loyo'nun pullarını okşuyorum. "Hazır mısın?"

Mızımızlanıyor, ben de başını okşuyorum. Loyo yola çıkıyor, biz hareket etmeden önce keşif yapıyor. Nesser bölgesine giriyoruz ve davetsiz misafirleri sevmezler. Loyo'nun geçmesine izin verebilirler ve biz de onları tehdit etmeyecek kadar yüksekte kalacağız. Yapmak istediğim son şey Omega'yı daha fazla tehlikeye atmak. Onu zaten işaretledim ve yara kapansa bile, onu ömür boyu yaraladım. Montar bundan hoşlanmayacak ama onun Omega'sı ve benim gördüğüm tüm güzel şeyleri göremiyorsa, onu hak etmiyor demektir.

Kafamı sallıyorum, beynimi taşa vurmak istiyorum. Onun bir Omega'ya layık olup olmadığına karar vermeyeceğim. Onu teslim edip ittifakını güvence altına alacağım. Nesseltra Muhafızları zorlu araziler, uzun açlık dönemleri ve tecrit için iyi eğitilmişlerdir. Ayrıca, sayıları çok fazla ve Horde' katıldıklarında, kralın ordularına karşı topyekûn bir çatışma şansımız olacak. Kralın orduları tarlalardan çekip başkentte birleştireceğini ve ardından Ohala'ya yürüyeceğini düşünüyoruz.

"Hazırlıklı geldiğine göre," diyor Sam yaklaşırken, nefesi dondurucu havayı . "Kahve getirdin mi?"

Çevirmenim bunu "sabah " olarak yorumladı. "Teleanlar sabah demi içer. Horde her zaman hazırdır; bu yüzden demlemeye ihtiyacımız yok."

Bana bir bakış attı. "Bu bir hayır mı?"

"Hayır." Omzuma dokunuyorum. "Atla."

"Tazı nerede?"

"Gözcülük yapıyor. Eğer fikrini değiştirdiysen, ona bu yüksekte binemeyeceğini bil."

"Yani tazıya binme fırsatımı kaçırdım mı?" Sırtıma atlıyor ve bacaklarını belime dolayarak ve omuzlarımı kavrayarak kendini bana sabitliyor, kör tırnakları zırhımı delmeye çalışıyor.

Ona profilimi veriyorum. "Bir Alfa'ya bin, bebeğim." Göz kırıyorum, dizlerimi büküyorum ve ağaca doğru sıçırıyorum. Pençelerim ince, esnek ağacın tepesini deliyor, tam da tepedeki kar silkinip üzerimizi örterken. Uzun bir süre .

Sam

Çelikten yapılmış vücudu ya da Vemlox'u sıcak ve güçlü tutan vücut plakaları her neyse, yorulmuyor ya da mola vermek için duraklamıyor. Sırtına bastırıldığında vücudunun , kaslarının hareket ettiğini ve yaydığı gücün amımı sıkıldığını hissediyorum. Vücudumun tepkilerine karşı koymasam da, bu adama verdiğim tepkinin doğal olmadığının farkındayım ve muhtemelen düşüncelerimi kontrol etmeye çalışmak için daha fazla çaba harcamalıyım. Ağaçların arasında Tarzan ve Jane gibi uçarken homurdanarak sığ rüzgârlarla savaşıyor. Tek ona nasıl . O söyledi!

Kafamdaki kirli düşünceler, yan tarafımdaki kaşınan yarayı düşünmemi engelliyor. Dün çok üşüdüğüm ve korktuğum için düşmemi engellemeye çalışırken pençelerinin etime battığını fark etmemiştim ama bugün iyileşmekte olan yarayı kaşımak istiyorum. Ellerimi ondan ayırıp yan tarafımı kaşımak yerine kendimi seksi düşünmeye zorlamak, bununla başa çıkmak için seçtiğim yol. Kıpırdanmayacağım ve dengesini bozmamak için bedenimi onunkiyle birlikte hareket ettirmeye gayret ediyorum. Tabii ki arkama bakmıyorum. Ne kadar yukarı çıktığımızı ya da daha doğrusu Vemlox kayarsa ne kadar aşağı boynumuzu kırabileceğimizi görmeme gerek yok.

Öğlen oldu ve geldi.

Çok işemem gerekiyor, ter içinde kalıyorum. Mesanemi tutmak imkansız. Yerden sıçramadan hemen önce omzuna hafifçe dokunuyorum. Sıçrayıp uçuyoruz, Vemlox dokunuşu görmezden geliyor. Yaptığı şeye odaklanmış durumda, muhtemelen benim yanımdaki kaşıntıyı görmezden geldiğim gibi zihnini boşaltmanın bir yolunu bulmuştur. Ama işeme isteğimi görmezden gelemiyorum. Durdurmak değil.

"İşemem lazım," diyorum.

"İşe o zaman."

"Biraz ara verebilir miyiz? Sadece birkaç saniye sürecek."

"Yapamam. Nesser bölgesi ve karın üzerine çömelirseniz bunu işaretleme olarak yorumlayıp bizi avlarlar."

"Şaka yapıyorsun."

"Sık sık, ama bu konuda değil."

Elbette, Vemlox durmuyor ve bir süre daha bekliyorum, mesanem daha da doluyor. Dudaklarım kuru ve çatlamış, kollarım uyuşmuş ve yorgun ve daha fazla anladığımda dişlerimi sıkıyorum.

"Sorun değil Omega," diyor. "Yapman gerekeni yap."

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı akıyor. Regha'ya gelmeden önce her şeyi yapabileceğimden emindim. Akademi'de arkadaşlar azdı ve zorbalara çoktu. Sadece erkekler değil, kadınlar da. Birlikte eğitim aldığım diğer üç kadın ayakkabı bağcıklarını birbirine bağlar ve dolabıma tuvalet kâğıdı doldururdu. Bir gün arkamı kollayacak olan erkekler, babam dedektif olduğu için işimin kolay olduğunu söylüyorlardı. Akıl hocam yardım etmedi. Beni fiziksel egzersizlere zorlamak yerine, bazı egzersizlerin kızlara göre olmadığını söyleyerek beni "erkeklerle koşmak" zorunda bırakıyordu. Masa başında geçirdiğim korkunç zamanlardan bahsetmiyorum bile çünkü diğer memurlar benimle ortak çalışmayı protesto ediyorlardı. Bazıları siyah olduğum için, bazıları kadın olduğum için, bazıları da sadece kalabalığı takip ettiğim için beni etraflarında istemedi. Çok az insan arkamı kolladı ve ben de kollayanlara .

rağmen mezun oldum ve kısa bir süreliğine de olsa sahaya çıktım. Yine de, garip gezegenler ve yetenekli Alfa erkekler alfalık içimden söküp atıyor. Ama bu erkek tekrar tırmanmak zorunda kalsın diye kayıp düşmemize neden olursam lanetleneceğim.

"Yap !" diye bağıyor.

Bu sefer tereddüt etmedim. Ona yapıştım, serbest bıraktım, yüzümü boynunun gömdüm, omuzlarının bizi güvenli bir yere götürmek için çalıştığını hissettim. Pantolonum sıırıslam olmuştu ve idrarımın pantolondan sızıp bu adamı ıslattığını biliyordum. Son derece utanıyorum ve yere indiğimizde onun gözlerinin içine bakabilmeyi umuyorum.

* * *

Sycol artık sırtımı ısıtmıyor. Vemlox'un hareketleri gergin ve yavaş hale geldi. Tırmanırken yüksek sesle homurdanıyor.

" ne kadar sürecek?" diye sordum. "Fazla değil."

Bu birkaç dakika ya da birkaç saat anlamına gelebilir. Yukarı baktığımda uçsuz bucaksız bir kar yığınının başka bir şey göremiyorum. Ama en azından nereden geldiğimizi görmek için aşağı bakarsam belki anlayabilirim. Onu dikkat ederek, ayakları yere değene kadar bekliyorum ve bir sıçrama daha yapmadan önce arkama bakıyorum. Tam , karın üzerinde bir şey hareket ediyor. Tam olarak seçemiyorum ama gözlerimi açıyorum. "Kahretsin, Vemlox. Takip ediyoruz."

"Biliyorum." Atladı ve tekrar ağaçların arasında debelenmeye başladık. "Yerden uzak durmalıyım. Kaç kişi?"

"Sanırım sadece bir tane."

"O zaman en az iki kişi. Çiftler ya da sürüler halinde avlanırlar." "Nedir o?"

"A nesser. Ness Dağı'nın yerli bir hayvanı. Buranın kendi bölgeleri olduğunu ve bizim izinsiz girdiğimizi düşünüyorlar." "Avlanıyorlar."

"Mm-hm. Alfalar yenilebilir değildir . Dişleri zırhımızı delemez." "İnsanlar yenilebilir," diyorum.

"Muhtemelen nefis de." Bana profilini gösteriyor ve gülümsüyor. Bu hiç komik değil. "Bana bir saniye ver de silahımı alayım." "Hiç şansın yok. Ben hallederim."

"Sadece bir önlem."

"Olduğun yerde kal,

Omega." "Tanrım,
çok otoritersin."

"Hoşuna gidiyor."

Vemlox'un botları yere vuruyor ve normalden daha uzun süre duraklıyor. Sanırım yorgun. Sanırım zor zamanlar . İki kez kısa durduk ve o bütün gün tırmandı. Kendimi sürekli ona bağlı hissediyorum. Eğer kaslarım gerilirse, onun acısının dayanılmaz olduğunu hayal ediyorum. Yine de hiçbir şey söylemiyor.

"Yorgun olman sorun değil," diyorum.

Hırlıyor ve sıçırıyor, sonra bir mağaranın içine düşüyor ve yüzüstü düşmemek için mücadele ederek dizlerinin üzerine çöküyor. Sonsuza kadar öyle kalacaktı gibi geliyor. O kadar sıkışık ve donmuş durumdayım ki ondan ayrılamıyorum ve o da hareket etmiyor. İyi nefes alıyor, yüksek ve ürkütücü sesler çıkarıyor, bu yüzden hayatta olduğunu biliyorum. Güçlü parmakları ellerimi çekip alıyor ve kıpırdanarak elimden , silkeliyor, sonra kürkünü çıkarıyor ama gözleri mağaranın girişinden hiç ayrılmıyor. Başardığımıza inanıyorum. Vemlox çift ağızlı uzun bir balta çıkarırken rahatlamak yerine geriliyorum.

Bir ciyaklama sesi duyuyorum ve kafamı ışığa doğru çeviriyorum. Kahretsin, hiçbir şey göremiyorum. Mağaranın açıklığının kenarına kadar sürünmeyi başardım ve aşağı baktım. Olamaz! Diz çöküp silahımı bulmaya çalışıyorum. Parmaklarım , tüm vücudum ağrıyor ve kendime kızarak çığlık atıyorum.

Loyo boynuzları olan iki tüylü kırmızı yaratıkla savaşıyor. Onun iki katı büyüklüğündeler ve iki ayakları üzerinde duruyorlar. Hırlayan hayvanlardan kan fışkırıyor. Sonra çılgınca bir şey oluyor. Vemlox kayarak aşağı iniyor, tüm manzarayı çınlatan bir savaş çığlığı atıyor ve kendini onların dövüş çukuruna atıyor. Dörtlü hırıltılar, homurtular ve çingirak sesleriyle dövüşüyor. Ellerimi kulaklarıma götürüyorum ve adamın kendi boyutlarında vahşi bir hayvanla kapışmasını dehşet içinde izliyorum.

Onun şiddeti beni ediyor.

Amımın duvarları havayı kavradıkça sıkılıp gevşiyor ve zaten ıslak olan külotumun üzerine sıvı döküldüğünü hissediyorum. Çaresiz, pençesiz ellerime, solgun avuçlarıma, beni güçlü ya da sıcak tutacak vücut plakaları olmayan yumuşak tenimin üst kısımlarına bakıyorum. Bu iş için biçilmiş kaftan değilim.

Eve gitmem lazım.

Silah kucağımda, her şeyin bittiğine dair işaretler bekliyorumBuraya yaptığım yolculuğu düşünüyorum, babamın, annemin, kuzenlerimin, ortağımın beni düşünüyorum, tıpkı fotoğraflarını yanımda taşıdığım ve gittiğim her yerde gösterdiğim o iki kızı aradığım gibi. Kingsley ve Cyan. Onları bulmayı takıntı haline getirdim, bu yüzden kardeşlik evinin etrafında dolandım ve sonunda buraya geldim.

Kokluyorum. Ağlıyorum ve sorun değil. Sinir krizi geçireceğim ve bunu bir kız gibi karşılayacağım. Burnumu kolumla siliyorum, sonra silahıma . Sıkıca avuçluyorum. bir nefes çıkıyor ve önümdeki havayı bulandırıyor. Şarjörü bırakıp bir mermi çıkarıyorum ve cebime atıyorum. En kötüsü

olursa diye.

Aşağı bakmaya cesaret ederek iki fiğür görüyorum. Biri vücudundaki karları silkeleyen Vemlox, diğeri ise topallayarak ilerleyen Loyo. Vemlox hayvanı itiyor ve mağaraya kadar ulaşıyorlar, Loyo orada düşüp gözlerini kapatıyor. Tazıya bakıyorum, sığ nefes alışını ölçüyorum, sonra

Yüzünde acımasız bir ifade, elleri kalçalarında, kanlar duran Vemlox'a bakar.

Loyo'ya doğru ilerliyorum ve onu sevmek için elimi kaldırıyorum. "Yapma," diyor Vemlox. "Pulları etini keser."

Çantamı kürkleri alıyorum, sonra ayağa kalkıp tazıya olabildiğince çok kürk çalışıyorum çünkü zavallı şey titriyor ve duyduğum en üzücü seslerden bazılarını çıkarıyor. Boynunun yanında derin bir kesik buldum. Kan fışkırıyordu. Üzerine bir kürk battaniye örtüyorum ve Vemlox'a bakıyorum. Çenesi gerilmişti, ama gözünü kırpmadan orada duruyordu.

Hareket ettiğinde, sadece uzaklaşmakla kalmaz, kenardan atlar.

Şok içinde, bakakalıyorum. Bizi burada mı bıraktı? Tanrım! Tazı sızlanıyor.

"Her şey yoluna girecek oğlum. Çok cesursun." O ölecek. Bunu bir hedefi nasıl vuracağımı ve iskalamayacağımı bildiğim gibi biliyorum. Onun için ve kendim için ağlıyorum, sorunlarımın ve durumumun ağırlığı dünkü çığ gibi üzerdüşüyor.

Botlar yanıma indi ve Vemlox yanımdan geçti. Loyo hâlâ hayatta ama bilinci yerinde değil, nefes alış verışı biraz düzenli. Vemlox'un tepkisini aklım almıyor. Eğer bu benim köpeğim olsaydı, darmadağın olurdu. Bu benim köpeğim değil ama yine de berbat durumdayım. Vemlox mağaranın derinliklerine doğru ilerliyor ve bir tür çukur gibi görünen bir yerin taş kenarına oturuyor. Bir et parçasını taş masanın üzerine koyar ve oymaya başlar.

"Vemlox?"

"Evet, Omega," diyor sessizce.

"Ne yapıyorsun?" "Yemek hazırlıyorum."

Ona bakakaldım. Ne oluyor lan? Hayvanı ölüyor ve o akşam yemeği mi yiyecek? Dün Vemlox'un yarama ilgilendiğini ve bugün sadece hafif bir acı hissettiğim yarayı kapattığını hayal meyal hatırlıyorum. Bu mucize bir ilaç. Çok daha fazla acı çekiyor olmalıydım. Sırt çantamı karıştırıyorum ve üzerinde kırmızı bir leke olan beyaz bir kutu buluyorum. Sanırım bu ilaç kiti. Bu tür şeyler evrenseldir. Çantanın içinde daha önce hiç görmediğim şeyler buluyorum ve Loyo üzerinde hangisini kullanacağımı bulmaya çalışarak tüpleri ve poşetleri inceliyorum.

Vemlox kiti benden kaptı.

Tazıya şifa vereceğini düşünerek kaldırıyorum ama çantayı mağaranın diğer ucuna fırlatıp parçalara ayırıyor. İlaçlar yere saçıldı. Hırlıyor. "Delirdin mi lan sen?"

"demek istiyorsun?" Biraz geri çekildim. Kana bulanmış, zümrüt yeşili, kel, tıkırdayan ve keskin dişleri olan bu adam korkutucu.

Siyah gözleri beni delip geçiyor, sonra attıklarını gidiyor. "Kit neredeyse tükendi," diyor, eşyaları tutup keseye koyarken. "Burada onu kullanacak tek bir yaratık var. Teslim etmem gereken Omega o olacak."

"Ama evcil hayvanınız yaralandı. Ona yardım edebilirsin. Yardım edebileceğini biliyorum.

Kahretsin, her şeyi yapabilirsin!" Vemlox beni anlamamış gibi geri çekiliyor. "Seni korurken yaralandı."

"Biliyorum. Bu korkunç bir şey. Lütfen

ona yardım edin." "Yardım ediyorum.

Onu besleyeceğim."

"Yarası çok derin, Vemlox. Şu anda yemek yemesi mümkün değil. Yarayı kapatmamız gerek." "Yapamam. Mühür kiti senin için."

Fok kitini aramak için bir not alıyorum ve ayağa kalkıyorum. "Bu hayvan ne zamandır sende?" "Horde'a katıldığımdan beri."

İşte yine o lanet Horde. Bir çeşit birlik, muhtemelen askeri, kesinlikle özel kuvvetler.

Bu eğitimli bir adam ve onun eğitimli hayvanı. "Loyo'yu seviyor olmalısın."

Vemlox gözlerini genişletir. ".

"Evet, evet, biliyorsun. Bunu asla itiraf etmezsin ve bu sorun değil. Senin gibi erkekler aşk ve asla kabul etmezler. Benim babam da aynı şekilde. Bu duyguları olmadığı anlamına gelmez ve babam köpeklerini sever."

Vemlox sırtıyor. "Baba olayını sevdim, Omega. Bana baba de, ıslak amını bile okşayabilirim." Onu ittim ve keseye doğru yürüdüm. Silaha benzeyen bir şey buldum, onu aldım ve geri döndüm. Vemlox yolumda durup elimi kapatıyor. "Tazılar çoktur. Onları yakalayıp eğiteceğiz."

"Yani?"

"Bu yüzden başka bir av köpeği alacağım. Ama sadece bir Omega'm var ve onu teslim etmek için tek bir şansım var." "Omega iyi," diyorum ona. "Tazı sızlanıyor, yani acı çekiyor."

"Loyo!" Vemlox bağılıyor. "Bir korkak gibi sızlanmayı bırak."

Tazı küçük sesler çıkarıyor, sonra hiçbir şey yapmıyor, sadece doğal olarak yüksek sesle nefes alıyor. "İşte," diyor Vemlox. "Artık sızlanmıyor."

"Sen zalimsin!"

"Ben Horde'um!"

Etrafında dolanıyorum ama elini göğsüme koyarak beni durduruyor. "Acı çekiyor, o yüzden sızlanıyor. Büyük Yılan yemin ederim ki kendi kendine iyileşecek."

Tazı girişin ortasına kadar topallıyor, sonra orada yatıyor, hâlâ bizi korumaya kararlı.

"Onun acı çekmesini izlemeye yüreğim dayanmıyor. Ağrı var mı? Hepsini kullanmayacağım-" "Hayır."

"Evet," diyorum kararlılıkla. "K-9'lar. Onlara sahibiz. Onları seviyoruz. Onlar bizim ortaklarımız."

Vemlox gözlerini kısar. "Horde'da işler daha basittir. Duygular arka planda kalır ve asla görevimize engel olmaz. Loyo ve ben bir Omega'yı teslim etmek için , yani yapacağımız şey bu. Beni seni cezalandırmaya zorlama."

Etrafından dolanmaya çalışıyorum ama göğsüne çarpıyorum.

"Öyle olsun." Beni yüzüstü çevirdi, bileklerimi bağladı ve itiraz etmek için ağzımı açtığımda, ağzıma bir bez sokarak tıkadı. Sonra beni bir patates çuvalı gibi kaldırıp mağara adamı tarzıyla götürüyor ve küçük bir havuzun yanına koyuyor. Havuzdan ısı yükseliyor ve lanet olsun, sıcak suyla banyo yapıyor.

Sinirlendim, ters ters baktım ve küfürler mırıldandım.

Vemlox

"Loyo yaşayacak." Omega'nın başını okşadım. "İlk kez arkamı kollamıyor ve eğer onu yeni doğmuş bir bebek gibi kalkarsam zırhımı ısırır." Kıkırdıyorum.

Omega ikna olmadı. Gözlerini kısmış, havlıyor da havlıyor. Neyse ki ağzını , yoksa yanlışıyla itaatsizliğini sikip atabilirdim. Onu havuzun kenarına oturtuyorum, sonra yanına çömelıyorum, ayağını tutuyorum ve botlarını çıkarmaya başlıyorum. Karın kaslarıma vurarak tekme atıyor, sonra da acı içinde sızlanıyor. Ve şimdi sakat bir Omega'yı taşımak zorunda kalacağım. İçimi devam ediyorum, "Loyo kendi halinde yaşlı ve gururlu bir Alfa, Horde'a hizmet ederken benim için ölmekten mutluluk duyar. Sen ise yöntemleri bizimkilerden farklı olan bir yabancısın. Tazı'nın sadakatini ve koruma görevlerini sorgulamaya hakkın yok." Çizmesini çıkarıyorum ve beş parmaklı bir ayak ortaya çıkıyor. Ayak tırnakları teniyle tezat oluşturacak şekilde soluk beyaza boyanmış ve ortadaki iki halkalar var. Mücevherlere düşkünündür.

Sam ayağını yuvarlayarak bileğini kontrol ediyor, muhtemelen zırhıma çarptığı için hasar görmüş olabilir. "Diğer insan Omegalar'a göre zırhım çelikten yapılmış. Normalde çeliği tekmeler misin?" Sustu. Diğer insanlardan bahsetmek bunu yapardı. "Çeliğin ne olduğunu tam olarak bilmiyorum ama sert bir şey olduğunu tahmin ediyorum. Ben sert şeylere vurmam." Sırıtiyorum çünkü ben pis bir piçim. "Herhangi bir sert şey."

Omega, bir nesser'in yaz uykusuna benzeyen iyileştirici trans haline geçmek üzere olan Loyo'yu izliyor. Köpeğim bu durumda beni koruyamaz, bu yüzden bütün gece ayakta kalacağım ama bu görev için önemli olduğunu ve Omega'ya göz kulak olacağımı biliyor. Konuşmuyor ama koku alma duyusu mükemmel, benimkinden bile daha iyi ve dişiye verdiğim tepkilerin kokusunu alıyor. Omega'yı

korumak olan görevimizi ona ilettim.

Ayağını tutup tabanını inceliyorum, insan ayak kemerinin derinliğini test etmek için bir başparmağımı bastırıyorum. Bizde kemer yoktur. Ayaklarımız üç esnek bölüme ayrılmıştır. "Davranışım için daha fazla mazeret üretmeyeceğim..." Duraklıyorum ve en garip şeyi gözlemliyorum. Omega'nın gözleri geri dönüyor ve diğer çizmeli ayağını kucağıma koyuyor. Hmm. Çıplak topuğunu tutup sıkıyorum, onu soymamı istediğini anladığımı söylüyorum ama bana başını sallıyor, gözleri kocaman ve iletişim kurmaya çalışıyor.

Çıplak ayağını tekrar sıkıyorum.

Onu becerirken çıkardığını hayal ettiğim iniltiye benzer bir inilti çıkarıyor. İnsan Omegaların ayaklarında şehvetli noktalar vardır. Ayaklarda! Başparmağımı ayağının kemerine ovuyorum, gözbebeklerinin genişlemesini izliyorum, amının kokusunu alıyorum, deliğinden ısı fişkırıyor. Sırıtiyorum. "Hoşuna gitti mi, küçük Omega?"

sallıyor, ayak ustalığının tadını çıkarıyor ama gözleri hâlâ Loyoya kayıyor. Bir şeyler mırıldanıyor ve sanırım yine tazi ile ilgili.

"Uyuyor," diyorum ona. "Yaraları için yapabileceğin bir şey yok ve rahatlamanı, sıcak bir banyo yapmana ve gece boyunca dinlenmene ihtiyacım var. Yarın Muhafızlara ulaşacağız. Yolculuk uzun ve biz de yorgunuz." Omegalar banyoyu sever, özellikle de sıcak olanları. Bu mağara dağdaki en büyük mağara ve bu bölgeye sık sık gitmesek bile Horde'un yarısını barındırabilir. Buna gerek . Kral silahlı kuvvetlerini böler ve onları farklı görevler için atar. Muhafızların alanı Nessesetra'dır. Zorlu koşullara dayanmak ve dağlık bölgeden istila etmeye kalkışacak kadar aptal biri çıkarsa başkenti korumak üzere eğitilmişlerdir.

Diğer ayağı çıplak, iki kemiğini de ellerimin arasına aldım ve pençelerime dikkat ovuyorum. Omega resmen mırıldanıyor. Çıkardığı sesler çok sevimli ve ayaklarını tutup onlarla sikimi okşamaktan daha çok istediğim bir şey yok. Bunu düşününce, ona baştan çıkarıcı bir mırıltı sunuyorum, bir gün bağ kuracağım Omega için ayırdığım bir çingirak. Bu bunu hak ediyor.

"Çok cesursun," diyorum ona. Sam soğuktan, yolculuktan, buraya gelirken kollarını ve bacaklarını dinlendirmesi için durmadığımdan, üzerimden düşmesinden korktuğumda ona tutunmasını emretmemden şikayet etmiyor. Eğitimli bir asker polis olsa bile, dayanıklılığı ve mızımızlanmamasıyla gurur duyuyorum.

Koleksiyoncular bize başkente olan uzun yolculuktan dolayı sürekli mızımızlandıklarını ve Tayseer'in Omegaları tokatlayıp varken birliğini onların kaprislerini karşılamaya zorladığını anlatıyor. Bu Omega iyi bir yol arkadaşı olur. Belki bir , tüm bunlar sona erdiğinde, onu Regha'da bir yolculuğa çıkarırım.

Bu Omega benim değil. Dişlerimi sıkıyorum. Onu bu şekilde düşünmemeliydim. Yüzümü ovalayarak kıyafetlerimi çıkarıyorum ve banyoya giriyorum. Ben de temiz kalmayı severim. Yıkanmak için daldım ve sert nefes alan ve gözbebekleri o kadar büyümüş bir Omega'ya çıktım ki, şimdi ya da çok yakında kızışacağına inanıyorum. Tam zamanında, diyebilirim. Montar Loven'in karşı koyamayacak: Ya Omega'yı bağla ya da Omega'ya dokunma. Anlaşma bu, Montar'ın hoşuna gitmeyeceğinden eminim ama bu güzel Omega amcığını yüzünün önünde sallandırdıkça hoşuna gitmeyi öğrenecek.

Ovalıyorum, sonra Kingsley ve Cyan'ın kullandığı kokulu ürünlere uzanıyorum. Adları şampuan, saç kremi, sabun, losyon ve diğer şeyin ne olduğundan bile emin değilim. Açıp kokluyorum, sonra güçlü kokudan neredeyse bayılıyorum. Beş şişeyi havuzun kenarında sıraya diziyorum, böylece onları . Neyse ki onları renklerine göre ezberlemiştim. Bir şey daha var. "Banyoda israf edebilirsiniz."

Omega inliyor.

"Ya da mağarada bir yer ama ben kokusunu almamak için banyoyu tercih ederim." Geri dönüyorum ve ayaklarını suya soktuğunu görüyorum. Ağzı ve elleri bağlıyken ve ben mırıldanırken, gözlerini Loyo'dan ayırması artık az sorun. Sanırım ona daha da iyi bir dikkat dağıtıcı sağlayabilirim. Tabii

Omega da isterse. Bacaklarındaki kürkleri sıyırıp tenini çıplak bırakıyorum. O kadar yumuşak ki, ona dokunmadan duramıyorum. Koşuyorum

Bir avucumu kalçasına koyup hafifçe sıkıyorum çünkü o mükemmel ve amcığı Alfa sikim için ağlıyor. Kokusunu alabiliyorum. Bacaklarını bağıyorum, kollarını çözüyorum ve vücudunun üstündeki sayısız katmanı kaydırıyorum.

Bunu yaptığım ve kolları serbest kaldığı anda Sam ağzındaki tıkacı çıkarmaya çalışıyor ama ellerini yakalıyorum. "Hayır," diyorum sertçe. "Ne demek istediğini söylemek gibi bir huyun var, bana itaatsizlik ediyorsun. Seni terbiye edeceğim. Kimse bunu istemez. Yoksa sen ister misin?" *Disiplini o kadar çok seviyorum ki, kısacık hayatımın geri kalanında ve bir Omega'ya sahip olma takıntısı yüzünden bir görevde başarısız olmuş bir Horde erkeği olarak utançtan ölmeden hemen önce seni becerebilir, sana bağlanabilir ve seni sevebilirim.*

Eğer onu caydırmayı umuyorsam, yanıldığımı kanıtladı. Sam banyoya atlıyor, beni tutuyor ve zıplayarak vücudunu benimkine . Bana tırmanacağına inanıyorum. Dürtüsel Omega, disiplin için olgunlaşmış. Onun için çıldırıyorum.

Küt tırnakları saçlarıma batıyor ve başımı eğmeye çalışarak saçlarımı . Ondan bir ses geliyor ve eğer Omegaların böyle sesler çıkarmadığını bilmeseydim, buna bir uyarı hırlaması derdim.

"Zavallı küçük Omega kızışmaya yaklaşıyor. *Kori* Vemlox'un dili bunun için biçilmiş kaftan." Bu Omega'yı beceremem ama amını yiyebilirim. Mmm. Dudaklarımı yalıyorum, dilimin ucundaki metal çivilere bakması için yeterince uzun süre oyalanıyorum. "Bu şeylerle amına girdiğimde ve onları birbirine vurduğunda titreşiyorlar. Bana o özel Omega am suyunu vermeni bekliyorum. Eğer yapmazsan seni disipline veririm." Elimi kaldırıp ona avucumu gösteriyorum.

Omega sırtıyor, sonra dönüyor ve göletin kenarına , o güzel yuvarlak kıcı yukarıda ve hazır.

"Vay, vay, vay, burada neyim varmış?" Titreyen bir Omega. Vücudunun yarısı havuzun dışında, ince derisinin dayanamayacağı sıcaklıkta. Sırtını kürklerle örtüyorum ve iç çektiğinde özenli davrandığımı anlıyorum. Daha dikkatli olabilirim; onu gördüğüm andan beri amını yemek için bekliyordum, bu da vücudunun benimkine asılı kaldığı uzun bir lanet zaman. Sikim sürekli uyarılmış durumda, birini gözünden bıçaklayacağım. Bunu da kimse istemez.

Sonuçta, önümde güzel bir kık var. Göğüslerden çok kıkları severim. Sam'in kıcını iki elimle avuçluyorum ve başparmaklarımı çatlakların içinde gezdirerek masaj yapıyorum. Omega kıpırdanıyor, amına dokunmam beni kaldırıyor. Avucumu kaldırıp vuruyorum ve koyu teninde kırmızı bir iz bırakıyorum. Aynı yere tekrar vuruyorum. Acıyor ve Omega gırtlaktan bir çığlık atıyor. Diğer kalça yanağına vuruyorum ve nasıl hayret ediyorum. Daha bitirmedim, yakınından bile geçmedim. Poposuna ve kalçalarına hızlı darbeler indiriyorum, bacaklarını kaldırıp kaçmaya çalışıyor. Bacaklarını bacaklarımın arasına sıkıştırıyorum, saçlarını tutuyorum ve şaplak atmaya devam ediyorum.

Sızlanmaları hıçkırıklara dönüştüğünde, işimin bittiğini anlıyorum.

Poposunu avuçlayıp yanaklarını ayırdım ve geri çekildim. Önümde iki delik var. Daha iyi görmek için eğiliyorum. Gözlerim! İki delik. Neden kimse bana bundan bahsetmedi? Tam da insan Omega'sının her şeyine hazır olduğumu düşünürken, iki delikli olduklarını öğrendim. Şimdi, bir amcık gördüğümde anlıyorum. Başparmağımla berrak Omega sıvısını sızdıran bir yarık, oraya dalma ve hepsini içme dürtüsüne direniyor. su kurumuş, bu yüzden teninden aşağı akan tüm o sıvı, Omega benim Alfa sikime hazırlanırken amının ısısı. Ne yazık ki ikimiz için de alamayacak.

Başparmağımla kullanarak am suyunu o küçük büzülmüş deliğin üzerine yayıyorum, biraz ovuyorum ve tepkisini dinliyorum. Hıçkırıkları kesiliyor, sessizleşiyor ve derin derin nefes alıyor. Ona şaplak atarken Omega'nın katkısına ihtiyacım olmasa da, bunu istemesem , bu ikinci delikle neye bulaştığımı bilmem gerekiyor. Ağzındaki tıkacı çıkardım ve vücuduna doğru eğildim. Gözlerim onun koyu kahverengi gözlerine kilitlendi.

ve burnunu öpüyorum. "Bir ile on arasında bir ölçekte, disiplini ne kadar sevdiğin?" "On, Kori Vemlox. On."

Ödül olarak bir parmağımı amına sokuyorum. "Beni şımartıyorsun, küçük Omega. Şimdi söyle bana." Küçük deliğinin etrafında dönüyorum. "Bu deliği dürtebilir miyim?"

"Evet." Parmağımı itiyor.

Gördüğüm tüm insan Omegalar arasında, ki bu sadece iki tane, hiçbiri vücutları veya seks hakkında konuşmadı. Kingsley'in herkesin yapmasına rağmen seksin Dünyalıların konuştuğu bir şey olmadığını söylediğini hatırlıyorum. Ben bunu insanların iffetli olduğu şeklinde anlamıştım. Bu Omega aykırı biri olmalı. Utanmıyor, hatta beni öpmek için başımı eğmeye çalışıyor.

Dudaklarını gagalıyorum, ağzımı açıyorum ve kırmızı dilini . Yumuşak ve tıknaz, ilk başta garip hissettiriyor ama aynı zamanda tatlı ve gözlerimi kapatıyorum, bu samimi anın tadını çıkarıyorum. Öpüşmek her zaman samimidir. Sikişmek samimi olabilir ya da olmayabilir. Hayatımı kurtarmak için samimi sevişmeyi bilemem ama bir gün . Bir süre, Omega'mın üzerine bineceğim ve onu sözsüz, disiplinsiz, aramızda feromonlarımın kokusundan başka hiçbir şey olmadan, onu ömür boyu kendime bağlarken basitçe becereceğim.

Kokladım. Yılanın taşakları! Şimdi feromon salgılıyorum.

Öpüşmeyi kesiyorum ve bir şey koklayıp koklamadığını merak ediyorum. Onların koku alma duyusu bizimkinden çok daha kötü. Omega'nın gözbebekleri büyüyor, ama gözlerinin dış çemberinde kahverengi kalıyor, bana tamamen kızışmadığını ve vücudunun ihtiyaçları için bir fahişe söylüyor.

Bir parmağımınla arka deliğini yokluyorum. Diğer parmağımı da amına sokup pompalamaya başlıyorum. Omega gözlerini başının arkasında yuvarlıyor. Bunu onu kıvrandırana, yalvartana, bana küfrettirene kadar yapıyorum, sonra dizlerimin üzerine çöküp parmağımı çekiyorum. Suyun altında kalıyorum, sikim elimde yumruk olmuş, sıvı sıcaklığın lanet yüzümü yıkamasını bekliyorumHiçbir şey olmayınca deliğini yalıyorum, metal dil çıtçıtlarımı birbirine geçiriyorum ve titreşmelerine izin veriyorum. Omega kıvranıyor, dilim bir şeyle birleşene kadar kıcını kaldırıyor. Tekrar geri çekilip benim için yeni olan bölgeyi kontrol ediyorum.

Yarığının altında çiçek tomurcuğuna benzer bir şey var. Onu yalıyorum.

Omega sırt üstü döner, yüzü kızarmıştır. "Lütfen, çöz beni." "Hiç şansın yok."

Ayak bileklerini tutuyorum ve bacaklarını karnına doğru katlamaya zorlayarak yolumdan çekiyorum, böylece amını tekrar inceleyebiliyorum. Ne tür bir am bu? Özel bir am. Bu amın üzerinde bir süs var. Tomurcuğunun üzerini yalıyorum. Omega vücudunu kaldırmaya ve ağzımı takip etmeye çalışıyor.

"Bu tomurcuğun adı ne?" Ben soruyorum.

"Oh." Kıkırdıyor. "Şimdi anatomi dersi mi istiyorsun?" "Evet."

"Klitoris. Bir klitoris."

Klitoris. Kulağa resmi ve önemli bir şeymiş gibi geliyor. Klitorise dikkat etsem iyi olur. Ve öyle de yapıyorum. Bacaklarını daha da aşağı indiriyorum, böylece kıcı yüzüme geliyor ve sikimi rahatça okşayabiliyorum, sonra tüm o sıcaklığa dalıyorum. Amı neredeyse dilimi yutmak istiyor, ama onu gerçekten çığlık attıran klitoris. Ona odaklanıyorum, o küçük şeyi dilimin çatalları arasına sıkıştırıyorum ve metal çivileri birbirine vuruyorum.

"Kıçıma dokun," diye fısıldıyor. Bunun bir emir olduğuna inanıyorum.

Her şeyi öğrenmeye istekli, keşfedilmemiş yabancı kedi bölgesinde olduğumu görünce, kendimi itaat etmekten mutlu buluyorum.

Bir parmağımı götüne, diğerini amına sokuyorum ve klitorisini dillerken pompalıyorum. Omega

sessizleşir. Duvarları geriliyor, sonra . Amından sıvı ısı fışkırıyor ve ben daha sert, daha hızlı pompalıyorum. Omegalar doğru muamele gördüklerinde birden fazla kez boşalabilir ve o kadar çok sıvı fışkırtırlar ki bir sürü Alfa üzerlerine çullanabilir. Bu Omega da farklı değil. Tekrar tekrar boşalırken amını okşuyorum, sonra elimle hızlı bir tempo tutturuyorum. Toplarım sıkılaşıyor, düğümüm genişliyor ve yükümü banyoya bırakıyorum, ruhuma şarkı söyleyen bir dişiye bağlı bu sihirli amın içine dökebileceğim boşa harcanan tohum havuzları ve havuzları.

Sam

Kürklerin altında, tükenmiş ve doymuş bir şekilde yatıyorum. Vemlox'un bana yaptığı her şeyin sıcaklığı beni sıcak tutuyor. Sonunda bir erkek, benim ona ne yapacağını ve nasıl yapacağını söylemem yerine, bana ihtiyacım şekilde şaplak attı. Vemlox, polis akademisi eğitimi sırasında uzun süredir gömülü olan ve kendi ihtiyaçlarımla ilgilenmek zorunda kalan vücudumdaki tüm itaatkâr duyguları uyandırıyor. Çatıya doğru gülümsüyorum. Bir uzaylıya ihtiyacım vardı çünkü birlikte olduğum erkekler arasında bir tane bile bulamamıştım.

Yine de aradığım adamlar dışarıda. Ben onlara iş yapanlar diyorum. Bebek arabalarını itiyorlar, uzun bir gün çalıştıysa akşam yemeğinin masada olduğundan emin oluyorlar, çocukları doktor randevularına götürmek zorunda kalmasın diye götürüyorlar ve sevdiklerini hapisten çıkarıyorlar. Ama benim için bir uzaylı gerekiyor.

Yine de vücudumun Vemlox'a vereceği tepkiler konusunda endişeliyim. Ona tırmanma ve kendimi onun üzerine bırakma dürtüsü karnımda bir ateş yakıyor ve bu, onsuz yaşayamayacağımı hissettiğim türden bir ihtiyaç. Bana kariyerimi sürdürme şeklimi hatırlatıyor. Babam gibi ben de kayıp şahıslar dedektifi olmayı çok istiyordum ve sokak polisi deneyimi, sonunda dedektiflik pozisyonu için başvurduğumda bana bir avantaj sağlayacaktı. Bu hayal çok uzak görünüyor ama ulaşılmaz değil. Kayıp kızları bulmak için dedektif rozetine ihtiyacım yok. Mesele rozet değil; mesele kızlar. Onlar burada, Regha'dalar. Artık bundan o kadar eminim ki, onlarla tanıştığımı hayal edebiliyorum. Yani buradaki önermeyi sorgulamıyorum. Vemlox'a uyuyorum, hayatımı zorlaştırdığından değil.

Vemox da sessiz. Muhtemelen kendi kafasında. Acaba bu küçük kaçamaktan dünyayı sarsacak bir şey öğrendi mi? Muhtemelen yoktur. Dünya'da değiliz.

Dirseklerimin üzerinde yükseliyorum, kürkler göğüslerimin altına düşüyor, Vemlox'u orada öylece dururken buluyorum, tamamen zırlı, siyah gözleri üzerimde. Bakışlarımı bir aşağı bir yukarı inip kalkan göğsüne indiriyorum.

"Şampuan?" diye ısıtır, sonra boğazını temizler.

İngilizce etiketli şişeler, Vemlox'n ısrarla hamam dediği kaplıcanın başında nöbet tutar gibi duruyor. Aslında termal suları olan bir kaplıca. Bacaklarımı kaldırıyorum ve ayak parmaklarımı oynatarak hâlâ bağlı olduğumu gösteriyorum. Vemlox ayak bileklerimi tutmadan önce baldırlarımı okşuyor ve karnımdaki sıcaklık geri geliyor. Burun delikleri açılıyor ve sırtıyor. Sanırım özel bir koku alma duyusu var ve uyarılmışlığımın alabiliyor. Bu, bir salatalık kadar soğukkanlıymışım gibi davranmamı gerçekten zorlaştırıyor ve ben de öyle yapmıyorum. "Yine azdım," diyorum.

"Ve uzun bir süre daha öyle olacaksın, kızgınlığın geçene kadar."

mı? Sanırım yumurtlama dönemimi kastediyor, çünkü kızgınlık dönemine eminim. "Kızgınlık dönemimde buralarda ?"

Omuzlarımı kavırıyor, yaklaşıyor. Soğuk zırlı değişiyor ve donmak yerine yeniden ısınıyorum, ellerim kalkmış sikiinin uzunluğuna dokunuyor. İki elimle etrafını sarıyorum -çünkü tek yumruk yetmiyor- ve okşayarak onunla alay ediyorum. Odada bir çingirak sesi yankılanıyor ve yanağımı göğsüne bastırıyorum.

Vemlox homurdanıyor, bir şeyler mırıldanıyor, sonra beni çözüyor. suyun altına itiyor ve tekrar yukarı çekiyor. Saçlarım ıslak, çıkıyorum ve beni döndürüp olduğum kalmamı emrediyor. Saçımı yıkayabileceğini düşünüyorum. Yorgun bedenimi yıkamaya başlarsa, cennetteki Tanrı'ya yemin ederim ki tek dizimin üzerine çöküp benimle birlikte Dünya'ya dönmesini teklif edeceğim, onu bir esir gibi evime kilitleyeceğim ve asla gitmesine izin vermeyeceğim. Her kadının Vemlox gibi bir erkeğe ihtiyacı vardır. Güçlü, yetenekli ve oral yolla ona birden fazla orgazm yaşatabilecek. Sikiyle neler yapabileceğini ancak hayal edebilirim. Hayır, muhtemelen hayal bile edemem.

Ayrıca, bu bir Baba Dom ve onlar bir kadına bakmakla ilgileniyorlar. Kori'nin benim için yabancı bir terim olması bir artı ve ben *baba* demiyorum. Hoşuma gitti.

Mağaraya tuhaf bir koku yayılıyor ve burnumu oynatıyorum. Şampuan benim zevkime göre biraz meyvemsi kokuyor, ama saçımı köpürtürken güçlü eller kafa derime masaj yaptığında iyiyim. Süper iyiyim. Uzaylının kışından vanilya çiçeği sıçması umurumda değil, bana . Aletini sıkıyorum, yavaşça okşuyorum, onun beni etkilediği gibi benim onu neden etkilemediğimi merak ediyorum.

Bu düşünce beni duraksatıyor ve o saçımı durularken ellerimi iki yanımda yumruk yaparak kendime saklıyorum. Saç kremi farklı kokuyor, daha az rahatsız edici, daha nazik bir çiçek gibi, belki de tanıdık bir orkide gibi, ama sürüp köpürtürken, dokusundan saçıma hiçbir şey yapmayacağını anlayabiliyorum. Evde, işime yarayan özel saç ürünleriyle dolu bir banyom var.

"Burada ne kadar dinlenmemiz gerekiyor?"

diye sordum. "Sycol geçer geçmez

ayrılacağız." "Şafakta."

Onaylamak için bir homurtu ve daha fazlası değil. Vemlox konuşkan değil, belki garip hissediyor, belki de yaptıklarımızdan pişmanlık duyuyor. Eeek. Bu anlardan nefret ediyorum. Bir kız bir erkekle çıkıyor, birkaç ay çıkıyor, sonra yatıyor ve aydınlanma yaşıyor. Yatakta uyumsuz olduklarını fark eder.

Belki Vemlox evcil bir kız istiyordur. Ben o değilim, o yüzden omuz silkiyorum. Sonsuza dek yabancı bir gezegende sıkışıp kalacak ve hayatta kalmayı öğrenmek zorunda kalacak değilim ya. O kayıp kızları bulacağım ve ararken gelenin en iyisini yapacağım. Ve eve döndüğümde Regha konusunda sessiz kalacağım. Uzaylı deneyimi hakkında ağzımı açarsam beni takip edeceği kesin olan drama ve psikolojik değerlendirmelere ihtiyacım yok. Tek kelime etmeyeceğim ve bu Vemlox denen adamı tüm erkeklerin olmayı arzuladığı bir kahraman olarak hafızamda güvenle saklayacağım. Belki

evrim bizi Dünya'da yakalar.

Yıkandım ve dilimi becerdim, ancak kendimi olması gerekenden daha garip hissediyorum, son temiz kıyafetleri giyip kürkleri omuzlarıma attıktan sonra Vemlox'un göz temasından kaçınmak için her şeyi yaptığı spa'nın yanında duruyorum. O ne isterse onu yaptığı ve aramızda olanlarla ilgili hissettiklerimden sorumlu olmadığı için, onu bu konuda rahatsız etmiyorum ya da herhangi bir şeyi hafife almaya çalışmıyorum ya da onu saçmalıklar hakkında sohbet davet etmiyorum. Tazıya doğru yürüyorum.

Bir köpeğe yaptığım gibi elimi karnının üzerine koyarak nabzını kontrol etmeme gerek yok. Göğsünden gelen zımpara tıkırtısını duyuyorum, Vemlox'un am yerken çıkardığına benziyor. Ve işte yine başladım. Düşüncelerimi dizginleyemediğim için kendime kızarak ve amımın anında ıslanma alışkanlığına sinirlenerek, bir uyku kulübesi bulmak için mağarayı keşfe çıkıyorum. Diğer mağarada doğal oyuklar varken, bu mağara etrafa dağılmış birkaç kaplıcanın bulunduğu geniş bir açık alan. En köşede bir kaplıca görüyorum, sonra daha fazla kürk toplamak için yürüyorum.

Vemlox kurumuş ve uzun kahverengi bir etek ve nişanlarla süslenmiş bir kemer giymiş. Bana bunun bir üniforma olduğunu düşündürüyor. Zırhı hala yukarıda, daha fazla kürk toplamama yardım ediyor ve tek kelime etmeden, diz çöküp yatağımı düzenlemeye başladığım kaplıcaya kadar beni takip ediyor. Kürkler hayvanlara ait, bu da beni rahatsız ediyor çünkü derilerinin yüzüldüğünü hayal etmekten hoşlanmıyorum ama Vemlox bu koşullarda spor yapmak için değil, karnını doyurmak ve ısınmak için avlanan bir adam gibi görünüyor. Kendini katil olarak kabul ettiğine göre, muhtemelen diğer uzaylıları da spor olsun diye avlıyordur. Onun işi beni ilgilendirmez. Burada polisçilik oynamayacağım. Geceyi atlatıp sabah lanet dağa çıkacağım ve o kızları .

Kırmızı kürk hiçbir yere uymuyor. Tasarımı anlamlandırmaya çalışarak ofluyorum. Zemini kaplarken, kırmızı kürkü kabarık yastığın üzerine yerleştirip ıslak saçlarımı sıcak tutup tutmayacağımı tartışıyorum. Deniyorum ama çirkin görünüyor, bu yüzden uzanıyorum ve kendimi bir yığın battaniye ve kürkle örtüyorum. Kürklerin arasından bakıyorum, Vemlox'u yerde otururken buluyorum, dudaklarında küçük bir gülümseme oynuyor. "Yuva yapıyorsun."

Kıkırdıyorum. "Sanırım öyleyim." Alleluia, uzaylı tekrar konuşuyor. Bütün örtüleri bana verdiğini fark ediyorum. "Bu kadar yakınlaştığımıza göre, battaniyelerimi paylaşabilirsin." Regha Rocky Dağları' ortasında bir adamı uyurken bırakacak bir sürtük . yeri okşuyorum. "Ben ısırmam."

Vemlox tereddüt ediyor, ayağa kalkıyor, yere yatacakmış gibi çömeliyor, sonra hırlıyor, kırmızı kürkü alıyor ve arkamda kayboluyor. Ayağa kalktığımda mağaranın içinden tazıya doğru yürüdüğünü görüyorum. Oraya vardığında çıplak zemine oturuyor, hayvana yaslanıyor ve başını kürkle örtüyor. Altından mırıldandığını duyuyorum.

"Bunu ben de yapıyorum!" Sanki biri beni duyacakmış gibi

fısıldayarak bağıríyorum. "Neyi?"

"Kendi kendime konuşuyorum."

Bekliyorum ama artık konuşmayacak. Onun anını bozdum. "Devam et dostum. Kimseye söylemem." Başımı yastığa koyuyorum ve gözlerimi kapattığım anda uyku beni alıyor.

* * *

Loyo zar zor ayağa kalkar, sallanır, sonra tekrar yere düşer, gözleri Vemlox'unakilere kilitlenir.

Bu sabah yine israf etmek isteyip istemediğimi sormak dışında neredeyse tek kelime konuşmayan uzaylı erkeğe bakıyorum. Bu konuşmayı burada Regha'da bırakmaktan ve San Diego'da bir daha asla duymamaktan mutlu olacağım. Açıkçası, soğuk beni etkiliyor. Bu lanet dağa tek başıma tırmanmaya hazırım.

Uzay geçidi olan ışığa yeniden girmek demek. Böylece hayatımı donma endişesi olmadan yaşayabilirim.

Vemlox çömelir ve Loyo'nun başını kucaklar. Çenesi çalışıyor ve hayvana mırlamaya başlıyor. Hayvan da sese uyarak karşılık veriyor. Vemlox alnını tazıninkine bastırıyor ve ıslak burnunu okşuyor. Bu görüntüyü asla unutamayacağımı sanıyorum.

Gözlerim yaşıyor ve rahatsız etmek istemediğim için arkamı dönüyorum. Omzumdaki bir el beni sıkıyor. "Hazır mısın?"

"Evet, efendim," diye şaka yapıyorum.

Kahkaha yok, kıkırdama bile yok. Bu uzaylının ya regl dönemi var ya da ben berbat bir karakter yargıcıyım. "Atla."

Tek kelime etmeden gidiyorum, Loyo hala orada yatıyor, sadece bizi izliyor, zeki siyah gözleri sulanıyor. "Bu hayvan... ağlıyor mu?"

"Loyo bir Alfa. Biz ağlamayız."

"Ama bu çok saçma. Herkes ağlar." "Biz gözyaşı üretmeyiz."

Vay canına.

"Gözyaşı yok," diye devam ediyor, "ter yok, idrar yok, hayır-"

Elimi kaldırdım. "Anladım, ama gözlerindeki o su ne?" "Acı."

"Lütfen ona biraz ilaç verin."

"İlaç yok."

"İyileştir onu."

"Yalnız bırakılırsa daha iyi iyileşir." "Yalnız mı?"

"Kalacak, dinlenecek ve benim dönüşümü bekleyecek."

Vemlox'a bakakaldım. "Onu geride mi bırakacaksın?"

"Tabii ki. O tırmanamaz. Sizi götüreceğim ve onun için geri döneceğim."

"Peki ya Nesser'ler?"

Vemlox'un kafası karışmış görünüyor. "Onlara av olmadığımızı gösterdik.

Onlar öldü." "Ama başkaları da var ve onlar da gelebilir."

Vemlox hırlar. "Kadın, bilmecelerle konuşuyorsun. Bana ne söylemek istediğini söyle." "Köpeğini burada bırakamazsın. Güvenli değil."

"Onunla devam edemem. Başka seçeneğim yok."

"Yarasını kapatabilirsin. İşte! Bir seçenek."

Vemlox üst dudağını kaldırarak eti parçalamaya yarayan köpek dişlerini gösteriyor. "Bu ilaçlar senin için."

"Onları istemiyorum. Onlara ihtiyacım yok. Senin sayende iyiyim. İyiden de öte. Harika hissediyorum. Dinlenmiş, yıkanmış, doruğa ulaşmış. Bir kız daha ne isteyebilir ki?" "Oh, aklıma birkaç şey geliyor."

"Öyle mi?" Gözlerimi kısıyorum.

"Evet." Vemlox döner ve sırtını işaret eder. "." "Hayır."

İtaatsizlik eden bir uzaylı kadar cehennemde öfke yoktur. Vemlox dönerken tüm dişlerini gösterir ve "Seni Montar'a teslim edeceğim ya da denerken öleceğim. Ben Horde'um!" Göğsünü dövüyor.

Dayum. Tamam. Göğsümü dövdüm. "Ben bir kadını. Onu burada bırakacak yüreğim yok."

"Kendi başına hareket edebilmesinin bir yolu olduğunu biliyorum." Köpeğin yanına oturuyorum. Beni Montar'a götürüyor. Kulağa bir kasaba ismi gibi geliyor. Vemlox'un planının bir kısmını anlıyorum. Ayrıca şişelerin el yazısıyla İngilizce yazıldığını da görüyorum. Kızlar Montar'da olabilir.

"Yılanın taşakları adına ne yapıyorsun?"

"Sen fikrini değiştirene kadar burada oturacağım. Ayrıca, topları olan bir yılan hayal etmeye çalışıyorum. Görüntü bana gelmiyor."

Vemlox

Hordeda benim astım olsaydı, onu kırbaçlardım. Yine de Horde olsaydı, bir tazı için hayatını riske atmaktan daha iyisini bilirdi. Bakışlarıma karşılık vermeyen Loyo'ya ters ters bakıyorum. Omega'ya hırlamak yerine, kız onun pullarının arasını ve kulaklarının hemen arkasını dikkatle ovalarken işi buymuş gibi mırıldanıyor.

Siktir. Benim. Hayatımı. Hem de çok fena. Sıçrayıp mağaranın tepesine iniyorum, denge için bir ağaç gövdesine tutunuyorum, yukarı bakıyorum ve lanet Omega için ne yapmak üzere olduğumu düşünüyorum. Montar bunun için kıcımı öpse ve cenazemde şarkı söylese iyi olur. İki elimle ağacı sıkıca kavrayıp aşağı atlıyor ve gövdesini büküyorum. Sonra çekip çalışıyorum. Olmadı. Lanet ağaca hırlıyorum ve gövdesini ısııyorum, dış tabakasını zayıflatana kadar dişlerimle parçalıyorum. İğrenç acı tadı tükürerek tekrar çekiyorum. Kopuyor ve kıcımın üzerine düşüyorum, sonra kayıyorum, aşağı yuvarlanıp boynumu kırmadan önce kendimi yakalıyorum. Muhafızların kampına girerken alay konusu olarak ölmekle kıyaslandığında hiç de fena bir ölüm şekli değil.

Sam kalkmama yardım etmek için elini uzattı. Elini itiyorum. "Çekil yolumdan, kadın." "Demek öyle, ortak."

"Ben senin ortağın değilim."

Ofluyor ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

Kırmızı tepeli ağaç Regha'daki en güçlü ağaçlardan biridir. İnanılmaz miktarda ağırlık taşıyabilir ve bina güçlendirmelerinde kullanılır. Kalın kırmızı tepeyi bir battaniye gibi serip Loyo'ya dinlenmesini ediyorum. Anında itaat ediyor. Tazıya işaret ediyorum. "Bunu görüyor musun, kadın? Buna itaat denir."

Sam gözlerini deviriyor.

Çuvaldan iplerimi alıyorum, Loyo'yu kırmızı üstlüğe sarıyorum ve sonra ipleri ortama bağlıyorum. "Hadi gidelim." Sersemlemiş insanın yanından tırmanmaya başlıyorum. Beni takip etmeyince arkama baktım. Orada kıpırdamadan duruyordu. "Gidelim dedim."

"Köpeği oraya kadar sürüklemeyeceksin değil mi? Değil mi?"

"Sürükleyeceğim."

"Sadece ona ilaç verin ve yarasını iyileştirin!" Ayağını yere vuruyor.

Çok hoş. Bana çok kızgın ama bu konuda hiçbir şey yapamıyor. Sırıtiyorum. "Seni tekrar ağzını tıkamak zorunda bırakma beni. Çünkü o zaman seni de sürüklerim."

"Sen imkansızsın."

"Durdurulamaz doğru terim."

"Gah!"

Ben dalıyorum. Loyo benim üç katım ağırlığında gururlu bir Alfa köpeği. O bana hizmet ederdi, şimdi işler tersine döndü ve ben ona hizmet ediyorum. Yaptığım şeyden utandığını biliyorum ve ben tırmanmaya çalışırken burnunu sarılmış ağaç örtüsünün içine gömmesinin nedeni de bu. Aşağıdan bir ses geldi. Başımı çeviriyorum ve Omega'nın lanet köpeği arkadan ittiğini görüyorum. Tartışacak, yani önümde yürümesi gerektiğini söyleyecek vaktim yok, böylece kayarsa onu yakalayabilirim, bu yüzden sadece daha fazla ip üretiyorum ve vücuduna emrediyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde söyleneni yapıyor. Gökyüzüne bakıyorum ve Omega'ma bahsettiği bu küçük itaat için Büyük Yılan'a teşekkür ediyorum. Benim mi? Oh hayır. Hırlayarak çekiyorum ve sonunda birkaç relo hareket ediyoruz. Kar yüksek ama biraz ayak basıyor. Beni yuvarlanmaktan kurtaran tek şey, tırmanırken ağaçların kalınlığı. Onları kendimi ileri çekmek, zihnimi boşaltmak ve düşüncelerimi en tepeye odaklamak için ; orada Loyo'nun ağırlığından kurtulacağım ama Omega'ya olan görevimden kurtulamayacağım.

Yolculuğun zorluğu beni rahatsız etmiyor, çünkü ben Horde'um, zorluklara alışkınım, yolculuklara alışkınım, yoluma çıkan engeller ne olursa olsun bunu gerçekleştirmeye alışkınım. Zor kısım Montar'ı Omega'yı bağlayıp Horde'a katılması gerektiğine ikna etmek olacak. Her zamanki gibi Loven'in emirleri kesindi. *"Bana Nesseltra Muhafızlarını getirin."*

* * *

Loyo hırlıyor ve , dışarı çıkamadığında hırlıyor. Benim bir şeyi hissediyor. Tabii ki hissetmiyorum. Onun kıcını ve Omega'yı hayatta tutmakla meşgulüm. Kulaklarımı açıp onun hırıltılı nefes alışını duymazdan geliyorum ve dinliyorum. Zayıf ayak sesleri, çoğu bana doğru geliyor. Sanki dağa adım attığım andan itibaren yaklaştığımı bilmiyorlarmış gibi. *Tilimin* cebinden Horde'un bayrağını çıkarıp sallıyorum, yorgunluktan katlanmak istediklerinde dizlerimi kilitliyorum. Karın altından kürkler giymiş bir Alfa sürüsü çıkıyor.

Kız kardeşim Sidone'yi arıyorum, Montar'ın ikinci adamı. Ah, işte orada. Sıkı vücuduna uygun siyah kürkler giyiyor, omuzlarının arkasından bir çift çapraz balta görünüyor ve bana sevgiyle hatırladığım bir gülümseme veriyor. Sidone sadece birkaç Alfa dışısından biri ve en sert olanı, kendi kendini Alfa Kaltak ilan etmiş biri.

"Abi! Gerçekten sen misin?" Sidone sığıyor, sarı örgüsü dağdan aşağı koşarken sallanıyor. Beni yakalamasını bekliyordum, bu yüzden onu yakalamak için destek aldım ve çömeldim, bu sırada lanet kaslarım titriyordu. Kimse ne kadar bitkin hissettiğimi fark etmese iyi olur. Bu bebek Alfaların, Muhafızların Horde'dan daha sert olduğu yanılgısına kapılmaması için belalı orospu çocuğu şeyini yapmalıyım. Öyle değil,

En ılgın rüyalarında bile.

Sidone aniden durdu, neredeyse kendi ayağına takılıyordu. Gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde beni, kundaklanmış tazıyı ve insanı inceliyor. "Seni görmek güzel, Vemlox."

Kız kardeşimi tutup göğsüme götürüyorum. Ona sıkıca sarıldığımda zırhını dikleştiriyor ve çocukken her türlü beladan kurtarmak için kullandığım güçlü dişinin tanıdık kokusunu içime çekiyorum. Bir Alfa dişi yetiştirmek kolay değil. Tanıdığım herkesten daha fazla dadı değiştirdik, çünkü Sidone başka bir dişinin kurallarına uymuyor. Kuralları o koyuyor, doğal olarak sadece kendisinden daha güçlü Alfa'ları takip edebiliyor, ki neyse ki bu ben oluyorum.

Kulağıma fısıldıyor, "Bana bu ikisini dağa sürüklediğini söyle." "Keşke yapabilseydim."

Bir Muhafız "Neden köpeğinizi taşıyorsunuz?" diye sorar.

Sidone beni bırakıyor ve geri çekiliyor, bakışları Omega'da, onu aşağı yukarı ölçüyor, muhtemelen uzaylı bir dişinin burada ne halt ettiğini anlamaya çalışıyor. Yedi erkek bana bakıyor, bir cevap bekliyorlar.

"Tazı yaralandı," diyorum. Korkağın , Omega'nın duygularına yenik . Evet, Montar bunu görmeden beni hemen öldür. Ama en azından Omega'mı mutlu ettim! İşte yine o sahiplenme sıfatı. Bunlara dikkat etsem iyi olur.

Muhafızlar bana bakıyor. Ne onlara ne bana ne de Regha'daki akli başında hiç kimseye bir anlam ifade etmiyorum. Bu sadece his denen şeye cevap veren evrenin Omegaları için bir anlam ifade ediyor. Tazı'mı o anda ve orada kurtarmam gerektiğini hissettiren şeyin ne olduğunu hayal bile edemiyorum, ama güçlü görünüyordu. Şu anda aptal gibi görünmemi sağlayacak kadar güçlü. "Tazıya Ohala'ya dönerken ihtiyacım olacak."

"Neden onu Horde'un güvenli evinde bırakmadın?" Sidone soruyor.

Evin tam yerini bilmiyorlar ama bir evimiz olduğunu biliyorlar. Kral olsun olmasın itaatsizlik eden herkes dahil tüm Regha'yı yağmalarız. "Bu kadar tazı yeter. Bu Sam."

Sidone geri adım atıyor, başını eğiyor, gözleri kısılıyor. "Ve o senin eğitmenin mi?" Kız kardeşim bir komedyen.

Muhafızlar kahkahalara boğuluyor.

Ben gülmüyorum. Sidone'a bir bakış attım.

İşte işin zor kısmı geliyor. Ya yap ya öl kısmı. Şimdiye kadar Montar, Horde'un kralla yollarını ayırdığını duymuş ve Horde'un Alfalarını toplamak için geleceğini tahmin etmiş olmalı. Ve Montar Loven'in kardeşi olsa da, Loven'in her zaman ona üstünlük sağladığından dolayı acı çekiyor ve kralla sadık. Buraya bir Omega getirmek benim aldığım bir risk. Montar'ı ve bu Alfaları Loven'a teslim etmezsem hayatımın hiçbir anlamı kalmaz ve Montar bizi yakalayıp kralla teslim etmeye karar verirse Omega'yı savunamazsam hayatımın anlamı daha da azalır. Ama Loven kardeşi Kinre'yi böyle bir göreve göndermeye razı olduysa, bu riski almaya değer bulmuştur ve ben onu hayal kırıklığına uğratmayacağımdan eminim.

Kollarını ovuşturarak yerinde zıplayan Sam' dönüp bakıyorum. Şu anda neden dans ettiğinden emin değilim ama göz göze geldiğimizde kaşlarımı çatıyorum, bir Omega'nın anlayacağı bir ifade. Yalnız kalana kadar ne söylersem kabul edeceğini söylüyor. Yalnız kaldığımızda, itirazını özgürce dile getirecek. "Onu dipte yakaladım, eğlenmek için yanımda getirdim."

Muhafızlar onun kokusuyla bile ilgilenmiyorlar, ki itiraf etmeliyim ki ben bile bu yükseklikte ve bu sıcaklıkta kokusunu alamıyorum, çünkü vücudu yarı donmuş durumda. Ama sonunda, mağaraya girdiğimizde şüphelenecekler. İnsan Omega'ları duymuş olsalar da, neye benzediklerini bilmeleri mümkün değil, ya da en azından ben umuyorum.

Sam'in çenesi gerildi. Hoşnut değil, muhtemelen sözlerimden rahatsız oldu. Onu incitmiş olmam beni

incitiyor.

Tekrar hissediyorum ama ben Horde'um ve bir görevim var. Hiçbir şey beni durduramaz. İpleri çekiyorum ve ilerliyorum.

Sidone Alfalara havlıyor ve Loyo'nun ağırlığı belimden kalkıyor. Onu komşu topraklarımızdan birinde kralların taşındığı taşıyorlar. Sam'e bir bakış atarak Muhafızların kalesine giden kısa yolu tırmanmasına yardım etmek için elimi uzatıyorum ama geçip gidiyor.

Sam

Erkeklerin Sidone dediği Regha kadını ve ben tazı taşıyan bir grup adamı geniş bir açıklıktan geçerek bir...yerleşimin içine kadar takip ediyoruz. Aniden duruyorum ve içeriye hayretle bakıyorum. Şimdiye kadar gördüğüm en büyük dağ mağarasının duvarlarına oyulmuş odalardan oluşan bir köy. Kapıların üzerindeki perdeler onlara mahremiyet hissi veriyor. Böyle bir şeyi daha önce sadece Lübnan'daki keşişlerin münzevi manastırlarını dağların içine inşa görüntülerde görmüştüm.

Regha Alfaları duvarlar boyunca uzanan merdivenlerden inip çıkıyorlar. Yüzlercesi var ve hepsi aynı şekilde giyinmiş, bellerine kadar inen ve geniş omuzlarını ortaya çıkaran kürkten yapılmış uzun cübbeler giymişler. Göbeklerine, bir çeşit hayvan işlenmiş beyaz deri kemerler takıyorlar. Köydeki koku hoşuma gidiyor. Bedenim görmezden geldiğim bir heyecanla uğulduyor.

Yanımda Sidone ayağını yere vuruyor. Kemerini kontrol ediyorum. Sıradan bir hayvan değil, buraya gelirken karşılaştığımız o nesser kazınmış . Burası sadece bir köy olamaz. Burası bir çeşit askeri yerleşke. Montar.

Vemlox ile yolculuğa çıkmak, o kızları ve uzay geçidini bulma konusunda hiçbir şey yapmamaktan daha akıllıca olsa da, onun nedenleri şaşırtıyor. Burası yabancı bir gezegen ve eve dönüş yolumu bulmak, beni gördüğü anda beni kurtarmak ve bana yardım etmek isteyen, açıklanamaz bir şekilde çekildiğim bir uzaylıyla tanışmak kolay . Bunda onun için bir şey var.

Simsiyah gözlerinde şüpheyle beni izleyen Sidone'ye bakıyorum. "Burası senin evin mi?" diye soruyorum.

"Hizmet sürem boyunca."

Hizmet mi? "Çok güzel. Kim inşa etti bunu?"

"Bizden önce burada görev yapan Nesseltra Muhafızları."

Bir isim buldum. Nesseltra'nın Koruyucuları. Burası sadece kız kardeşinin yaşadığı bir köy değil. Montar adında lanet bir askeri yerleşke. Mağaranın içinde ilerledikçe, Vemlox'un beni bu askeri kalenin içine hapsettiğine daha çok ikna oluyorum. Tazı benim tek umudum. Bu koşullarda tek başıma hayatta kalamam. Köpeği iyileştirip yolculuğa hazır getirmeliyim.

Bir el omzuma kondu.

Refleks olarak ciyakladım ve tekmeledim. Burada diken üstündeyim!

Vemlox, ayağım kasığına çarpmadan önce kenara çekiliyor. Sonra sırttı, "Sidone, bize iki kişilik bir oda bulacaksın."

Sidone gözlerini kısar. "Evet, Alfa. Sonra bana neden çiftleşme feromonu koktuğunu söyleyeceksin."

Vemlox dirseğimi sıktı. "Seninle yukarıda buluşuruz."

Dirseğimi ondan burnuna değdirmemek için kendimi zor tutuyorum. Dokunuşu vücudumu vızıldatıyor ve şimdi çiftleşme feromonları yaydığını da biliyorum. Keşke nezle olsaydım da burnumu onun erkeklik kokusundan korusaydı ve yerleşim yerindeki hoş kokunun da feromonlarla ilgisi olduğundan şüpheleniyorum. Artık ağrıyan amımı ona yedirdiğim için kendimi suçlamıyorum. Hâlâ ağrıyor ama neyse ki şu anda onun sikine atlayamayacak kadar da sinirli ve yeni çevremle meşgulüm.

Vemlox merdivenlerden çıkıyor ve bakışlarım dik tırmanışı takip ediyor. İnleyerek ilerliyorum. Sidone dirseğimi yakaladı. ellerimi yumruk yapıyorum.

Bana tüm keskin dişlerini göstererek gülümsüyor. "Köprüyü alacağız." Ne?

Sidone topuğunun üzerinde dönüyor ve kısa mesafeyi geçerek... tavandan iplerle sarkan bir kafese ulaşıyor. İçeri giriyoruz ve bir erkeğin kalın ipleri çekerek kaldırmasını izliyorum, böylece üst kata Bu asansörün Regha versiyonu. Yine de merdiven çıkmaktan daha iyi. Kabul ediyorum. Üst katlara ulaşıyoruz, yerden muhtemelen iki yüz metre yükseklikteyiz ve başka bir erkek bir ayak genişliğinde metal bir köprü uzatıyor. Sidone sakın ve kendinden emin bir şekilde, sanki bir piste adım atıyormuş gibi o dar şeyin üzerinde yürüyor. Kendimden daha az emin görünmek istemiyorum, bu yüzden arkasından takip ediyorum ve aşağı bakmıyorum, kendimi bir ayağımı diğerinin önüne koymaya zorluyorum ve sağlam zemine ulaştığımızda istavroz çıkarıyorum ve beni mor bir kalple ödüllendirdiği için yüce Tanrı'ya şükrediyorum. Ben korkak değilim. Haklısın.

Devam ediyoruz. "Loyo nerede?" diye sordum.

Sidone iç içe geçmiş sayısız merdivenden birini işaret ediyor. Orada iki erkek Loyo'yu taşıyor, Vemlox da peşlerinde, siyah gözlerini bana dikmişler.

"Sana kesinlikle komik bakıyor," diye mırıldanıyor Sidone. "Komik olduğunu sanmıyorum," diyorum.

"Ben de öyle. Ve onun kölesi olduğunu sanmıyorum. Horde köle almaz ve kardeşim de önemsiz kadınları taşımaz. Ayrıca lanet bir tazı için hayatını riske atmaz. Yani bana kim olduğunu ve neden geldiğini için üç göz kırpmaya hakkın var. Bir." Göz kırıyor.

Silahıma uzanıp beynini dağıtmayı düşünürken bir adım geri çekiliyorum. Zırhı inikti, bu yüzden kurşun onu yaralayabilirdi ve muhtemelen zümrüt vücut plakaları açık olsa bile yaralayabilirdi.

İki kez yanıp sönüyor.

Gülümsüyor. Bu hoş değil.

"Onu nerede istiyorsunuz?" diye soruyor Loyo'yu taşıyan erkeklerden biri.

Sidone perdelerle kaplı bir kapıyı işaret ediyor. Açıkçası, kendi ortamımda değilim ve yapılacak en iyi şey tehditkâr görünmemek, böylece hamlemi yaptığımda kimse bunu beklemeyecek. Durumumu henüz bilmiyorum ya da anlamıyorum ama bir şeylerin piştiğini ve tadının hoşuma gitmeyeceğini biliyorum. Bakışlarımı indirip Sidone'un etrafında dönüyorum. Onu sonra vurabilirim.

Dairemiz Kızılderili kültürünü kutlayan bir müzede bulabileceğiniz bir şeye benziyor. Oymalı ahşap mobilyalar zemini kaplıyor; sağımdaki duvarlarda kürkler, deriler, tavalar ve tencereler asılı ve solumdaki köşeyi bir yığın kürk kaplıyor. Kapının yanında duran Loyo'yu sevmeye isteğimi bastırarak, elimi duvarda gezdirerek etrafta dolaşıyorum. Kaba, kahverengimsi sarı renkte ve odanın sıcak görünmesini sağlıyor. Tek istediğim o kürkleri alıp kendime bu uzaylı çilesine rağmen uyuyabileceğim güzel ve sıcak bir yatak yapmak ve stüdyo dairemde yalnız ve biraz mutlu uyanmak.

"Bu görür mü, Majesteleri?" Sidone sorar.

"Evet, teşekkür ederim," diyorum ve tam zamanında arkamı döndüğümde benimle değil, kapıyı kapatan Vemlox'la konuştuğunu görüyorum. Adamların çıkmasına yetecek kadar kenara çekiliyor, sonra da muhtemelen bir açıklama kız kardeşini izliyor. Sidone orada duruyor, omuzlarını geriye çekmiş, çenesini meydan okurcasına yukarı kaldırmış. Belli ki meraklı ve birinin taşaklarını kırmaya hazır. Ama Vemlox başını sallayarak dışarı çıkmasını işaret . Şaşırtıcı bir şekilde bunu yapar ama geçerken dirseğini karnına saplar. Vemlox canı yanmış olsa da irkilmiyor ve odanın içine girip örtü kapağını kapatıyor. Tek ışık kaynağı da gidince oda karanlığa gömülüyor ama dört köşede de görmeme yetecek kadar parlayan bir ışık şeridi var.

Orada duruyoruz. Ben de bir açıklama bekliyorum. Vemlox seks bekliyor. İki adımda bana ulaşıyor ve ben çekilirken beni duvara yaslıyor, bir bacağımla kalçasının üzerine kaldırıyor ve saçlarımı tutuyor. Başımı çekip dudaklarını dudaklarıma yapıştırdığında ağzım açık kalıyor. Elini saçlarımdan kıyafetlerime götürüyor ve sadece elini içeri sokup göğsümü yakalayacak kadar yırtıyor. Sıkıyor ve ben çılgınlığımı yutuyorum.

Onu itiyorum. "Beni çeken feromonlar mı salgılıyorsun?" Başını sallıyor. "Feromona ihtiyacım yok."

"Ama Sidone onları kokladı. Yoksa yanlış mı anladım?" Üstümü düzeltiyorum.

"Sidone bela kokusu alıyor," diye tersledi. "Haklı olarak." Kapıyı işaret ediyor. "Odaları değiştirmişler ve benim gidip herkesin nerede uyuduğunu bulmam gerek. Ama merak etmeyin, çok uzakta olmayacağım. Odama kimse girmeyecek ama aptalın biri girerse kafasına sıkın." Alnını işaret ediyor. "Beynimizin bulunduğu yer orası."

"Burada durmuş, beyninin göt deliğinde olduğunu düşünüyorum." "Benim göt deliğim yok."

"Aynen öyle."

Gözlerini kısar. "Bu insan mizahı mı?" "Alaycılık."

"Hiç komik değil."

"Onun yerine zekâyı deneyeceğim."

"Uyumaya çalış."

Ve sonra gitti.

Dairenin sol tarafının boş olması bir müdahale gerektiriyor, yani kendime yatak yapacağım bir müdahale. Vemlox'un üşümediğinden emin olsam da kürkler ikimize de . Rengarenk kürkler, aç oldukları için yakalayıp yediklerini tahmin ettiğim farklı hayvan türlerinden yapılmış. Burada yaşayan insanların erzakları sınırlı olmalı, bu yüzden erzak azaldığında avlanıyorlardı. Ben yapamam.

yabancıların buraya geldiğini ve gemilerle uçmadıkları sürece malları dağdan yukarı sürüklediklerini görmek. Hayır. Eğer uzay gemisi kullanabilselerdi, Vemlox bir tane ile seyahat ederdi. Ayrıca kafes merdivenleri kullandığını fark ettim. Belki de her yere yürüyerek gitmeyi seviyordur.

Kürklerin arasından birkaç kırmızı seçiyorum. Kocaman, kabarık ve süper sıcak tutuyorlar, muhtemelen nesserden yapılmışlar. Loyo homurdanıyor ve ben de ona doğru yürüyüp böğrünü okşuyorum, pullarını kesmemeye dikkat ederek. Dokunuşumu hissediyor ve onları daha da aşağı indiriyor. Elimi terazinin büyüme yönünde gezdiriyorum ama yukarı doğru değil. Çuvalım sırtımda ağırlaşıyor ve omuz silkip bir kenara koyuyorum. Çuvaldaki bir delikten tıbbi bir alet görünüyor. Onu , bir avucumdan diğerine geçiriyorum, Loyo'ya bakıyorum, sonra Tanrı bana bazı cevaplar verecekmiş gibi tavana bakıyorum.

"Her zaman sana doğru geleni yap." Babamın sesi kafamın içinde yankılanıyor.

Şu anda yapılacak doğru şey tazının yaralarını kapatmak, böylece çabucak iyileşebilir ve ben de onu buradan sürebilirim. Yapılacak en akıllıca şey, tazı kendi kendine iyileşene kadar ve her şeye katlanmak, sonra da kendim için ilaç alarak onu buradan götürmek. Nereye gideceğimi ya da kızları ve Dünya'ya dönüş yolunu nasıl bulacağımı bilmiyorum ama tüm bu yer tüylerimi ürpertiyor.

Keşke yine sadece ben ve Vemlox olsaydık. Sonra doğru olanı yaptım ve Loyo'nun yarasını mühürledim.

Vemlox

Tam dışarı çıkarken Sidone beni pusuya düşürüyor. Bir elimi omzuna koyup sıkarak vücudundaki gerginliği almaya çalışıyorum. "Yerleşim planını değiştirmişsin," diye gözlemliyorum.

"Dinamiğini değiştirmişsin kardeşim."

Ouch. "Montar'ın savaş odası hâlâ aynı yerde sanırım?" Savaş odası değiştirilemeyecek kadar büyük. Ana değişiklik merdivenler, asansör ve köprü. Merdivenler eskiden zemin katın ortasındaydı ve küçük geçitler katlara ayrılıyordu. Tüm bunlar temizlendi ve katlar genişletildi. Sanırım daha fazla Muhafız eklediler bu Horde için harika bir haber.

"Montar kraldan haber aldı. Notu alır almaz oradan ayrıldı." Lanet . O burada değil. "Notta ne var?"

"Kral bir zirve çağrısı yaptı. Tüm birlikleri toplayıp Horde'un peşine düşeceğini tahmin ediyoruz."

"Ne zaman?"

"Bilmiyorum."

"Tüm ordular toplandı mı?"

"Bilmiyorum. Kral hepimizi çağırmadığına göre, Montar Muhafızların yeni Horde olacağına inanıyor."

Gülüyorum.

Sidone sarsılarak durur. "Bu kadar komik olan ne?" "Sadece bir Regha Horde var. O da Loven'ın." "Kral aynı fikirde değil."

"Ya Montar?"

Açıktayız ve ihanetten bahsetmek Alfaların durup dinlemesini sağlıyor. Benim için değil. Bırak duysunlar. Kız kardeşimin başka planları var ve biz dışarıda yalnız kalana kadar uzaklaşıyor. Uzaklara bakıyor. "Loven'ın kraldan ayrıldığı söylentileri doğruymuş. Buna inanamıyorum."

"İnan buna."

"Krala karşı mı savaşıyorsun?" "Evet.

Bana başka ne söyleyebilirsin?"

"Seni tutuklatıp krala teslim edebilirim." "Doğru."

"Montar yapacak."

"Emin misin?"

Sırıtiyorum.

Sidone omuz silkiyor. "Zaten beni hiç dinlemezdin. Hep kendi yaptın. Kızla ne yapıyorsun?"

"Her şeyi."

"Buna ne anlam vereceğimi

bilemiyorum." "Sidone!" diye

bağırıyor biri.

Görevi için ayrılmadan önce bana sert bir bakış attı. "Buraya gelmen tehlikeli ama Loven'i tanıyorsam, bu hesaplanmış bir risk. Senin sadakatinin Horde'a olduğunu biliyorum. Benimki ise Muhafızlar'a. Öyle bir zaman gelecek ki sen ve ben savaş hattının karşı taraflarında duracağız. Hizmet zamanından önce bir Omega'ya sahip olma ayrıcalığı için beni öldürür müsün?"

"Sorun da bu, kardeşim. Aşk bir ayrıcalık değildir. Bir haktır."

Sidone uzaklaşıyor. Sorusuna cevap vermedim ve vermeyeceğim de, çünkü iş kız kardeşimle kavga edeceğim noktaya gelmeyecek. Buna izin vermeyeceğim.

* * *

Herkesi ve kardeşlerini selamlamakla geçen bir günün ardından odaya döndüğümde Omega'yı köşede toplanmış, battaniyeden bir kale yapmış ve kullanıma hazır halde buluyorum. Nefes almamaya çalışarak gözlerimi kapatıyorum ama tabii ki Omega'nın kedi kokusundan kaçış yok. Burnuma, beynime, bedenime çarpıyor ve benim olmayan Omega'yı dürtüsüne karşı çaresiz kalıyorum.

Montar'ın ittifakına ihtiyacımız var ve kız kardeşimin onun Muhafızları üzerindeki etkisine ihtiyacım var. Sidone, Muhafız tugayı içinde rekabete ilham veriyor. Alfa Kaltağı etkilemek ve onunla güç yarıştırmak için çabalıyorlar. O benim en büyük müttefikim ama Montar'ın Omega'sını Sidone hayatını korumak için bana sırtını dönebilir. Bunlar sıkıntılı zamanlar ve görevimi her ne pahasına olursa olsun, özellikle de sikim pahasına tamamlamamı gerektiren Horde kurallarına uymalıyım.

Çenemi sıkarak, dışarı çıkmaya hazır bir şekilde etrafımda dönüyorum. Yumuşak bir fısıltı duyduğumda bacaklarıma ve onları hareket ettirmeye . "Yardım et bana."

Regha Omegaları ısıyı anlar ve küçük yaştan itibaren ısıyla ilgili ne yapmaları gerektiğini bilerek yetiştirilirler ve eğer ısı bir Alfa erkeğinin yakınına düşerse, ki genellikle düşer, Alfa aletini ararlar. Öte yandan, insan Omegalara, Omega bile değil, kadın olarak adlandırılır ve tüm gezegen bu şekilde üremesine rağmen, seksin bir şekilde tabu olduğuna inanacak şekilde yetiştirilir. Cyan gibi bazıları, "kocaları" olmayan erkeklerle birlikte olmayı istemenin bile utanç verici olduğuna inandırılarak yetiştirildi.

Yüzümü duvara dönerek orada duruyorum, bacaklarım bana yardımcı olmuyor.

Battaniyeler karışıyor ve arkamı döndüğümde Sam'in bana doğru süründüğünü görüyorum. Ve ben bittim. Gözbebekleri büyümüş. Üremeye hazır. Hiçbir beyin hücrem kalmadan, kızgınlık dönemindeki bir Omega dişisi olan Yılan'ın şaheserini izliyorum. Birkaç tane görmüştüm ama bu farklı. Bunu çiftleştirmek istiyorum, başkasını değil. *Seninkini değil*, beynim besliyor. Dinlemiyorum.

"Gel al," dedim.

Yolun geri kalanında sürünüyor, şişmiş göğüsleri sallanıyor. ödülü görebilsin *tilimi* açıyorum. Gözleri daha da büyüdü. Beyaz skleraya karşı siyahlar. Küçük, yumuşak avuçlarını kalçama koyan Sam vücudunun üst kısmını kaldırıyor, sonra iki eliyle sikimi yumrukluyor.

"Oooo, çok büyük." Dudaklarını yalıyor ve hiç tereddüt etmeden dudaklarını üst kısmın etrafına doluyor ve piercingimi dilliyor. Piercing iki nedenden dolayı orada. Birincisi, onu becerdiğimde, amının içinde ağırlaşacak ve o özel noktayı gıcıklayacak ve ikincisi, sikimi emerken harika .

Saçından bir tutam tutup büküyorum ve yüzünü ortama doğru yaklaşıtıyorum. Bu onun öğürmesine neden oluyor ve ben bu sesi seviyorum. Meni aletimin ucundan damlıyor, boğazından aşağı akıyor ve onu besliyor. Karşılığında, amcığı daha fazla kayganlaştırıcı üretecek. Diz çöküp nefes almakta zorlanırken yere sıvı damlattığını biliyorum. Onu bırakıyorum ve elinin tersiyle ağzını siliyor, kendini beğenmiş görünüyor. "Bu hızlıydı, koca adam."

Oh, velet. Tatlı tatlı gülümsüyorum. Disiplin geliyor. Avucum hazır. "Bu olduğunu mu sanıyorsun? Daha hiçbir şey görmedin." Elim hâlâ saçlarında, başını geriye doğru çekiyorum ve o da iyi bir kız gibi ağzını açıp beni nasıl emmesini istediğimi göstermeme izin veriyor. Ağzını kullanıyorum, memelerini avuçlamak için biraz eğiliyorum ve birini, sonra diğerini sıkıyorum, gözleri başının arkasına dönene kadar şımarık sert meme uçlarıyla ve artık kendimi tutamıyorum. "Yatağa. Dört ayak üzerinde dur ve uslu bir kız ol, tek kelime etme."

Sam yatağa doğru sürünüyor ve dört ayak üzerine düşüyor, başını çeviriyor ve gözlerini benimkilere kilitliyor. Ama sadece kısa bir süreliğine. Omega amının büyüüne . Küçük pembe dudaklar, öğrendiğim şişmiş tomurcuk ve özellikle de yarığından kalçasına doğru inen am suyu. Yüzünde acı bir ifadeyle kıcını oynatıyor.

Nasıl karşı koyabilirim ki? Yaklaşıp kık kavıyorum, ayırıyorum ve klitorisinden kıcına doğru yalayarak . Omega aldırıyor. Dilimi itiyor, amını yüzüme sürtmeye çalışıyor. Arkama yaslanıyorum ve ona şaplak atıyorum. Koyu teni kırmızı izi hayatı boyunca şaplak yemeyi hak etmiş gibi kabul ediyor, ben de devam ediyorum, birbiri ardına uzanıyorum, elimin altında inleyen, kıvranan Omega'yı , Omega amının kayganlaştırıcıyı serbest bırakmasını, Alfa sikim için hazırlanmasını izliyorum.

Kendimi yumrukladım ve mastürbasyon , başparmağım küçük deliğindeydi. Göt deliğinden içeri itiyorum ve sikimin ucunu amına dayıyorum. Geri sikimi yutacağını anladığımda, bir elimle sırtının küçük kısmına . "Kıpırdama."

Bir sızlanma, sonra, "Daha fazla bekleyemem. Buna ihtiyacım var."

"Kori Vemlox'un size ihtiyacınız olanı vereceğine güvenin."

Bir inilti.

İçime doğru itiyorum ama çok fazla değil çünkü yükümü boşaltacağım, onu düğümleyeceğim, bağlayacağım ve tüm bunları göz açıp kapayıncaya kadar yapacağım. Azabımın tadını biraz daha çıkarmak istiyorum, çünkü yarın ya da Montar ne zaman dönerse, ödeyecek cehennem olacak. Geri çekilmek için hâlâ zaman var. Omega'yı bağlamak zorunda değilim. Mm-hm. Ona kızgınlığı boyunca hizmet edebileceğime kendimi ikna etmeye çalışırken, bu Omega için sadece bir hizmet erkeği olma düşüncesi beni ekşi bir melen gibi yakalıyor. Sikimi daha da içeri itiyorum, amcığı daha fazlasını istiyor. Bir Omega'nın amının duvarları dolduğunda şişer ve aleti bir mengene gibi hapseder. Beni kavradığı o büyüü anı bekleyerek daha fazla içeri giriyorum.

Bırak gitsin. Fazla beklememe gerek kalmadı. Bu Omega emirlere pek uymuyor, bu yüzden beni itiyor ve aletimi kabzasına kadar kılıfına sokuyor.

Gözlerimi devirmek için benim sıram. Başım geriye düşüyor, boyun kaslarım geriliyor ve Alfa Omega birleşmesinin kutsal anının tadını için onu sabit tutarak kıcını kavıyorum. Bunun gibisi yok. Yaşıyorum, nefes alıyorum ve bu amcık için öleceğim. Memnuniyetle.

Onun içinde hareket ediyorum, sıvı sıcaklığının aletimi kaplamasına, sızmasına ve taşaklarımın izin verirken, başparmağımı arka deliğinde de hatırlıyorum. O deliğe de , onu doldurmak için daha iyi bir yola ihtiyacım olacağını düşünüyorum. Onu sikerken iki elimi de kullanmak istiyorum, teşekkür ederim. Ve minnettar olurken, iki penisim bile, iki delikli insan Omegaları yarattığı için yüce Tanrılarına şükrediyorum.

Omega yüksek sesle inliyor. Ağzını tıkasam diye düşünüyorum ama bunun yerine onu daha sert sikmekten zevk alıyorum. İnlemeleri inlemelere ve daha fazlası için yalvarışlara dönüşüyor, ben de sanki benim için yapılmış gibi bana uyan bu amcığı yağmalıyorum. Tüm yerleşim onu duyabiliyor ve ben bundan sapıkça bir zevk alıyorum. Sanki seyirciye ihtiyacım varmış gibi. Sanki en onu becermem gerekiyormuş gibi.

Boşaldığında çığlık atıyor, ben de vücudunu avuçlarımla kapatıp ağzını kapatıyorum ve onu bir av köpeğinin orospusunu siktığı gibi sikiyorum, sadece kalçalarımı biraz sallıyorum, amının şişmesine ve sikimi izin veriyorum. "Sen benim kötü küçük kızsın. Kori senin amını seviyor. Daha sıkı sık beni."

Kaslarının kasıldığını hissediyorum, bir, iki kez, sonra taşaklarım yukarı kalkıyor ve boşalıyorum, sikim onu tohumla doldururken hala onu beceriyorum. Bu gece doğurmazsa işimi yapmamış olacağım ve içten içe doğurmamasını umuyorum ki bir sonraki ve bir sonraki kızgınlıkta onu doğurabileyim. Başka bir erkeğin, Montar gibi ona asla benim baktığım gibi bakamayacak birinin altında geçireceği onu öldürmek istiyorum.

Tohumumu hapsetmek ve dökülmesine izin vermemek için düğümüm onun içinde büyürken, bağlanma kokumu salıyorum. Koku odayı doldurduğu anda Omega'nın gözleri kapanıyor güzel yanağını şiltenin üzerine koyup anlayamadığım kelimeler mırıldanmasına izin veriyorum.

Sırtını okşadım. "Harika iş çıkardın. Senden son derece memnunum."

"Teşekkür ederim, Kori."

Bir iç çekiyorum. Ve işte oldu. Bitti. Şimdi ne olacak?

Sam

Vemlox bir günlüğüne yokken, yıkanmayı, önerdiği gibi biraz kestirmeyi, sonra yeniden uyanmayı, sıcak kürkler giymeyi ve araziye keşfetmeye devam etmeyi planlıyordum. Her şey bu sırayla gerçekleşti, ancak uykumdan uyandığımda karnımda yakıcı bir ağrı vardı ve sıcaktan titriyordum. Regha'nın Kuzey Kutbu'nda sıcak hissetmemem gerektiği için hasta olduğumu düşündüm. Bu inancım sadece on dakika kadar sürdü, bu süre zarfında bulabildiğim her battaniyeyi, kürkü, çarşafı ve kabarık şeyi kaptım ve odanın güzel bir köşesine, kapıdan en uzaktaki en karanlık köşeye yerleştim.

Buralarda yataklarda uyumazlardı, bu yüzden kendime yumuşak bir yatak yapmak çok garip hissetmedim, yine de Vemlox'un bana katılıp katılmayacağını merak ediyordum. Bu yüzden elim bacaklarımın arasındaydı ve kontrol edilemeyen bir sevişme dürtüsü vardı. Ya da aslında, becerilmek. Tabii ki onu bu iş için aramamıştım ama içeri girip seksi seksi baktığı ve bana sadece onun baktığı gibi baktığı anda ona doğru süründüm aletini emdim.

Gecenin geri kalanı kafamın içine bir sis gibi çöktü, ama önemli kısımları hatırlıyorum ve şimdi, uyuyan formunun yanında uzanırken, midem o kadar yüksek sesle homurdanıyor ki, onu sarsıyor.

Vemlox gözlerini açıyor ve öldürmeye hazır bir şekilde oturuyor, gözleri kapıda. "Rahatsız etmeyin!" diye bağırır.

Kıkırdıyorum ve sırtüstü dönüyorum, artık kendimi sıcak değil, olması gerektiği gibi yine soğuk hissediyorum. Daha fazla battaniye alıp çıplak bedenimi altına gömüyorum. "Karnım ağrıyor."

Vemlox kürklerin üzerine düşer ve inler. "Dişi, beni çok sıktın." Sırıttırıyor, sonra delinmiş çatallı dilini dudaklarının üzerinde gezdiriyor. "Kahvaltıda am yemek istiyorum." Dudaklarına dokunuyor

Göğüs.

Ben de ona sırtıyorum.

Amımı yemesine bayılıyorum. Dili bunun için yaratılmış ve yemek bekleyebilir.

Yüzüne tırmanıyorum ve amımı dudaklarının üzerine indiriyorum, ama çok fazla değil, sadece biraz sürtünüyorum. "Hoşuna gitti mi koca adam?"

Vemlox gözlerini genişletir, sonra daraltır. "Sessiz ol, dişi."

"Oh, bayılıyorsun." Ağzına oturuyorum, kıcımlı sallıyorum, sonra tekrar .

Belli ki Vemlox'a bulaşılmayacak. Bir eliyle bileklerimi kavıyor, diğer de saçlarımı yumrukluyor. "Belki de onları kızdırmana izin veren çok fazla Beta sevgilin oldu, ama ben Beta . Kahvaltıda am yemek . Benimle dalga geçme."

Beni tuzağa düşürdükten sonra, vücudumu ağzına doğru bastırıyor ve dilini yara bere içindeki açıklığının üzerinde gezdirerek yarığımı yalıyor. Anında amım sıvılaşıyor ve utaniyorum ama çok değil, çünkü bu adam bunu istiyor gibi görünüyor, hem de çok . Sanki daha önce hiç bu kadar tatlı bir şey yememiş ve birisi ona ilk limon damlasını vermiş gibi amımı yalıyor. Ekşi ama bağımlılık yapıyor. Onun hakimiyetinden, yüzüne oturduğumda bile vücudumu kontrol etme şeklinden zevk alıyorum. Bir santim bile hareket edemiyorum, sadece klitorisime daha fazla sürtünmeye yardımcı olmak için kıcımla biraz hareket ediyorum ve boşaldığımda, insanlar beni duymasın diye ağzımı kapatıyorum. Gerçekten bir kapımız yok ve artık o kadar ateşli olmadığım için bedenimin ve zihnimin farkındayım. Dün gece bir süreliğine kendim olamadım ve hafızamda boşluklar var.

Vemlox beni oturtuyor, kocaman sikini kaldırıyor ve beni soğuk bedenine yaklaştırmak için kalçama yaslıyor. Buna karşılık benim içimden bir ürperti geçiyor ama Vemlox hemen üzerimize battaniyeleri yığıyor. Battaniyelerin altında örtülüüz, sadece dar ve karanlık bir boşluk var.

Vemlox beni izliyor, bakışları biraz yoğun ve göğsündeki hırlayan bir tazının altın dövmesini daha ilginç buluyorum. Dövmenin izini sürüyorum. Biz vücudumuza siyah ya da renkli dövmeler yaptırırken, onlar altın rengi dövmeler . Regha'nın üzerindeki mürekkebin altın olup olmadığını merak ediyorum ve soruyorum: "Regha'nın üzerine yazdığınız mürekkep. Bunun gibi altın rengi mi?"

"Hayır."

"Yazmak için ne

kullanıyorsun?" "Taş."

Mağara adamları gibi. Bu düşünceye kıkırdıyorum.

Vemlox gülümser. Gözlerinin kenarları kırışıyor. "Komik olan ne?"

"Hiçbir şey," diyorum. "O zaman dövmen neden altın rengi?"

"Çünkü bir Alfa erkeğinde bu şekilde ortaya çıkar. Zırhımız, *ta-to*'yu altın yapan bir tür madde salgılar."

Dövmeyi İngilizce telaffuz ediyor ve tıslayan ses telleriyle iki kelime olarak çıkıyor. Onu düzeltmiyorum.

"Dövme yaptırsaydım, ne renk ?" "Yeşil."

"Hm. Şimdi bir tane istiyorum."

"Adımı boynunun dibine yazdırabilirsin."

Önce , sonra ciddi olduğunu anlayınca gülüyorum. "Balık burcu için bir çift balık düşünüyordum. Ben Balık burcuyum."

"Sen bir balık değilsin."

"Bu bir yıldız falı." Boş bir bakış. "Boş ver. Bileklerimde bir çift küçük balık. İstedğim şey bu."

"Alfa'nın adı geleneksel olarak tamamlandı."

"Pekala, madem sonsuza dek konusunu açtın, bugün uzay geçidini görebilir miyim diye merak ediyorum." "Neden?"

"Çünkü tatil izni almadım."

Vemlox yataktan sıçırıyor, rekor *bir* sürede alt etrafını sarıyor ve botlarını giyiyor. En kötüsünü bekleyerek ayağa kalkıyorum, gerçeği ondan öğrenmek için iyi bir zaman olduğunu biliyorum.

"Kahvaltıya gidiyorum. Ne istiyorsun?"

"Gerçeği."

Göz devirme. "Yemek için."

"Bana ne verirsiniz, efendim."

Gözlerini kısar.

Kirpiklerimi kırıştırıyorum.

Bir homurtu ve gitti.

Kapı görevi gören kapağa doğru sürünüyorum ve ayak seslerini dinliyorum. Hiçbir şey duymuyorum. Etrafımda dönerek odayı inceliyorum ve çuvalını görüyorum. Utanmadan içine bakıyorum. En az bir haftalık yiyecek, kürk ve silahlar var. Bir hayatta kalma kiti. Karnımın alt kısmındaki, tekrar azacağımı ve onun kemiklerinin üzerine atlayacağımı ya da daha kötüsü yerde sürünerek sık dileneceğimi söyleyen korkunç ağrıyı görmezden gelerek, iple bağladığım bir pantolon ve sıcak tutan ama kaba bir gömlek giyiyorum, ardından ceket olarak bir kürk atıyorum.

Kayıp kızlarla ilgili içimdeki his bana burada olmadıklarını söylüyor. Çok yakınıam, onları bulmaya çok yakınıam ama gitmem gerek. Bir başka şey de Vemlox'un beni uzay geçidine götürmeye hiç niyeti yok ve bahse girerim uzay geçidi falan da yoktur. Bana ne yapacağı hakkında hiçbir fikrim yok, ama bana söylemediyse, bu iyi bir şey olamaz. O kızları bulmam gerek ve askeri bir kalenin içinde sıkışıp kalırsam onları bulamam.

Kapak fırfırlı.

Battaniye kalesine dalıyorum.

Gözlerini Vemlox, elinde bir tepsi yemekle kapıda duruyor. Loyo'nun burnu bacağına değiyor. Tazı kocaman kafasını Vemlox ile duvar arasına sokuyor ve kuyruğunu odanın içine doğru itiyor. Şimdi, ejderha olmak isteyen bir köpek benim evcil hayvan anlayışım değil ve Loyo'nun yanında biraz rahat da, yüzde yüz rahatlık seviyesinde değilim. Gerçekten de Lucifer'in tahtında ayak desteği olarak kullanacağı bir şeye benziyor.

Loyo ıslak burnunu elimin üzerinde gezdiriyor, ben de bir avucumu bir taraftaki kulakların üzerinde ve altında gezdiriyorum, ben onu okşadıkça alçalan keskin pullarına dikkat ediyorum.

Vemlox ayaklarımın dibine bir tepsi bıraktı. "Ye."

Ses tonuna . Karnımın alt kısmındaki kramp sıkılaşıyor ve bir sızlanmayı ısııyorum, sonra bana ne getirdiyse ağzıma tıkıyorum, çoğunlukla soyulmuş... meyve mi? Çiğniyorum ve tadı taze, pişmemiş ve yarı donmuş. Sanırım bu şeylerin içinde et var. İğrenç ama açım ve hızlı yiyorum. Acı beynimde patlıyor. Başımı tutuyorum. "Beyin donması, beyin donması. Oooo, onlardan nefret ediyorum."

Vemlox bir anda yanıma geldi. Yere oturuyor ve beni . Ben donmanın çözülmesini göğsünden ses sessiz ve rahatlatıcı.

"Sorun nedir?" diye sorar. "Söyle

bana." "Bekle."

Başımı okşuyor. "Loyo, kapıya gel," diye tazıya havlıyor.

Pençeler yerde tıkırdıyor ve Loyo saatine yerleşirken homurdanıyor.

Şakaklarımı ovuyorum. "Tamam, artık geçti." Yüzü benden birkaç santim uzakta olan Vemlox ile

göz göze geliyorum. Onun sert bakışlarına hapsolmuşken, göğsünden gelen mırıltı bir şeye dönüşene

kadar başka tarafa bakmıyorum

biraz daha korkutucu.

"Söyle bana," diye emrediyor.

"Beyin donması, bir şekilde beyne çarpan soğuk yiyecekler yediğimizde olur. Başımız ağrır."

"Buradaki tüm yiyecekler soğuk," diyor ve kollarını bana doluyor. "Karnını doyurdun mu?" "Henüz yemedim."

Boynumda bir kıkırdama. Bir dil darbesi. Kıkırdıyorum ve o tekrar yapıyor. Tanrı merhamet etsin, bu adamın etrafta olması gerçekten güzel. Eğlenceli, otoriter ve nazik ve kaçmayı düşündüğüm için kendimi suçlu hissettiriyor. Karnımdaki kramplar şiddetleniyor ve sanki basıncı boşaltmam gerekiyormuş gibi bacaklarımı iyice açıyorum. Ki öyle yapıyorum. Karnımda sanki bir galon sıvı devrilmeye ve dökülmeye hazır bir şekilde oturuyormuş gibi bir baskı var. Daha önce hiç bebeğim olmadı ama Vemlox kürkleri ayırıp meme ucumu yalarken, kısırtıp бүkerken ve emerken onun bebeğini doğurabileceğimi düşünüyorum. Sadece bu düşünce bile koparıyor. Onu çalışıyorum.

Bunun yerine, başının arkasındaki saç kavırıyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. Vemlox aynı anda karnımı okşuyor ve sanki o da bir bebek koymayı düşünüyormuş gibi düşüncelerim ve onun hareketleri yüzünden bolca kızarıyorum. Avucunu karnıma bastırıyor ve göğsümden yukarı bakıyor. "Seni çiftleştireceğim."

"Söz mü?" Süzmeye fırsat ağzımdan çıktı. Benim neyim böyle? Neden bu adamdan uzaklaşamıyorum? Eli karnımdan yan tarafa doğru ilerliyor ve orada atılmış ipi buluyor. Aklına bir fikir geldiği anı görüyorum. Gözleri parlıyor ve dudaklarını yalıyor, sonra beni ters çeviriyor, diz çökmüş, kollarım bacaklarımın arasında, yüzüm yerde olacak şekilde beni düzenliyor. Görüş alanımda bir kürk beliriyor ve onu yanağımın altına koymak için başımı kaldırıyor. "Yumuşak tenini sıyırmamı istemem."

Sonra beni bağlıyor. Beni bağlarken çaresiz ve onun merhametine kalmış olacağım fikri, sıvıyı karnımdan aşağı ve yumuşak kanalımdan dışarı gönderiyor. Amımdan damlıyor. Utanıyorum, tahrik oluyorum ve Loyo başını kaldırıp kapıdan bize baktığında köşeme saklanmak istiyorum.

"Dışarı," diye emrediyor Vemlox ve tazı itaat ediyor. Yanağımı bastırduğımda, daha önce duyamadığım ayak seslerini duyuyorum. Bu Regha'lılar sinsi herifler ama hareketlerini nasıl dinleyeceğimi yeni öğrendim. Kulağımı yere koymalıyım.

İp bileklerimi ve ayak bileklerimi sıkıyor, ben de çekiştiriyorum. Beni domuz bağı ile bağladı. Tahrik oldum, sızlanıyorum, göğüslerim ağırlaşıyor ve yemin ederim şişiyorlar, avuç içi masaj yapmak için bir göğsümü tuttuğunda meme uçlarım ona olumlu tezahürat yapıyor.

"Bana sikini ver," dedim ona. *Tanrım*. "Şimdi, yap ."

Garip bir şekilde tahrik edici bulduğum öfkeli bir göğüs tıktısı.

Vemlox saçımı tutuyor ve kulağıma fısıldıyor, "Kori kötü küçük kızlara karşı sabırlıdır. Ama o kadar da sabırlı değil. Emirleri ağzından kaçırın Omegalar'a ne olacağını sana söylemiştim. Aç ağzını." bir ip beliriyor ve ağzımı açıyorum, ardından girişime yerleşip içeri doğru iterken aynı anda ipi ısııyorum. Vemlox çömelmiş, güçlü bacakları iki yanımda ve ağzımdaki ipi çekerek arkamdan bana vururken, amım çırpınıp daha fazla sıvı ısı dökerken gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor. Hareket edemiyorum. Konuşamıyorum. Sadece bana verdiklerini alabiliyorum. Ve bedenim sanki bunun için eğitilmiş gibi onunla dans ederken, zihnim benden aldığı zevkte kayboluyor. İçimde en ufak bir korku kırıntısı bile kalmıyor, sanki birlikteliğimizin olması gereken buymuş gibi, sanki yere inmek ve bu yabancı erkek tarafından alınmak için yaratılmışım gibi. Bunu fazla düşünmüyorum. Düşünemiyorum. Klitorisimi okşuyor.

İp ağzımdan çıkıyor ve orgazm olduğumda çığlık atıyorum, karnımdaki acı gittiğinde rahatlıyorum. Ayaklarının dibinde sürünen sıvı bir pislikten başka bir şey olmamam ne kadar sürer? Bu beni korkutuyor.

Sam

Sidone bu sabah erken saatlerde ziyaret etti. Soyunma durumumuzdan memnun görünmüyordu ve muhtemelen üç gece boyunca apartmanda sevişmenin kokusunu protesto etmek için tiksintiyle burnunu kapatmıştı. Seks molalarımız sırasında neredeyse hiç yemek yemedim ama çay, taze sıkılmış meyve suyu ve Vemlox'un önerdiği gibi sistemimi ısıtmak için ılık su dahil olmak üzere bol miktarda sıvı içtim. Bu arada, Vemlox ikimiz için de yedi, güce ihtiyacı olduğunu söyledi, vücudunu nasıl söyledi, ki ona göre, sıcaklığım süresince tek amacım bu.

Beni yetiştiriyor.

Beni çiftleştirdiğini biliyorum ve vücudumun ihtiyaçlarına karşı çaresizim, yani sadece beni becererek, beni gibi kullanarak daha iyi hale getirebileceği o korkunç karın kramplarına. Yetişkin hayatım boyunca bir kinkster oldum ve çoğu insanın yapmadığı şeyleri yaptım, ancak bu seviyede teslimiyetimi bir erkekle hiç birlikte olmadım. Ne mutlu ki, ayaklarının dibinde sürünüyorum. Kendimi güvende hissetmemi sağlıyor, sanki kendimi ve o benim için dünyayı halledecekmiş gibi. Sanki tek yapmam gereken onun emirlerine uymakmış gibi, ki o da bunu çok kolay yapıyor.

Ama eğer beni bir dominantın bir itaatkârı eğitmek için yaptığı gibi eğitmek için yatırım yapıyorsa, beni elinde tutacağını biliyorum ve eğer beni yetiştiriyorsa - ki öyle - beni asla eve geri göndermeyecek ya da buraya nasıl geldiğimi bile söylemeyecek. Anatomimin onun tohumunu almasına izin vermeyeceğini umuyorum, çünkü savunma açısından sahip olduğum tek şey bu. Biyolojik farklılıklarımız. Ona karşı koyacak iradem yok. Hiç yok. Bunu kabul etmek zor, bu yüzden gelen tek şeyi yapıyorum. Zamanımı , kız kardeşiyle ayrıldığı ve bana birazdan öğle yemeğiyle döneceğini söylediği anı bekliyorum. "A

beni harekete geçiriyor. Gitme zamanı şimdi.

Onun *tilinden* kestiğim deri iplerle tutturduğum en sıcak kürkleri giydim, botlarımın etrafına fazladan kürk sardım ve ayak parmaklarımı oynattım. Ayakkabıcı için ipler her yerde, kürk sargısını tutuyor.

Vemlox'un çuvalının içinden birkaç hançer çıkarıyorum. Kınlı olanları önce koşum takımına, sonra da vücuduma sabitliyorum. Silahımı iki kez kontrol omuz kılıfımın içine sokuyorum. Çıkışta geriye dönüyorum ve bakışlarım buruşmuş kürklere, atılmış yiyeceklere, yerdeki pençe izlerine, yırtılmış battaniyelere takılıyor ve özlem göğsümde ağır bir yük olarak yerleşiyor. Vücudumdaki her içgüdü bacaklarımın geri çekilmesini, kollarımın giysileri çıkarmasını istiyor ve gidip tekrar uzanmak beni biraz daha becermesi için onu istiyorum. Vemlox'un bahsettiği sıcaklık karnımda çalkalanıyor, sıcak ve ağır bir ateş topu düşmeye ve beni Alfa'm için "göstermeye" hazır.

Allah kahretsin! Ben bu değilim... fiziksel ihtiyaçlara boyun eğen akılsız bir yaratık değilim. Ben yetenekli bir kadını, beyni olan ve onunla düşünmek için Tanrı vergisi yeteneği olan insanım. Mantığım sağlam. Rasyonel aklım gitmemi istiyor. Beni yönetmesine izin veremeyeceğim diğer tüm duygularım ve ihtiyaçlarım.

Bakışlarımı odadan ayırıp, kendime korkakça davranmamı ve etmemi söylüyorum. Dört ayak üzerine düşüyorum ve kulağımı yere yapııştırıyorum, böylece etrafta dolaştıklarını duyabiliyorum. Dışarıda kaç tane Alfa olduğunu saymak ya da tahmin imkânsız ama bulunduğum katta sadece birkaç tanesini duyabiliyorum ve onlar da bana yakın bir yerde değil.

Kapının kanadını açıp başımı dışarı çıkardığımda Loyo' yaklaştığını görüyorum, dili ağzının kenarından dışarı sarkmış, yüzünde şapşal bir ejderha-köpek ifadesi var. Parmağımı ağzımın üzerine bastırıyorum. "Şşt, kimseye söyleme."

Boş bir bakış.

geçip kaçmaya hazırlanırken Loyo'nun eyerlendiğini fark ediyorum. Vemlox'un sürmeye niyetli olduğunu tahmin ediyorum. Bu düşünce aklıma geldiği anda korku ciğerlerime doluyor ve nefes alamıyorum. Ya beni burada kız kardeşiyle bırakıp bensiz gitmeye niyetliyse? Ya da belki tüm o erkeklerle? Beni teslim edeceğini söyledi ve beni yerleşkeye teslim etti. Son varış noktası burası mı? Şimdi çok yetenekli beynimle erkeğin varlığına bağımlı olduğumu çıkarırken kendime gerçekten kızıyorum. Bu . Bunun bana olmasına izin vermeyeceğim. İzin veremem. San Diego'daki tek yatak odalı evime dönmek, uzun bir iş gününden dönmek, panjurları indirmek ve birkaç saat uyumak için şarap içmek istiyorum. Öyle değil mi? Eeeek. Bunu sorgulamamalıyım bile. Elbette eski hayatımı geri istiyorum.

Parmak uçlarımda dönüp dar kaldırıma , kafesli asansöre giden köprüye bakıyorum, aşağıya bakmamaya çalışıyorum ve donup kalıyorum, sonra da güvende olduğum odaya geri dönüyorum. Alt katlardaki Alfalar yukarı bakmadığı için birkaç adım gizlenmeyi başarıyorum ama sonra tıklama sesleri duyuyorum. Donup kaldım. Loyo. Loyo tıkırdıyor, ürkütücü bir hırlama sesi. Lanet yerdeki her Alfa işini gücünü yukarı bakıyor.

Harika. Bu harika. Aşağıdaki seyircilerime el sallıyorum.

Köprünün diğer ucundan "Bir mi gidiyorsun?" geliyor. Göğsünün üzerinde kırmızı kürkü olan bir Alfa erkeği gülümsüyor ve bana doğru adım atıyor. Saniyeler içinde, Loyo köprünün bizim tarafımızda, terazisi kalkmış, kuyruğu yukarı bakıyor, aşağı doğru kıvrılmamış, başı eğik, kasları esniyor ve gevşiyor. Uyarı olarak yorumladığım bir ses çıkarıyor. Alfa olduğu yerde duruyor ve kendi uyarısını yapıyor. Loyo ona öyle bir diş gösteriyor ki, Ormanın Kralı bile kaçabilir. Ama dişlerini gösteren, sonra yavaşça çift başlı bir balta yan çeviren bu Alfa erkeği öyle değil.

"Loyo, buraya gel oğlum." Tazıya öpücük sesleri çıkarıyorum. Kulakları seğiriyor ama tazı hareket etmiyor. Sanki sıçrayacakmış gibi öne eğiliyor.

Alfa, Loyo'ya "Çekil yolumdan," der ve kalçasına vurup kaldırır.

Loyo muhtemelen saldırmak için doğru zamanı bekliyor ama ben daha fazla bekleyemem. Hayvanlar hayvandır, boyutları ya da korkutma faktörleri ne olursa olsun ve ben Loyoyu şimdiden benimmiş gibi benimsedim.

Silahımı çıkardım ve nişan aldım. "Kımıldarsan, kafanı ."

Erkek bana bir bakış atıyor ama tazının daha büyük bir tehdit olduğunu düşünerek ona daha fazla dikkat ediyor. Elbette haklı, ama hemcinslerim adına, buradaki tüm erkeklikten biraz rahatsız oluyorum.

"Ateş eden oyuncaklar zırhımı delemmez, küçük kız."

Bana küçük kız denmesi beni de rahatsız ediyor. Vemlox bana böyle sesleniyor ve bu adamın bana evcil hayvan ismi takmaya neden hakkı olduğunu anlamıyorum. Protesto etmek için ağzımı açıyorum ve açık bırakıyorum. Alfa küpeştenin üzerine atlıyor, çömeliyor ve sonra bana doğru sığıyor. Nefesim kesiliyor. Hareket edemiyorum. Ama Loyo yapabilir. Sıçramanın ortasında Loyo onu yakalıyor ve Alfa yan tarafa düşüyor. Devasa, sert zırhlı bir adamın iniş sesi mağarada patlıyor. Parmaklığın üzerinden eğilip adamın yerdeki hareketsiz bedenini görüyorum ve orada öylece duran diğerlerine bakıyorum, bazıları başlarını sallıyor, bazıları da bana bir şekilde bakıyor. İstemekten bahseden yırtıcı bir şekilde. Beş Alfadan oluşan bir grup merdivenlerden yukarı koşuyor.

Silahımı kılıfına geri koyarak tazının üzerine tırmanıyorum ve topuklarımla eyere vuruyorum. "Hadi, hadi, hadi!"

Loyo merdivenlerden aşağı, Alfalara doğru

koşuyor. . Onu yönlendirmeye çalışıyorum ama dizginlerim yok.

Zemin kata varmadan önce durur, duvardaki bir deliğe doğru sağa döner ve silahını çeker.

Boynunu tuttum. "Hayır."

Dar tünelde, soğuk rüzgarlar kemiklerimi ürpertiyor. Loyo açıklığa ulaşıyor ve sığıyor. Avazım çıktığı kadar bağıryorum. Uçuyoruz ve kanatlarımız yok! Avuç içlerim onun sivri pullarına gömülüyor, gözlerim kapalı, can havliyle tazıya tutunuyorum. Loyo yere ve ben sığıyorum ama karda koşarken ona . Kollarım ağırlığımı taşımak için zorlanıyor, kar yüzümü dövüyor ve Loyo'nun durmayacağını anlıyorum. Bir yerlere gidiyor, beni bir yerlere götürüyor ve ben ya eyere tutunacağım ya da ayaklar altında kalacağım.

Yüksek bir düdük sesi duyuldu ve Loyo olduğu yerde durdu. Pullar avuçlarımı kesti. Çığlık atıyorum, tutuşumu kaybediyorum, düşüyorum ve dağdan aşağı yuvarlanıyorum, sonra sırtımı sert bir kayaya çarpıyorum. Başım dönüyor ve donuyor olmama rağmen adrenalini beni sıcak tutuyor. Sırtımı ovuşturarak , yüzümü sildim, sonra irkilerek ellerime baktım. Avuçlarımdaki derin kesiklerden kan sızıyor. Şakağımdan kan damladığını hissediyorum ve silmek için biraz kar topluyorum. Bu noktada kaçmak nafile. Vemlox da dahil olmak üzere elli mil yarıçapındaki herkes çığlığımı duydu. Bundan oldukça eminim. Ayrıca, kanamadan ya da enfeksiyon kapmadan çok uzağa gidemeyeceğim.

Kar tüm manzarayı kaplıyor. Gökyüzü bir fırtınaya hazırlanıyor. Uzaklarda şimşekler çakıyor. Ne kadar uzağa gittim? Yerleşke yakın görünüyor ama mesafeyi tahmin etmek için gözlerime güvenmemem gerektiğini iyi biliyorum. Sırtımdaki çuval kesin bir omurga yaralanmasını önledi ve onu silkeleyip silahımı çıkarıyorum. Loyo kuyruğunu kaldırmış, dişlerini göstererek etrafımda dönüyor. Koruyor. Burada yalnızım ve Tanrı bilir neler geliyor.

"Daha önce hiç uçan bir Omega ," diyor arkamdan.

Sarsılarak ayağa kalktım ve silahımı Sidone'a doğrulttum. Parlak zümrüt yeşili vücudunu kaplıyor ve göğsü namluya çarpına kadar öne doğru adım atıyor. "Ben Regha'nın Alfa dişisiyim." Homurdanıyor. "Uzaylı silahları zırhımı delemmez."

"Bunu bilemezsin," diyorum. Vemlox bunu bilmiyor.

"Beni öldürmeye çalışman çok aptalca olur. Çünkü eğer başarısız olursan..." Sidone dişlerini sıkıyor,

sonra da gıcırdatır.

Arkamdan gelen Loyo'nun viyaklaması bana onun hâlâ burada olduğunu söylüyor. Küfürler ve Vemlox'un nefis kokusunu taşıyan rüzgâr bana yaklaştığını söylüyor. Etrafımda dolanıyor, bana yukarıdan aşağıya bakıyor, bir kez göz kırpmıyor, sonra dişlerini gösteriyor ama hiçbir şey söylemiyor. Bu kontrol altına alınmış bir öfke ve patladığında yakınında olmak istemiyorum. Geri çekiliyorum, kan parmak uçlarımdan ve yanağımdan aşağı süzülüyor, gözlerim karda. "Eve gitmek istiyorum." Alt dudağım titriyor. Ağlayacağım. Buna daha fazla dayansanmıyorum.

"Asla," diyor Vemlox sakince ve ellerimi tutuyor.

Sidone yanımda duruyor, avuç içlerimi inceliyor. "Bir şifacıya ihtiyacın var,"

diyor. "Bir mühürleme dolgusu iş görür," Vemlox.

"Biz ," diye cevaplıyor Sidone.

Çenesi çalışıyor ve bakışları benimkilere kilitleniyor. "Tazı üzerinde kullanmamış olsaydı Omega' için bir mühürleme kitim olacaktı."

Loyo sızlanıyor.

"Sessiz ol," diye bağılıyor Vemlox Loyo'ya. "Ne düşünüyordun Sam? Nereye gitmiş olabilirsin ki?" Kollarını açıyor, kanım avuçlarını kaplıyor. Aynı kar yağmaya başlıyor. "Bundan kaçış yok!"

"Siktir git! *Bunun* ne olduğunu bile bilmiyorum. Nedir *bu*? ve neden buradayım? Neden her hevesinizin kölesiyim? Neden insanlar bana Omega diyor? Hiçbir şey bilmiyorum ve sen bana yalan söylüyorsun!" Topuklarımdın üzerinde dönüp tepinerek uzaklaşıyorum, sonra beni kucağına alıp içeri taşıdığında ona karşı koyuyorum, hâlâ yerde yatan ama görünüşte hayatta olan Alfa'yı geçip uzun merdivenlerden yukarı çıkıyorum ve Sidone ile başka bir Alfa'nın beklediği düz bir odaya giriyorum.

Vemlox beni masaya benzeyen bir şeyin üzerine yatırıyor, sonra üzerime birkaç kürk atıyor. Geri çekiliyor.

"Teşekkür ederim," diyorum ona ve gözyaşlarımı silip tavana bakıyorum.

Adam avucumu kaldırıyor. Önce birini, sonra diğerini. "Kendi kitiniz var mı?" soruyor.

"Hayır," diye ısıtır Vemlox ve çuvalını taşıyarak odanın etrafında yürür. İçine bakıyor. Aradığını - çünkü onu soydum- sırtarak bana doğru yürüyor, sonra benim küçük çuvalımı alıp içine bakıyor. "Aferin kızıma," dedi ve çuvalı ters çevirdi. Hançerler, tıbbi malzemeler ve yiyecekler dökülüyor. "Silahın nerede?"

uzattım ama avucunu kaldırdı. "Sende kalsın." Sağlık ünitesini çıkarıyor ve kartuşu kontrol ediyor. "Bir damla bile mühürleyici yok. Al." Üniteyi adama fırlatıyor, o da kaşlarını çatarak bakıyor.

"Horde erkekleri bile tıbbi kitlerle seyahat eder," diyor adam. "Sen taşıyor musun?"

"Var." Vemlox yatağımdın yanında durup kollarını göğsünde kavuşturuyor ve yüzünde bir sırıtma .

Bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum. Ama amım anlıyor. Sanki bir şekilde kontrol ediyormuş gibi sıvı ısı dökülüyor ve yutkunuyorum, sonra bolca kızarıyorum. Diğer Alfa burnunu kaldırıyor ve homurdanıyor. "Yılan'ın taşakları adına, bu kız-"

"Koklamayı bırak," diye bağılıyor Sidone. "Dilini kaybedeceksin." Bana, "Bu bizim şifacımız. Adını bilmene gerek yok ama şunu bil. Bir Omega'dan ayrılamadığı tek seferde, Alfa'mız onu hadım etti."

"Tanrım," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

"Mm-hm. Kardeşime karşı o kadar nazık olacağını sanmıyorum." Vemlox homurdanır.

Sidone kapıya doğru yürür ve duraklar, sonra tekrar Vemlox'a bakar. "Eğer intihara meyilliysen, gel beni bul. Çabucak hallederim."

Vemlox

İnsanlar da dahil olmak üzere çok fazla enerji harcayan sıcakkanlı bir türdür. Daha önce küçük bir insandan bu kadar çok kan çıktığını hiç görmemiştim, bunun mümkün olduğuna inanmamıştım. Ama Omega'mın kesiklerinin kanadığına şahit oldum ve kan kaybı başını döndürdü. Şifacı ve ben bir kıyı bitkisinden elde edilen ilacı zorla boğazından aşağı indirdik. Sycol'ün düşüşüne iyileşeceğine dair bana yemin etti. Neredeyse düşme vakti geldi. Omega'm uyurken ben mağaranın girişinde Montar'ı bekliyorum ki gelirse onu karşılamayı kaçırmayayım.

Omega'yı bağladım.

Onu tutuyorum.

Onu buraya başka bir Alfa'ya vermek için getirdiğimi asla öğrenmemeli. Bu benim taşıyacağım bir yük çünkü artık ona bakmam için bana güveniyor ve ben bunu yapmanın tek bir yolunu biliyorum. Montarın başkentte gecikmesi için Yılan'a dua gönderiyorum, çünkü öncelikle ben iyi değilim. Karnım bütün gün çalkalandı, boynum tutuldu ve başımı zar zor çevirebiliyorum. Başka bir durumda olsa bir şifacının bakmasına izin verirdim ama Muhafızlardan hiçbirinin hasta olduğumu bilmesine izin veremem. Ben Horde'um ve burada bir yabancıyım. Sidone yetenekli olsa da onların Alfa'sı değil ve beni savunurken ölebilir. Buna da izin veremem.

Bu görev için en uygun olduğumu kim düşündü? Kıkırdıyorum. Ben. Her zaman ben, kendimi ortaya koyan, Loven'a kendimi kanıtlayan. Kinre'yle bile bu iş için en uygun erkek olduğum konusunda tartıştım. Loven beş dakika içinde dönmemi bekliyor.

Dağın üzerine kar yağar ve bir yerde Dreikx güvenli evin içinde kamp kurar.

Omega'yı Montar'a verdikten sonra, dağdan aşağı kayabilir ve iki yayda Dreikx'e ulaşabilirim, iki buçukta Ohala'da desil yiyip güzel bira içebilirim. Tüm bunları yapabilir ve sonsuza dek mutlu , yeter ki Omega'dan vazgeçeyim.

Ama ben inatçı bir orospu çocuğuyum, her zaman zor yolu seçerim, her zaman ne yapmak için doğduğumu merak ederim. Horde'a liderlik etmek için değil. Loven'ı yenemem. Yine de yapabilir miyim diye merak ediyorum. Tüm Alfalar yapabilir miyim diye merak eder. Bazıları deneyebilmek için eğitim alır. Belki de her Alfa dünyamızı değiştirmek için yaratıldığını hissediyordur. Loven kesinlikle öyle hissediyordu, yoksa bunu yapmazdı. Hem de bir dişi için. Sebeplerini sağlam buldum. Omegaların beklediğimiz kan dökülmesine değdiğini gördüm.

Geliyor.

Horde ve Regha kralı arasındaki çıkmazı sona erdirecek savaş.

Rüzgârda, ellerimdeki Omega'nın kanında, Sidone'nin hayatım için duyduğu korkuda kokusunu alıyorum.

* * *

"Alfa erkekleri Omegaları cezbetmek için feromon salgılar, köle kızları değil. Alfalar kendilerini kaptırıp Omegaları bağarlarsa, bir direğe bağlanmış halde bir süre açlıktan ölürlər. Bu sadece uzun bir ölüm değil, aynı zamanda aşağılayıcı bir durum," diyor Sidone, sesine bıkkınlık sinmiş bir şekilde. "Bu nedenle Alfa erkekleri aptaldır. Öte yandan ben, Omega amcığı için ölmeyeceğim. Ayrıca, kız kardeşin olarak Montar'ın izci köpeğinin bu sabah geldiğini söylemek benim görevim. Montar çok geride değil."

"Ne kadar ?"

"Bir açıklık ya da yarım açıklık." Omuz silkiyor, "Emin olamıyorum."

Dışarıda, yerleşimin arkasındaki eğitim alanında rüzgâr bedenlerimizi kamçılıyor. Sidone sertçe duruyor, elleri iki yanında kenetlenmiş, öfke dolu bakışlarını bana yöneltmiş. Gerçeği ve açıklığı . Ben ona *saçmalık* verdim.

"Bana mısın?" diyor.

Uçurumun kenarında volta atmayı bırakıp bir ağaca yaslanıyorum. "Belki." "Bu hiç komik değil, Vemlox."

Onu biraz daha sinirlendirmek için sırtıyorum.

Sidone hırlıyor ve burnunu işaret ediyor. "Kokusunu aldım." "Neyi kokladın?"

"Oh, seni ." "Yaptım."

Bir hançer uçtu. Zırhım yukarıdayken omzuma çarpıp sekiyor. "Senin neyin var böyle?"

"Oh, hatalı olan benim." Sidone yanına gidip alıyor, sonra da bilek kayışına geri takıyor. Ellerini kalçalarına koyarak soruyor: "Neden köle kız için bir bağlanma kokusu salıyorsun? Sadece bir Omega'yı bağlayabilirsin."

"O bir insan."

Sidone'un beyni hızlı çalışıyor ve Loven'ın insan Omega'sı ile insan Omega Sam'i bir araya getirdiğinde anlıyorum. Gözleri büyüyor, ağzı açık kalıyor ama ağzından hiçbir şey . Normalde Sidone'u bu şekilde tanımlayamazdım, bu yüzden kendimi hazırladım. Sam'i Muhafızların çatısı altında birleştirmeye karar verdiğim andan itibaren bunun olacağını biliyordum.

"Ne oluyor lan?" diye bağırıyor. Cevap vermek için ağzımı açıyorum ama parmağını kaldırıyor.

"Sessiz ol. Yeterince konuştun. Hareket bulmaya çalışıyorum. Seni hadım edeceğim, sonra da o lanet

kardeşim olmasaydın Omega'yı öldürürdüm. Kardeşim olduğun için Omega'yı öldüreceğim ve Tremt'in seni hadım etmesini sağlayacağım."

Kıkırdıyorum.

"Bu kadar komik olan ne?" diyor.

"Onu Montar'a bir hediye olarak Dünya'daki evinden buraya getirdim."

Sidone yanaklarımı tutuyor. "Ama onun gözetiminde bir Omega bağlamak istiyormuş gibi davranıyorsun. Koleksiyoncular onun için gelecek ve Montar bu birleşmeye izin verdiği için acı çekecek. Tayseer Montar'a merhamet gösterecek çünkü bu onun kanı, ama sen? Sen kız için öleceksin. Buna izin veremem."

"Yine de ona zarar vermeni yasaklıyorum."

Sidone'nin gözleri yumuşar. "Biz uzaktayız. Sadece kralın bize söylediklerini biliyoruz ve Horde Alfa'sının bir Omega'yı bağladığına ve kırmızı zırhını büyüttüğüne dair birkaç fısıltı buraya kadar ulaştı. Bana her şeyi anlatmalısın."

"Sadakatin nerede?"

Siyah gözler benimkilere kilitlendi. "Seninle, kardeşim." "Yemin et."

"Yemin ederim."

Sidone benim yanımda olacak. Bu da taşımak zorunda olduğum bir başka yük. Küçük kardeşime bir şey olursa kendimi asla affetmeyeceğim. Onun kendi başına bir güç olması önemli değil. O hala benim küçük kardeşim. Loven onu Horde'a götürmek zorunda kalacak. Bunu ona ben yaptıracağım. Ondan bunu istersem Sidone Montar'a ihanet edecek ve o zaman krala dönmekten başka gidecek yeri kalmayacak, o da onu bir daha gün yüzü görmemek üzere hapsedecek. Alfa erkeği olsaydı onu öldürürdü ama Alfa dişileri çok nadirdir ve kral bile Sidone'ye dokunmaz. Bir gün bir Omega erkeği bulunur da üreyebilirler diye onu saklayacak. Alfa dişilerinin sadece Alfa erkekleri veya dişileri ürettiği söylenir, başka bir dinamik yoktur. Onun yavrularının Alfa olacağı garanti. Eğer Alfa erkekler ve Alfa dişiler üreyebilseydi, onu ilk üreyen kral olurdu.

"O gerçekten bir Omega mı?" Sidone boğuk

bir sesle. "Evet."

"Değişim için hâlâ zaman var. Bir strateji belirleyelim."

Gülümsüyorum.

Sidone bilmiyor. "Bana onu bağlamadığını söyle. Söyle bana!" Cevabımı beklemiyor. "Serpent's prick, ama Horde'da ortalığı kasıp kavuran bir böcek var. Hepinizi aptal yapan bir hastalık." Beni omuzlarımdan sarsıyor. Alfalar ağlayabilseydi, bu Sidone için tam zamanı olurdu. Hayatım için endişeleniyor. Korkması gerektiği gibi. İnanılmaz derecede aptalca bir şey yapmaya niyetliyim. "Sikeyim senin sikini," diye devam ediyor. "O şeyi kendim keseceğim."

"Çok geç."

"Ne..." Yutkunuyor. "Ne demek istiyorsun?" Bana yan gözle bakıyor. O biliyor. Kokumu almış olabilir ama buna inanamıyor ve bir teyide ihtiyacı var.

"Onu yetiştiriyorum."

Bir rüzgar bize çarptı. Şoka giren Sidone destek almayı unuttu. Ben unutmadım ve kış üstü düşerken yakalamaya çalıştım. Ben gülüp eğlenirken Sidone yerde kalıyor. Ben lanet deli gibi gülerken rüzgâr yağın karı topluyor ve beyazlar onu kaplıyor. Emirlerle itaatsizlik ettim. Sidone haklıydı. Omega amcığı Alfaları aptallaştırıyor ve acaba onu doğurmak hem Sam'in hem de benim hayatıma değer miydi, çünkü sonuçta Montar'ın Regha'nın kralını korumaktan çok davamıza inanması ve bu uğurda kanını dökmesi gerekiyor. Ona inanacak bir şey vermezsem neden taraf değiştirsin? Sebebi yok. Kral hâlâ iktidarda, daha büyük bir ordusu ve daha fazla Alfası var ve Loven kırmızı zırh taşıyor,

Ebeveynler çocuklarına hala kralın zırhı ve gücüyle ilgili masallar anlatır, başkasının değil. Güç kralındır.

Sidone hırlar ve sıçrar. Rüzgar esiyor ve o yana doğru sendeliyor. Benden daha hafif.

"Uçup gideceksin, küçük kız. Kori seninle ilgilenmek zorunda kalacak." Zar zor ayakta duruyorum ama o bunu bilmiyor.

"Az önce bana babalık mı

yaptın?" Sırıtiyorum.

"Mm-hm."

"Gülmüyorum kardeşim."

"Olmalısın. Bağlandığında hayat o kadar da kötü değil." İşte bu kadar.

"Zırhını kaldır, kardeşim."

Sam

Hışırdayan çarşafı beni uyandırdı. Boğazımdan zorla geçirdikleri ilaçtan dolayı sersemlemiş bir halde dönüyorum ve sert bir kabuğa çarpıyorum. Vemlox yanımda yatıyor. Uzaklaşmak yerine yaklaşıyorum ve alnımı göğsüne bastırıyorum. "Ne yapacağımı bilmiyorum." Yardım istemek zordur. Bunu sık sık yapmıyorum ama yaptığımda, diğer tüm seçenekleri denediğim ve beladan kendi başıma kurtulamadığım anlamına geliyor. Babam beni kurtarırdı, yol ayrımına geldiğimde bana yardım ederdi, özellikle de eğitimim sırasında erkeklerin taşaklarını değil memelerim olduğu için yetenek göz ardı ettiği zamanlarda. Çoğu zaman onları bu konuda , ama çoğu zaman bunu yapmaz, daha yüksek bir yol seçmeyi ve çatışmadan uzak durmayı tercih ederdim.

Regha'da kendimi gerçekten çaresiz buluyorum, bu özel Alfa erkeği için bacaklarımı açmak dışında hayatımda bir amacım yok çünkü doğru hissettiren tek şey bu ve yine de korktuğum şey de bu. Sanki ne düşündüğümü biliyormuş gibi kalçamdan tutup bacağıma kalçasına geçiriyor, sonra da acı çekiyormuş gibi .

Yukarı bakıyorum. Gözü parlayan biri bana bakıyor. "Tanrım, ne oldu sana?"

Vemlox cevap vermiyor. İçime doğru itiyor ve beni sırtüstü yatırırken tırnaklarını omzuna geçirerek nefes nefese kalıyorum. Amım onun etrafında kenetleniyor, sıvı sıcaklığı geçişini kolaylaştırıyor. girip çıkıyor, gözleri benimkilere kilitlenmiş. "Kori'nin seni güzelce sıkmesine ve seninle ilgilenmesine izin mi vereceksin?"

"Evet."

Boğazımı kavlıyor, ağırlığını diğer dirseğine veriyor. Bu onu daha da içeri itiyor ve gözlerim zevkle geri dönüyor.

"Bir daha kaçmayacaksın."

"Gidecek hiçbir yer yok. Uzay kapısı yok, geri dönüş yok." Tanrım, bunu söylemek beni mahvediyor.

Soru olarak dile getirmek istediğim sonucu görmezden gelen Vemlox beni beceriyor. "Ellerine eldiven ve vücudunun her yerine deri giyeceksin, özellikle de tazıya binerken. 'Evet, Kori' de."

"Evet, Kori."

"Şu andan itibaren zamanımızın sonuna kadar."

Ne dediğini algılamam biraz zaman alıyor, o yüzden cevap vermiyorum. Beni görmezden gelmiyor. Mücadelemini biliyor.

"Söyle." Boğazımdaki el sıkıyor. Korku hissetmek yerine kalçalarımı kaldırıyorum. "Ne söylememi istiyorsun?"

"Benim olduğunu söyle." "Ben seninim."

"Kendinizi savunmak için yeteneklerinizi kullanacağınıza söz verin. Vurmanız gerektiğini düşündüğünüz herkesi vuracağınıza söz verin."

Tamam, bu farklı. Vurmam gerektiğini düşündüğüm kimseyi vurmak istemiyorum. *Vurmam gerektiğini* düşündüğüm herkesi vurmalıyım. Büyük bir fark var. Ben tetik meraklısı bir polis değilim. Can almak heyecan değil, bir gerekliliktir. Ama ona cevap veremem. Aynı anda hem beni boğuyor de beceriyor. Vücudum benim yerime cevap veriyor. Vemlox boğazımı serbest bıraktığı anda orgazmım patlıyor. Nefesim kesiliyor ve içime boşalıyor, tohumları rahmimi dolduruyor. Amımın kanalı, verecek başka bir şey kadar tüm döllerini sağlıyor, sonra kutsanmış düğümü yerleştirmek için geriliyor. Beni her becerdiğinde düğümlemeyi bekler oldum. Bağımlılık yapıyor. Gerginlik, mırıltı, beni çığ çığ siktikten sonra bana gösterdiği özen. Şimdi olduğu gibi. Bizi ters çeviriyor, böylece ben onun üstüne yayılıyorum, kaslar tamamen gevşemiş, sanki tatilde balayı çiftiymişiz ve bu bizim ilk cinsel rodeomuzmuş gibi.

Bir kürk kapmak için elimi uzatıyorum ama o benden önce davranıp ulaşabildiği her şeyi yığıyor. Artık üşümediğimden değil. Onun için arzuyla yanıyorum. Açıklayabileceğim her şeyin ötesinde. Tamamen mantıksız ama yine de orada, bu erkeğe bağımlı olduğum şekilde mevcut. "Ne oldu sana böyle?"

"Sidone ile bir deneme yaptım."

Ellerimi göğsüne koyuyorum. Bir gözü şişmiş, ama kapanmamış ve yanağında dört yara var. "Bir aslan tarafından parçalanmışa benziyorsun."

Vemlox siyah dudaklarını büzüyor. "Aslan bir hayvan mı?" "Ormanın kralı."

"Orman bir avuç ağaç mı?"

"Ağaçları ya da aslanı boş ver. Berbat görünüyorsun ve bir kızı dövdüğüne inanamıyorum."

"Kız kardeşim bir Alfa, buranın ikinci komutanı. O sıradan bir kız sayılmaz." Gülümsüyor. Onunla gurur duyuyor.

"Benim hiç kardeşim yok. Senin kaç tane var?"

"kadarıyla sadece Sidone, ama muhtemelen daha fazlası. Genetiği bekliyorum." Kaşlarımı devam ediyor, elini kürkün altına sokup sırtımı okşuyor, daha aşağıya inip kıcımı sıkıyor. Ve cinsel dürtülerimi harekete geçirdi. Geri döndü ve daha fazlasını istiyor. Tanrım, hayatımda hiç böyle bir dürtü yaşamamıştım. Şehvet var, bir de bu var. "Sidone ve ben iki Alfa sürüsünün üyesi olabilecek bir babayı paylaşıyoruz. Emin değilim."

Paket kelimesi kafamı karıştırıyor ama devam ediyorum. "Ona hiç sormadın mı?" "Onu hiç tanımadım."

"Vay canına. Tamam, bu farklı. Babam benim en iyi arkadaşım."

Vemlox gülümser. "İnsanoğlunun bu yönünü seviyorum. Tanıdığım her iki Omega da ailelerinden sevgiyle bahsediyor. Ben de çocuklarımı böyle yetiştirmek istiyorum. Orada olmak ve büyümelerini izlemek istiyorum." Siyah gözleri benimkilere kilitlendi. "Sen istemiyor musun?"

Sertçe yutkunuyorum. "Çocuk yapmayı hiç düşünmedim. Benim için biraz erken."

"Olgunlaştın, benim için kızgınlığını ilan ettin; bu nedenle üremeye hazırsın."

Yüzümü fırçalıyorum. Hâlâ sert ve şiş, düğümü bizi birbirimize bağlıyor, ama kıpırdanıp bu konuşmayı fiziksel olarak terk edebilseydim, ederdim. Sonra biraz düşündüm. "Dur bir saniye. 'Her iki Omega' demiştin. peki? Çünkü burada değiller. Bunu biliyorum."

"Ohala, Horde kalesi. Loven orada bulduğumuz Omega'yı vermeyi, hatta üreme amacıyla bir Alfa sürüsü oluşturmayı bile reddetti. Bunun yerine Omega'yı bağladı, ki bu ölümle cezalandırılacak bir suç ve şimdi Horde kralın ordusu için hazırlanıyor."

Sonunda sabrımın karşılığını aldım. Vemlox bana Regha'da gerçekte neler olduğunu anlattı. Önceden sadece kral kırmızı zırh giyerdi. Şimdi, Horde'un içinde kırmızı zırhlı iki güçlü Alfa var ve Loven, Kinre'nin zırhı hakkındaki bilginin evdeki bir Beta kadın casus aracılığıyla Horde kalesinden çıkmasına izin verir vermez bu haber yayılacak. Onu bağlantısına kadar takip etmeyi, bağlantıyı yakalamayı ve bilgi için erkeğe işkence etmeyi planlıyorlar.

Vemlox

Dışarıdaki bir kargaşa beni uyarıyor ve Sidone'nin erkeklerinden biri daireme çıplak bir şekilde dalıyor, dişlerimi göstererek öldürmeye hazır bir şekilde sıcıyorum. "Dışarı!"

Dışarı çıkıyor ama yuvaya doğru bir bakış bile atmadan kapının eşiğinde duruyor. Bu yaşamak istiyor ve vücudunun seğirmesinden bir şeylerin acil olduğunu anlıyorum. Sidone'un beni köründe kaldıracığı tek bir şey var. *Tilimi* takıyorum ve dışarı çıkıyorum. Omega'ma bir bakış attığımda onu oturmuş, kahverengi gözlerini bana dikmiş, bir açıklama beklerken buluyorum. "Birazdan döneceğim. Sen burada kal." yanına uzanan ve sırt üstü dönerek yumuşak karnını gösteren Loyo'ya ters ters bakıyorum. Benim vahşi köpeğim artık bir kucak hayvanı ve Omega'nın onu sevmesini kıskanıyorum. İkilinin görüntüsünü bilgi kasamda saklıyorum.

Başımı sallayarak sayısız basamaktan aşağı inerken gülümsüyorum, tam zırhlı Muhafızlar yanımdan hızla geçiyor. Bildiğim kadarıyla kral geliyor olabilirdi ve görevimde başarısız olduğuma göre, itibarımı kurtarmak için tek bir şey yapabilirim, ama daha da önemlisi Omega'mın hayatını kurtarabilirim. Omega'yı buraya kadar getirmemin amacı, Montar Omega'yı ele geçirip Loven'ın ittifakına girene kadar kaçamamasıydı. Sam Muhafız'ın kalesinden tek başına çıkamaz, Loyo'binerek bile. Burada sıkışıp kaldık.

Dışarıdaki rüzgâr tenimi acıtıyor. Isınmak için zırhımı dikiyorum, kaslarımı esnetiyorum, sonra karnımdaki acıyla homurdanıyorum. Sidone bana bir numara yaptı. Onu itip kaktım, karşılık vermedim, bu da daha da kızdırdı, bu yüzden dayak yedim ve morardım.

Rüzgar kırmızı tepeli ağaçları sallıyor ve karı kaldırıyor, yüzden uzağı görmek imkansız, ama ben

birkaç tazi sürücüsünün karanlık şekillerini seçebiliyordu. Belki beş . Emin olamıyorum. Sidone bana katılıyor ve sırtımı ovuyor. "Zırhına ne oldu?" diye fısıldıyor.

Bana ters ters bakıp karnımı işaret edene kadar onu yan gözle izliyorum. Aşağı bakıyorum ve koyu gri pulları görüyorum. Gözlerimi kırıştırarak elimi karnımın üzerinde gezdiriyorum. Zırhım soyuluyor. Kül gibi kuru pullar rüzgârda dağılıyor. Kollarım ve bacaklarımda bir şey yok ama anatomimin en savunmasız kısmı olan göbeğim tamamen çıplak.

"Zırhını indir," diyor Sidone nefesinin altında. "Lanet olsun sana, Vemlox. Omega lanetli."

Zırhımı geri çekerek kız kardeşimin elini sıkıyorum. "Her şey yoluna girecek. İyiden de iyi, gerçekten." Loven zırhını attı ve geri geldiğinde kırmızı oldu. Kırmızı zırh delinmez ve ben onu alacak olan üçüncü Horde Alfa'yım. Ya da ben öyle umuyorum. Eninde sonunda. En iyisi şimdi. Çünkü Montar yaklaşıyor, Tayseer ve diğer üç Koleksiyoncu da .

"Tayseer'e kim haber gönderdi?" Isırarak

. "Ben değil."

"Yerleşimin içinde bir Omega olduğunu kaç kişi biliyor?"

"Bunu o kadar da zor değil," diye alay ediyor Sidone. "Aminin kokusu her tarafına sinmiş."

"O zaman sorunlarım dörde katlandı."

"Koleksiyoncularla ben ilgilenirim." Sidone'nin keskin gözleri gökyüzünü tarıyor. "Fırtına daha da kötüleşecek.

Öngörülebilir bir gelecek için hepimiz burada kapana kısılmış durumdayız." "Herkesle yemek yemek için sabırsızlanıyorum." "Hiçbir şey komik değil, kardeşim."

Montar'ın tazısı karnına doğru alçalıyor ve binici attan iniyor. Yapmam gerektiği halde, ona dikkat etmiyorum. Tayseer ile göz göze geliyorum. Daha uzun, daha geniş, daha güçlü ve bazıları Regha'daki diğer tüm Alfa'lardan daha zeki olduğunu iddia edebilir. Hepsi tolere edilebilir nitelikler ve ona meydan okumaktan mutluyum çünkü ben deliyim, o ise mantıklı. Tayseer hakkında beni en çok endişelendiren şey krala olan sonsuz sadakati. Loven ona insan Omegalar'dan oluşan bir harem sunsa, Tayseer çekip . Ona yaklaşılamayız, bu yüzden onu arkamızdan çekmeliyiz. Tek kurtarıcı lütuf, Tayseer'in savaşa katılmayacak olması. O bir Koleksiyoncu ve savaş olsun ya da olmasın, onun tek Omegalar.

Tayseer bana sırtıyor. "Vemlox," diyor selamlamak için.

"Tay," diye mırıldanıyorum.

Atından iner, kraliyet kırmızı cübbesi etrafında dalgalanır. Tazısını okşar ve tazi içeri girer.

"Montar." Kollarımı açtım. "Seni görmek güzel dostum." Omuzlarımız çarpışıyor, ağrıyan bedenim onun sert zırhının darbesini protesto ediyor. Selamlaşma neredeyse nefesimi . Bu benim için iyi değil ama sanki ayaz kemiklerime sızıp ciğerlerimi dondurmuyormuş gibi davranıyorum. Kendime bir kürk manto dikmeliydim.

Sidone Koleksiyoncuları içeri götürüyor ve beni Montar'la dışarıda bırakıyor. Sidone'nin Omega'mı vermeyeceğimi ya da bir direğe bağlanmayacağımı anladığından eminim. Beni öldürmek zorunda kalacaklar. Ve buna izin vermeyecektir; bu nedenle o ve ben inimden çıkarken Omega'mı izlemeleri için gönderdiği Muhafız birliği Koleksiyonculara karşı ellerinden geleni yapacaktır. Umalım da iş hepimizin öleceği noktaya gelmesin. Sidone, Tayseer ile bir tür anlaşma . kardeşimden hoşlanıyor, muhtemelen Alfa olduğu için, yoksun aletini sertleştirmeyen nadir bir kadın dinamiği. Bakire Tayseer'i düşününce gülümsüyorum.

Montar bana dişlerini gösteriyor ve sırtımı sıvazlıyor. "Donan Yılan'ın taşakları burada. Hareket et içeri."

Hızlı siparişinden rahatsız oldum ve geçip gittiğinde daha da rahatsız oldum.

Takip et. Ona Horde olduğumu göstermeyi, Loven'in emirlerine uymayı ve inat uğruna burada kalmayı çok isterdim. Hayalarım bezelye gibi küçüldüğü ve onları ateşe verip paketi sıcak tutmam için neredeyse yalvardığı için Montar'ın arkasından yürüyorum.

Yerleşkenin içinde titriyorum, bir Alfa erkeği için alışılmadık bir fiziksel tepki. Karnım çalkalanıyor ve ayaklarımın üzerinde sallanıyorum, görüşüm bulanıklaşıyor. Kahretsin, bir Alfa sürüsünün önünde bakire gibi bayılacağım. Bir duvar bulup ona yaslanıyorum ve gözlerimi kırıştırarak görüşümü netleştirmeye çalışıyorum. Bu da olmayınca Loyo'ya ısıklık çalışıyorum.

Montar dönüyor ve bana beklenti dolu bir bakış atıyor. Onu savaş odasına kadar takip edip ne söyleyeceğini öğrenmeliyim ama şu anki hasta halimle ortalıkta görünemem. Koruyamayacağım bir Omega'ya bağlandığım için kendime lanet ediyorum. İşe yaramasını sağlayamazsam yedek planım da işe yaramayacak. Loyo elimi yalıyor ve ben de ona binmeyi başarıyorum. Gözlerimin üzerinde yıldızlar oynuyor, karanlık ve görüşümü tamamen kaybediyorum. Loyo basamakları tırmanıyor, yürüyüşü başımı döndürüyor. Mide bulantısı bağırsaklarımı dökmekle tehdit ediyor.

Korku, sanki bir nehir barajı açılmış ve suyu dökülmüş gibi içime yayılıyor. Loyo'dan yuvasına düşerken Omega'mın sesi, kokusu, dokunuşu beni yatıştırmak için hiçbir şey yapmıyor. Daha önce hastalık geçirmediğim, hastalık geçiren bir Alfa da duymadım. Loven'uzun süreler odasında saklandığını, Joxi'nin onun için endişelenerek odasından ama tanık olduklarını kimseye anlatmadığını hatırlamak bile beni rahatlatmıyor. Kinre ve ben bilgi almak için hizmetkâra işkence etmeyi düşündük ama bunun bir faydası olmayacaktı. Ganhon dişilerinin sadakati sarsılmazdır, Loven'in Joxi'yi Horde ile seyahat ettirmesinin nedeni de budur.

Karnımda bir şeyler çalkalanıyor ve kaslarıma kramp giriyor. Yeni doğmuş bir bebek gibi ağlamamak dudaklarımı sıkıyorum ama işe yaramayacak. Karnım kasılıyor, yemeğim yükseliyor ve sanki kusacakmışım gibi hissediyorum... kusacak mıyım?

Hayatta olmaz. Geri yutuyorum. Tekrar yükseliyor. Yutuyorum. "Siktir git," diyorum bedenime. "Lanet olası hain."

"Sorun nedir?" Sam soruyor. Karıştırma sesi duyuyorum ve yumuşak elini alnımda hissediyorum. "Ah, sende... nemli cilt sendromu var."

"Bir ne?" Karnım tekrar kasılıyor ve bunu durdurmak mümkün değil. Yanıma ve boğazına kemik takılmış tazi gibi kesiyorum.

Omega'mın nazik eli sırtımı ovuyor. "Oh oğlum, hastasın."

"Alfalar hastalanmaz." Ağzımı siliyorum, keşke bana bir hançer saplasaydı. Kendime, Horde'a, Omega'ma, kız kardeşime, hatta köpeğime bile saygısızlık ettim. Ve hepsi şehvet yüzünden. Uzay geçidinden başka bir Omega'nın gelmesini bekleyemezdim. Montar'inkini bağlamak zorundaydım. Utanç korkuma eşlik ediyor. Omega'mı buradan çıkarmalıyım. Ama yapamıyorum. Hareket , savaşamıyorum ve gidemiyorum.

Düşmanın ininde mahsur kaldık.

* * *

Erkekler dairemizden kaçıyor. Ben acı içinde yüzerken, kör, zayıf, korkmuş ve oturamadığım için kızgınken Omega'm yanımda kalıyor. Loyo'nun sızlanmaları işe yaramıyor. Dairemizde volta atıyor, pullarını botlarıma sürüyor, belki de kendi yöntemiyle benim için burada olduğunu söylüyor. emekli edeceğim, besleyeceğim, ava götüreceğim. Eğer yaşarsam.

Örtünün arasından büyük, koyu bir kütle başını uzatıyor. Kokladım. Tayseer. Oh, bir parti. Oturmaya çalışıyorum.

ve duvara başarıyorum, sırtım sanki bir direğe bağlanmışım gibi acı verici bir şekilde dik. Karın kaslarım ve boynum kımıldamıyor. Başımı çeviremiyorum, eğilemiyorum, zar zor yutkunabiliyorum. Bana ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama her şeyden önce Omega'ma dikkat etmem gerekiyor.

"Tak, tak," diyor. "Awww, ikinize de bakın. Çok duygulandım. Size çay getireyim mi, canlarım?" Tayseer kıkırdar.

Tayseer hastalığa yenik düştüğümü biliyor. Ayrıca bu zayıf halimle beni ikna etmek için çok vakti olduğunu da biliyor. "Montar da dahil olmak üzere hiçbir Muhafız odaya girmeyecek," diye devam ediyor. "Ölüm'ün sende olduğuna inanıyorlar."

"Ya sen?" . Bana baktı.

Tayseer hiçbir şeyden korkmaz ve Ölümünden korksa bile bu onu Omega'mı almaktan alıkoymaz. Ya Omega'mı getirecek ya da denerken ölecek. Krallıkta iki tane bağlı Omega'sı var ve ona göre zaten iki görevde de başarısız oldu.

"Montar bir erkek," diye mırıldandı Sam. "Aman Tanrım." Boğazını temizler. "Sen de kimsin?" Bulanık siyah-beyaz görüşümle onun hareketlerini takip ediyorum.

"Benim adım Tayseer." Kapağı aralayıp içeri giriyor, bir eli kalbinin üzerinde, Omega'm için küçük bir selam veriyor.

Tavana bakıyorum. "Öldür beni şimdi. Onun *saçmalıklarını* dinlememe izin verme." Tayseer beni görmezden geliyor. "Oturabilir miyim?"

Yılanın düğümü! "Otur o lanet kıcının üstüne ve ne söyleyeceksen söyle." Nefes alıp veriyorum, midem kalkıyor ve sırtımda bir ağrı hissediyorum. Bayılacağım. Hay .

"Evet," diyor Sam. "Otursana. Dağınıklık için özür dilerim."

Ona dik dik bakıyorum. "Ne oluyor lan?"

Sam omuz silkiyor. "İyi biri. Kapıyı çalma zahmetine giren ilk kişi." Kalçamı okşadı. "Uslu dur."

Tayseer dişlerini gösterip eğleniyor. "Uslu ," diye tekrarlıyor ve yere oturuyor, sonra bir battaniye kapıp içine sokuluyor. "Brrr. Kaldığım yerler kürkten geçilmiyor ve şimdi nedenini anlıyorum. Burada yapmamız gereken bir yuva var."

"Oh!" Sam kızardı. "Dışarıda insanların donduğunu bilmiyordum." Ayağa kalkıyor, bir battaniye alıyor ve Tayseer elini uzattığında ona vermek için odayı geçmiyor, onun yerine battaniyeyi fırlatıyor. Akıllıca, Omega'm. Yanımda kalıyor.

"Üşümüyor," diyorum.

Battaniyenin altında, bacağımı sıkıyor. Bu ne anlama geliyor? Onun kim olduğunu biliyor mu? Tehlikeyi hissedebiliyor mu? İnsanların içgüdüleri yoktur. Kingsley ve Cyan'ı gözlemledim, onlarda hiç yok. Belki benimkinin vardır çünkü o bir asker. Göğsümde gurur alevleniyor, ama ona layık olmadığım düşüncesiyle eziliyor. Eğer onu savunamıyorsam, layık değilim demektir.

Tayseer de bunu biliyor.

"Sen kimsin Tayseer?" diye soruyor ona, bir eli battaniyesinin altında, bedeni beni korur gibi önümde.

"Ben Vemlox'un kardeşiyim."

Gözlerimi açtım. "Ne zamandan beri?"

"Doğduğumdan beri, sevgilim. Horde ya da Muhafızların aksine, Koleksiyoncular Omegalardan daha fazlasını toplar. Aynı zamanda bilgi de toplarız."

Yıllardır bu harika haberi almayı bekliyordum ve şimdi burada olması hiç de hoş değil. Montar da onun kardeşi ve dolayısıyla benim. Yoksa o mu? Bu her şeyi daha da

Tayseer'e Montar'ı soracak değilim. "Omega mı topluyorsun?" Sam soruyor.

"Bu doğru. Seni almaya ve bakılacağın, ama daha da önemlisi, bir iki saat içinde akşam yemeği kadar kesin olan savaştan korunacağın güzel ve sıcak bir yere götürmeye geldim..." Tayseer eldivenli parmaklarını şıklatır.

Sidone odaya girdi ve beni görünce durakladı. "Ah, Vemlox." Alfa dişileri ağlamaz, ama omuzlarının çökmesi ve Sidone'nin yüzündeki üzgün ifade içimi parçalıyor. Sorumlusu benim.

"Dedim ki," diye Tayseer, "yemeği biri getirsin, yemek getirmesin Sidone."

"Seni duydum ve görmezden geldim." Sidone iç çekerek yanına oturur, başını taşa yaslar, gözlerini tavana diker. "Montar'ın adamları donmuş toprağı kazarak bir direk dikmeye çalışıyor."

"Beni almak için buraya gelmiyor, başka kimse de cesaret edemiyor," diyorum. "O da diğerleri gibi hastalıktan korkuyor."

"Ne tür bir hastalık bu?" Sam soruyor ama benden uzaklaşmıyor. "Kralın ortadan kaldırdığına inandığımız Ölüm."

Sam, "Bu kulağa ölümcül geliyor, yani değil," diyor. "Hayati değerlerin iyiye gidiyor." "Öyle mi?" Kendimi çürümüş bir desil gibi hissediyorum.

Muhtemelen öyle de kokuyorum.

"Mm-hm. Şimdi oturabilir ve sohbet edebilirsiniz. Görebilirsin. Eminim nezle falan olmuşsundur."

"Horde erkeği havadan etkilendi," diyor Tayseer ve gülüyor. "Bunu asla , Vemlox. Ya da hiç yaşayamayacaksın." Bakışlarıyla beni delip geçiyor. "Muhafızların arasına bir Omega getirdin. Onu Montar'a vermek niyetindeydin ve o da teklifini kabul etti. Omega'yı kullanacak, sonra da bana teslim edecek."

Sidone'a ters ters baktım. Beni ispiyonladı ve nedenini biliyorum. Omega'dan vazgeçersem her şey yoluna girecek ama o bağ kurmayı anlayamaz. Bağlanmayı kimse anlayamaz. Omega'mdan vazgeçip yaşayamam. olmaz. "Peki ya Sidone?"

"Kraldan bir mesajla Loven'a gidecek." "Mesaj ne?"

"Tüm ordular Ahka'ya ulaştı. Toplanma hiç zaman almayacak, sonra da yürüyüşe geçeceğiz." "Biz mi?"

"Biz."

"Kardeşlerinin üzerine mi yürüyorsun Tayseer?"

"Ben Regha'ya hizmet ediyorum."

. "Sen kralın kölesisin." "Sen bir

Omega'nın kölesisin!"

"Bu odada hiç köle yok," diyor Sam. "Atalarım ve beyaz adamın plantasyonlarında ücret almadan çalıştılar, bu yüzden kölelik hakkında bir iki şey duydum. Ama bu değil. Ve Vemlox öldürülmeyecek. Kim buraya gelip bize zarar vermeye ya da beni istemediğim yerlere çalışırsa, öldürmekte tereddüt etmeyeceğimi bilmeli."

Tayseer gülümsüyor, bu tehdit onun için hiçbir anlam ifade etmiyor. "Seni evcilleştirmek benim yeni favori sporum olacak." "Çık dışarı," diyor.

Tayseer kıkırdar ve ayağa kalkarak kırmızı cübbesini parlatarak eğilir. "Nasıl , Omega." Sidone onun gidişiyile boşalan yere bakar. "Senin yerine Montar'a meydan okuyacağım."

Ayağa kalkmaya çalışıyorum. Acı sırtımı kesiyor ve . "Böyle bir şey yapmayacaksın." Sidone ikinci komutandır. Bunun bir sebebi var ve çok basit. Montar daha güçlü.

"Bana patronluk taslayamazsın, kardeşim." Sidone'nin dudakları titriyor ama gülümsemesi gözlerine ulaşmıyor. "Hiç

Bunu çoktan öğrendin mi?"

"Kazanabilir misin?" Sam Sidone'a sorar.

Sidone elini salladı. "Bu dışında."

Sam'in nefesi kesildi. "Nasıl? Kazanamayacağını bildiğin halde neden ona meydan okuyorsun?"

"Çünkü ben bir Alfa'yım ve bu bana doğru geliyor." Sidone göğsünü şişiriyor. "Montar'la yüzleşmek ve kardeşimi korumak içimden geliyor. Ben savaşmak için yaratılmışım ve güçlü yanlarımla iyi oynarım. Onları onurlandırıyorum. Sen, Omega, güçlü yanlarınla , bunun seni bir yere götüreceğini sanıyorsun. Ama getirmeyecek. Bu seni perişan eder."

Sam boğazını temizler. "Ne demek istiyorsun?"

"Omegalar besleyici, şefkatli, duygu dinamiğidir. Sadece bu güçlü karakterlerini benimserlerse, yollarını bulacaklardır. Rolünüze ne kadar direnirseniz, o kadar mutsuz olursunuz. Kim olduğunuzu kucaklayın ve bırakın Alfalar savaşsın." Sidone benimle göz göze geldi. "Sen hareket edebilecek kadar iyileşir iyileşmez ona meydan okuyacağım. Sam, meydan okuma kargaşasını fırsat Loyo'nun çoktan keşfettiği sığ açıklıktan kaçacaksın. Bu açıklığı kullanmıyoruz çünkü gerekli bir risk değil ama senin için gerekli."

"Montar'a meydan okumayacaksın," dedim. "Bana itaat et." Kelimeleri zorla çıkarıyorum ama nefesim kesiliyor ve görüşüm tekrar kararıyor.

Sidone homurdanır. "Loven'a dön. Ona en içten selamlarımı ilet. Bunun için onu suçluyorum. Bütün bunlar için."

Omega'mın sıcak kucağında devrilirken gülümsüyorum. "Tayseer yenemeyeceğin bir erkeğe meydan okumana asla izin vermez."

"Ha!" Sidone gidecekmiş gibi ayağa kalkar.

"Eğer kaçarsam, Vemlox'a ne olacak?" Sam sorar.

Sidone Sam'e bakar. "Seni takip edecek." Kız kardeşim iç geçiriyor, sonra ayaklarını sürüyerek rahatsız görünüyor. "Hiçbir Omega'nın bir Alfa erkeğinin hayatına değmeyeceğine inanarak yetiştirildik. Ve hiçbir erkek sana layık değildir."

Sam, "Ben her şeyin mümkün olduğuna inanarak yetiştirildim," diyor.

"Belki o zaman yer yarılr ve sen de yere geri dönersin." "Sadece o da benimle gelirse. Çık dışarı, Sidone."

Kız kardeşimin bana göz kırpması Omega'mın değerlilik testini geçtiğini gösteriyor. Hayatımdaki dışilerle gurur duyuyorum. Yine de Sidone'un benim için savaşmasına izin veremem.

Sam

Vemlox'un sağığı iyiye gidiyor ve hatta son hastalığını atlatmadan önce biraz yemek yedi. Karnındaki deri yenilenmiş gibi daha açık yeşil bir renk aldı ve vücudu artık nemli hissetmiyor. Loyo bile onun yanında uyumak için yerleşti. Bu bana umut veriyor. Eğer bu erkek iyileşmez ve yapması gerekeni yapmak için dışarı çıkmazsa bu karmaşadan canlı çıkmayı umamayız. Biri onu öldürmezse, başarısızlığın depresyonu öldürecek. Bunu bana o söyledi.

Tayseer'in Vemlox'un beni buraya getirme nedenleri hakkında söylediklerini unutmadım. Onu affetmeyeceğim ama hasta ve savunmasızken ona kızamam. Buraya gelip ikimize de zarar vermek isteyen herkesi vuracağım.

Uzay kapısı yok. Eve dönüş yolu yok.

Ama bizi bu durumdan kurtarabilecek bir erkek var ve ben onu bildiğim tek yolla iyileştirmeye niyetliyim. Onu sağığına kavuşturarak. Eğer bu beni bir Omega yapıyorsa, benim için sorun yok. Terlememesine rağmen alnını bir bezle siliyorum. Hâlâ buz gibi soğuk olmasına rağmen onu sıcak tutuyorum ve kürklerin altına ve yemeğı eziyorum ve onu bir bebek gibi beslemeye çalışıyorum, ancak o bu şekilde yemeyi reddediyor.

Tayseer ve Sidone ayrıldığından beri saatler geçti. Montar'ın bir yaylı buraya tırmandığına dair fısıltılar kulaklarımıza ulaşırken, göremediğim bir erkek bu haberi kapaktan fısıldıyor. Vemlox onunla alay ediyor ve erkek oradan ayrılıyor.

"Teşekkür !" Bağırıyorum.

Vemlox bana ters ters bakıyor.

"Hastayken huysuz oluyorsun," diyorum, bakışlarını görmezden gelerek, kaşıkla ağzına bakıyorum. "Aç." Dudaklarını kısıtıp kapatıyor.

Ona dudak büktüm. "Güçlü olmak istiyorsan yemek yemelisin." Ağzı titriyor ama arkasını dönüyor.

Kaşığı fırlatıyorum. Taşa çarpıyor, sonra yere sekiyor.

"Tayseer haklı, biliyorsun," diye başlıyor Vemlox. "Regha'da ne olursa olsun Omega bileşiği gelişecek. Omegalar herhangi bir Alfa'nın yönetimi altında devam edecek."

"Hiçbirinizin önemsemenin ne anlama geldiğini bilmediğini düşünmeye başlıyorum. Kadınları ezmek, ne kadar kibarca ederseniz edin, yine de onları ezmektir. Önemsemek, birinin sizin çıkarlarınızı ."

"Sana göz kulak olamam."

"Bana göz kulak olmana ihtiyacım yok. Bana ne yapabileceğimi söylemene var, ben de kendi başımın çaresine bakarım. Beni gördüğün andan itibaren bana yalan söyledin."

"Ben de seni o andan beri seviyorum."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Söyleyecek sözüm yok. Buna ne diyebilirim ki? Neyse ki Vemlox ellerinin üzerine kalkıyor ve duvara yaslanıyor. Yüzünü ovalıyor. "Loyo ile ilk atlayıştan sağ çıktın."

Tepsiyi alıp kucağına koyuyorum. "Ye." "Tazıya bin."

"Yemeği ye."

"Omega," diyor uyarı tonuyla.

"Alfa," diyorum tatlı tatlı, kirpiklerimi kırıştırarak. "Şimdi daha iyi görünüyorsun. Ye ve iyileş."

"İtaat et!"

"Ye!"

Vemlox hızlı. Eli fırlayıp enseme kavlıyor ve yüzlerimizi birkaç santim ayırıyor. "Bir kez olsun doğruyu söyleyeceğim. Loyo seni güvenli eve geri götürecek ve Dreikx de seni Ohala'ya götürecek. Silahın ve tüm hançerlerim sende. Bir asker olarak yeteneklerine güveniyorum. Eğer yerleşkeye kendi isteğinle gitmezsen, Tayseer seni oraya götürmek için başka yöntemler kullanacaktır."

Sonunda kaçabiliyorum, hem de izin alarak. "Peki ya sen?"

"Dreikx seni sana bahsettiğim diğer insanları görmeye götürecek. Kingsley ve Cyan. Orada kendini evinde hissedeceksin. Herhangi bir Horde Alfa'sının, ona ilgi gösterdiğin takdirde onur duyacağını göreceksin."

"Sadece benden kurtulmak istiyorsun," diye şaka yapıyorum.

"Bu doğru değil. Seni seviyorum." Boğazını temizliyor. "Seni uzun zamandır bekliyordum." Tamam, bundan bahsetmemeyi unut. "Ama sen beni başka bir erkeğe teslim ettin!"

"Ben Horde'um!" Bu bir savaş çılgılığı. Göğsünü yumrukluyor. "Bir göreve gönderildim. onurlandırıyorum.

Her zaman. Her ne pahasına olursa olsun. Ve yapmadığım zaman, öleceğim. Bu kadar basit."

"Kız kardeşin patronuna meydan okuduğuna göre, işlerin bizim için daha da kötüye gideceğinden eminim." Bizim için. Söyledim ya. Bir "biz" var ve "biz" ölümcül tehlikede.

"Sidone yenemeyeceği hiç kimseye meydan okumayacak. Ben buralarda olduğum sürece olmaz." "Oh, bence yapacak."

"Yapmayacak." Vemlox inliyor ve çömeliyor, sonra tam boyuna uzanıyor. Ayaklarının üzerinde sallandığında sıçrayıp onu tutmaya çalışıyorum. Olmadı. Dairenin içinde tökezliyoruz ve Vemlox altta olmak üzere yuvamın üzerine düşüyoruz. Boynumu tutuyor ama göğsünden bir hırıltı koparak duruyor.

"Biri geliyor."

Vemlox

Tayseer mırıldanarak daireye giriyor, bakışları eldivenlerini dikkatlice düzenlemeye odaklanmış. Lanet eldivenlerden nefret ediyorum. Bana Omega'mı halletmeye geldiğini söylüyor.

"Seni bir yayla vurup kendini rezil edecek olan öfkeli Montar'ı savuşturdum," diyor. "Bir şey değil." Yukarı bakıyor.

Omega'm ve ben iç içe geçmişiz, kollarım onu bir direğin etrafındaki sarmaşık gibi sarmış. "Ellerini Omega'dan çek."

Sırıyorum. Tayseer aklını kaçırarak. "Ölmeden önce," diyorum, Omega'mı taşıyarak, "bir şey bilmek istiyorum."

"Ne?" diye bağıyor.

"Yılan aşkına, bir Omega'ya nasıl karşı koyabilirsin?" birlikte oldu. Ateşler bile, henüz bir tanesine bile dokunmadı.

"Bu kadar basit."

"Her şey öyle değil mi?" Sam öyle diyor.

Gözleri bende, dikkatini ona vermiyor. Arkamda kıpırdanıyor ve geri çekilip yanıma geldiğini hissediyorum. Ben de bakamıyorum, tüm dikkatim Tayseer'de. Omega'mın kaçmasına kadar dikkatini dağıtacağım. Horde, Omega'm için öldüğüm için beni onurlandıracak.

"Kardeşim, ben direnmiyorum," diyor Tayseer ve bir adım daha yaklaşıyor. "Ölüm beni cezbetmiyor. Uzun bir hayat yaşamak, emekli olmak, bir sürü oluşturmak ve bir Omega almak istiyorum."

"Ne zaman?" Ona sordum.

"Ne zaman hazır olursam."

"Kral sizi ne zaman emekli etmeye hazır olursa." "Evet."

"Üremek için çok yaşlı olacaksınız, tohumunuz yaşlanmış ve işe yaramaz olacak. Bir Omega dişisi üretmek için neden bir sürü Alfaya ihtiyacımız olduğunu hiç düşündünüz mü?"

"Omegalar bir sürü içinde daha iyi korunurlar. Belli ki." Sırıttıyor. "Omegaların ısıtmalar sırasında bakıma ihtiyacı var ve hizmette olan bir Alfa'nın böyle bir çıkmazda çift olarak yaşarken çok yorulacağını tahmin ediyorum." Beni işaret ediyor. "Bunun gibi."

"Omegalar gençken ve tek bir erkek tarafından yetiştirilirse daha iyi olur," diyorum. "Çok fazla Alfa bağlanır ve kral birçok zorlukla karşılaşır. Loven kral olacak."

"Loven beni geçmek zorunda kalacak. Sen de öyle."

Ölüme gidiyorum. Çömelip, dudak büküyorum.

"olsun!"

Yüksek bir ses daireyi delip geçiyor. Sol kulak zarım patlıyor ve sıvı dökülüyor. O kulağımla duyamıyorum. Ama görebiliyorum. Boynundan kanlar akan Tayseer'i görüyorum, eli yarasına dokunmak için kalkıyor, dişleri sökülmüş, koyu zümrüt zırhı Omega'ma doğru ilerlerken yükseliyor.

Tekrar ateş ediyor.

Tayseer tökezleyerek geri çekiliyor.

Loyo odaya dalar ve Tayseer'e saldırır.

Dışarıdan bağırışlar geliyor. Lanet olsun. Siktir! "Loyo!" Av köpeğime bağırarak odayı iki adımda geçiyorum.

Tayseer yaralı ama hayatta, ortasını tutuyor. Zırhının içine sıkışmış kurşunu görmek için bileğini tutuyorum. Ve şimdi biliyorum. Kurşun zırhı delemmez.

Sam etrafımı sarıyor ve silahını Tayseer'in alına . Gözlerini kırpmadan onun gözlerinin içine bakıyor ve Omega'mın tereddüt ettiği anı görüyorum.

Silahı itiyorum. "Bunun göremedin, değil , güçlü Tay?"

Konuşmak için ağzını açıyor ama hiçbir şey . Boynu yaralı. kaldırıp Loyo'nun üzerine koydum. "Buna pişman olacağım." Loyo'nun arkasına vurarak onlara veda ediyorum.

Sam kapıya bakar. "Gitmesine izin verdin."

"Ben yaptım." avucumu duvara yaslayıp midemi boşaltmaya çalışıyorum. Hiçbir şey . İsraf oh, ama canımız yanıyor. Omega'ma bakıyorum. Sanki benim için savaşmasına izin vermeye niyetliymişim gibi çuvalımı eşeliyor, hançerlerimi çıkarıyor. Asla ve kesinlikle bu gece değil.

Bu karmaşadan kurtulmanın tek bir yolu var.

"Montar!" Bağırıyorum ve odadan çıkıyorum, sonra korkulukların üzerine eğiliyorum. Tayseer' Koleksiyoncuları basamakları tırmanıyor. Benim için geliyorlar. Omega'm bana katılıyor ve silahını doğrultuyor. "Üç mermim kaldı. Mükemmel."

Bir elimi bileğine koyuyorum. "Bunu ben halledeceğim." "Büyük bir zaferle ayrılacağız, ha?" "Onun gibi bir şey."

Sidone köprüde belirliyor ve bana doğru koşuyor.

"Omega'ma iyi bak," diyorum ona. "Bana yemin et."

"Ne?" Sam soruyor ama ben merdivenlerden iniyorum.

"Montar! Babana gel."

"Hey! Kaltak, bırak beni," diye bağırıyor Omega'm Sidone'a. "Vemlox, hey! Hayır. Kaçıyoruz!"

Onun sesini bilgi kasama yerleştiriyorum, damarlarıma pompalanan adrenalin acıyı uzak tutuyor ve Montar zemin katta ortaya çıkıp kollarını açtığı anda gülümsüyorum. Ona inanmıyorum.

kardeş olduğumuzu biliyor. Her zaman kurnaz olan Tayseer ona söylemedi, bu da Montar'ın bana merhamet göstermeyeceği anlamına geliyor. Birimiz ölecek. Regha'yı yetenekli bir Alfa erkeğinden kurtarmak isteyeceğim son şey. Ama bir meydan okuma ve sadece bir kişi hayatta kalabilir. Kısaca, Sam'in meydan okuma sırasında bana tezahürat yapıp yapmayacağını merak ediyorum. Ona değerini kanıtlamak için başka bir Alfa erkeğini yenmekten daha iyi bir şey olamaz. Omegalar kazananları sever.

Zemin katta, Alfalardan oluşan bir seyirci topluluğu benim için bir Muhafız tema şarkısı çalıyor. Montar kendi sahasında, etrafı tugayıyla çevrili, çıkardıkları sesler gözdağı vermek için. Diğer Alfalarda da işe yarayabilirdi ama ben sıradan bir Alfa . Ben Horde'um. Erkeklerin oluşturduğu çembere giriyorum, sessiz Horde çingırağım koroyu .

Montar benden biraz daha uzun ve biraz daha geniş duruyor, boncuk gözlerinin üzerinde belirgin, ve kırıksık bir alnı var. Gülümsediğinde kırmızı taşla güçlendirilmiş dişleri loş ışığı yansıtıyor. Bu yeni takviyelerin zırhımızı kırabildiği söyleniyor ve bazı Alfalar bundan yararlandı. Loven, korkaklar için olduğunu söyleyerek Horde'da bunu yasakladı, yüzden hiçbirimiz alamadık, ancak çoğumuz ekstra güce imreniyoruz. Şu anda kullanabilirdim. "Ölmeye hazır mısınız?" diye sordum.

"Senin kadar hazır değilim,"

diyor. Kalabalık gülüyor.

Montar homurdanıyor, zümrüt zırhı loş ışığı yansıtıyor.

Benimkini kaldırmıyorum, henüz kendimi ele vermek istemiyorum. Ayrıca, vücudum ağrıyor. Bir süre daha dinlenmek hoşuma giderdi. Yukarıdan bir bakış Omega'mın sakinleştiğini ve dirseklerini korkuluklara dayayıp gösteriyi izlediğini söylüyor. Göz göze geldiğimizde iki parmağını birleştiriyor ve ellerini bana bir işaret gösteriyor. ne anlama geldiğini bilmiyorum ama umarım benim için iyidir.

Çenemde ağrı patlıyor, ayağımı kaybediyorum ve erkek yapımı duvara doğru uçuyorum. Eller ağrıyan sırtıma bastırıyor ve sanki beni yakmışlar gibi haykırıyorum. Muhafızlar beni tekrar ringin içine ve Montar'ın göğsüne doğru itiyor. Nefesim ciğerlerimden fişkırıyor ve Montar beni yakalıyor, ağzını açıyor ve boynuma saldırıyor.

Zırhı kaldırdım, ona kafa

attım. Ayrılıyoruz ve daire

çiziyoruz.

"Horde'un sorunu biliyor musun?" diye soruyor. Son

zamanlarda birçok sorunumuz var. "Bana

söyleyeceksin."

"Hepiniz çok ukalasınız, hepimizden daha iyi olduğunuzu

sanıyorsunuz." Kabul çingırakları.

Gözlerimi deviriyorum. "Bu ukalalık değil, küçük kız. Bu özgüven." Daha fazla Muhafız gösteriye tanıklık etmek için geldiğinde dışarıdan gelen hava içeri doluyor. Soğuğu karnımda ve sırtımda hissediyorum. Aşağıya bakmadan, yumuşak yerlerimi hiçbir zırhın örtmediğini biliyorum. Loven ve Kinre gibi kırmızı zırhlara sahip olacağımı düşünerek . Bunun yerine, vücut plakalarımı tamamen kaybettim ve görünürde yenisi de yok.

İlginçtir, Montar açmıyor, zayıflığıma işaret etmiyor, ancak erkekler sanki bulaşıcıymışım gibi çemberi genişletiyor.

Montar'ı acele ettiriyorum.

Yana kayıyor, bileğimi tutuyor, dönüyor ve kaburgalarımın altına yumruk atıyor. Acı göğüs kafesimden beynime kadar yayılıyor ve ben yumruk atıyorum ama o eğilip aynı yere hızlıca vuruyor, sonra beni kalabalığın içine itiyor. Beni geri sıçratıyorlar. Omurgam Montar'ın göğsüne çarpıyor, kolları beni yakalıyor ve boynumu ısırtıyor. Bir tazı gibi yapıştı ve başını sallayarak etimden bir parça koparmaya çalışıyor. Güçlendirilmiş dişlerinin baskısı sağ boyun plakamı çatlatıyor ve ısırtığı

hissediyorum. Dişler derimi kazıyor.
Boynumdan kan akıyor.

Omega'çıĝlıĝı havada ınılıyor.

Beni tuzaĝa düşürdü ve ondan kurtulamıyorum. İtiyorum, tutuşunu kırmaya çalışıyorum, ama orospu ocuĝu güçlü, dişleri . Boynumdaki plakayı iĝneyip boĝazımı parçalayacak.

Bir sol taklidi yapıyorum, sonra bacaklarımı kaldırıyorum, tekrar indiriyorum, takla atıyorum ve sırtına iniyorum. Montar homurdanıyor, boynumdaki tutuşu kaybediyor.

Kan .

Bir insan gibi kanıyorum. Ölmemeye çalışmakla meşgul olmasaydım, kendime gülerdim. Muhafızların tema ıngıraĝı yoğunlaşıyor ve yas ıngıraĝı duyulduğunda, beni gömeceklerine biliyorum.

Montar beni tutuyor, karnıma bastırmaya alışıyor. Pistte dans ediyoruz. Müzikten hoşlanıyorum, bu yüzden iyi bir dansçıyım, ayak hareketlerim de fena deĝil. Birdenbire tutuşunu bırakıyor. Göğsüne oturmak için ters dönüyorum ve hatamı çok geç fark ediyorum.

Montar pençelerini karnıma saplıyor.

Şok içinde eĝildim ve kanlı yüzüne baktım.

Kazıyor. durduran tek şey ellerimle bileĝini tutup geri itmeme. Karnımda zırhım yok.

"Sana bir iyilik yapıyorum," diyor. "Loven öldüğünde orada olmayacaksın. Kral onu ibret olsun diye cezalandıracak."

Ağzımdan kan akıyor. Kelimeleri oluşturmamıyorum.

Omega'ma bakıyorum, onu orada bulamıyorum ama kız kardeşimin yüzünü görüyorum. Alfa dişileri ağlayamaz.

Bunun yerine gözleri onlara ihanet eder ve Sidone sessizce ağlar, içi parçalanmıştır.

Montar'ın bakışları benimkileri takip etmiş olmalı ki, "Kız kardeşin için yaptığım direĝi kullanacağım" dedi. "Oh lütfen!" Bir ıĝlık.

Sesi takip ettiğimde Sam'in merdivenlerden aşağı koştüğünü görüyorum.

"Lütfen, onu öldürme!" Gülümsüyorum. Sanırım o da beni seviyor.

"Awww," diyor Montar. "Hiç şaşırmadım. Vemlox gönöl işlerine düşkündür." Etrafta birkaç kıkırdama duyulur.

Montar komedide hiç iyi olmamıştır.

Başım uĝulduyor, mide bulantısı beni kusmakla tehdit ediyor ve olduğumdan daha da zayıf görünmemeye neden oluyor. Kanlı ağzımı kapatıp yutkunuyorum. Montar diğereğini yan tarafıma doğru savuruyor. Elim başka bir darbeyi savuşturmak için fırlıyor, ama zayıf düşünüyorum ve baskı ıma çarpıyor. Montar'ın dehşete düşmüş ifadesi bana bir şeylerin ters gittiğini söylüyor.

Beni penelerine geçirdi.

Tek yapması gereken karnımı deşmek, boynumu

bükme. Ne yanlış gidebilir ki? Beni yakaladı.

Gözleri kocaman, titreyen elini inceliyor. Kırık pençeler.

Sonunda aşağı baktım. Kırmızı zırh ortamı ve muhtemelen sırtımı kaplıyor. Siyah penelerimin yerini kırmızı pençeler alıyor.

Karnımdaki eli çekip çıkartıyorum. Kırmızı zırh yaramın üzerine kapanıyor. Genel kanının aksine, Horde kendini deĝildir. Loven kendini beğenmiş ve bu yeni gelişmeye sevinecektir. Ben mi? Beklemem, böbürlenmem ya da zaman kaybetmem. Kırmızı penelerimi göğüs plakalarının arasına sokup çekiyorum. Etini yırtıp kordonlu kasları ortaya çıkartıyorlar. Bir Horde savaş ıĝlıĝı atıp kazıyorum. Avucumda yumuşak bir şey nabız gibi atıyor ve kalbinin elimde attığını biliyorum.

Montar bana pençe atıyor, kaçmaya alışıyor.

"Kalbime düşünüm," diyorum. Tamam, belki de ukalayımdır. Sadece kazanırken! "Kral..." Montar yutkunur. "Hiçbir Alfa daha güçlü değildir. Loven bile."

"Belki. Olmayabilir de. Ama sana bir sır vereceğim. Horde'un kırmızı zırhlı üç alfası var, oysa kralın ordusunda sadece bir tane var. Bunların üçü de bağlı."

Farkına varır ve .

"Buraya bize katılmanı istemek için . Koleksiyoncularla geri döndün, Loven'a bir şans bile vermedin."

Loven'ın Tayseer'e merhamet gösterdiği gibi ben de ona merhamet göstermeliyim. Loven, Tayseer'in köprüden düşmesinin ve mücadeleyi yaşamasının yanlış bir hesaplama olduğunu söyleyebilir ama ben gerçeği biliyorum. Loven bunu yapamazdı. Ben yapabilir miyim?

Kalabalığın üzerine sessizlik çöküyor. Etrafımızı saran Muhafızları inceliyorum. Kuralları biliyorlar. Bir meydan okumada sadece bir Alfa yürür. Bir canı bağışlamak zayıflık göstermektir. Kralın ordusundaki eğitilmiş Alfa erkekleri arasındaki meydan okumaların son çare inanırız, başka çıkış yolu kalmadığında başvur bir yöntemdir. Ama meydan okursanız, ölmeyi ya da kazanmayı taahhüt edersiniz. Çıngırakları bir şarkıda birleşiyor. Bu bir Horde şarkısı ve bana meydan okuyorlar. Vücudumu büküp Omega'mı arıyorum. Merdivenlerin ortasında duruyor, Sidone kulağına bir şeyler fısıldarken dudakları aralanmış. Ona ne söylediğini bilmiyorum ama Omega'mın vücut dilinin değiştiğini görüyorum. Omuzları geri çekiliyor, bana baktığında çenesi biraz yukarı kalkıyor. Gözyaşlarından bulanıklaşan gözleriyle başını sallıyor.

Tayseer başından beri haklıydı.

Omegalar bize sahip.

Hepimiz.

Ve Horde bu savaşı kazanmalı. Her ne pahasına olursa olsun. Yumruğumu kapatıyorum.

Ayağa kalktığımda göğsümü zaferle dövmüyorum. Ayağa kalktım ve elimi Omega'ma doğru uzattım. Bana doğru yürüdü ve elimi tuttu. Bu bir birlik gösterisi ama içten içe Omega'mın üzgün olduğunu biliyorum. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyor. Onunla sonra ilgileneceğim.

"Bu, bağlı bir Alfa erkeğinin zırhıdır." Sert karın kaslarımı yumrukluyorum ve üç Koleksiyoncuya bakıyorum. "Şimdi bana meydan okuyabilirsiniz. Ben hazırım."

Zırhıma bakıyorlar. Sırıttıyorum. "Gidin ve mesajı krala götürün. Ona Nesseltra Muhafızları'nın Horde'a katıldığını söyleyin."

Sam

Horde kalesine yolculuk birkaç hafta sürer. Daha az zaman alabilirdi ama Vemlox Regha'nın bataklık bölgesinden kaçındı. Sycol'un yükselişiyle zamanı söylemek zor, ancak Vemlox bana Regha'nın tüm yollarını öğretmeye kararlı. Loyo'yu emekli ettiğinden beri, tazı ve ben yemek yoluyla çok iyi arkadaş olduk. Vemlox hayvanı şımartmaktan ve avlanamayacak kadar tembelleştirmekten hoşlanmasa da Loyo buna aldırıyor gibi görünüyor. O artık benim evcil hayvanım. Vemlox başka bir tazıya binerken ben de Loyo'ya biniyorum. Vemlox'un kız kardeşi, alışılmadık derecede sessiz, her zaman herkesin önünde gidiyor.

Ohala'ya yolculuk sırasında, Vemlox gerçeği söyler. Bana uzay geçidi ve kayıp kadınlar hakkında daha fazla şey anlattı. Başından beri haklıymışım ve "sırta kadem bastı" sözü üçümüz için de geçerli. Bir uzay geçidine girdik, adeta buhar olup uçtuk ve kimse bizi bulamayacak. Bu noktada, içinde bulunduğum koşullar için ağlayabilir ya da beni seven bir uzaylının, evim demekten gurur duyduğu bu garip ve tehlikeli gezegende bana mutlu bir yaşam sunacağı gerçeğini kabullenebilirim.

Horde kalesini çevreleyen heybetli siyah duvarlar şehrin manzarasını engelliyor, ancak yüksek bir binanın çatısı birkaç yüz metre havaya yükseliyor. Muhafızlar yaklaşırken hiçbir kapı açılmıyor ve ben de karşılama olmaması telaşlanan başka biri olup olmadığını görmek için etrafıma bakıyorum, sonra da gürültüyle eyerimde sarsılıyorum.

Duvarın kendisi çatladı!

Muhafızlar durur, Sidone'un tazısı ileride hırlar. Zırhını Vemlox'a bir bakış atarak atından iner. "Biz kalıyoruz," diyor ama atından inip Muhafız ordusunun önünde durmak için yürüyor.

Lanet olsun. Bu insanların dost olduğunu sanıyordum.

Muhafızlar zırhlarını kuşanıp etrafımda çember oluştururken etrafımdan birçok patlama sesi geliyor, tazıları Loyo'nun meydan okurcasına hırlamasına neden oluyor. Onun korunmaktan hoşlandığını sanmıyorum ama ben hoşlanıyorum. Ellerime deri eldiven geçirip kulaklarının arkasını kaşıyorum, bakışlarım Sidone'de. Geçide sadece bir kişi sığabilir. Belli ki içeridekiler her seferinde bir Alfa'ya izin verecek. Bana sorarsanız fena bir askeri strateji değil. Uzman olduğumdan değil.

Sidone giriyor.

Bir süreliğine gitti.

Parmaklarımı seleye vuruyorum.

Bir çift iri erkek, biri o korkunç Koleksiyoncu adam kadar büyük, dışarı çıkar.

Şimdi, Vemlox ve Sidone'a kulak misafiri oldum. Sidone'nin Ohala' yaklaştıkça sessizleşmesinin sebebinin, iki erkekten daha iri olan Loven'ın ve Horde Alfa'sının Montar'ın ölüm haberini nasıl emin olamaması olduğunu düşünüyorum.

Vemlox volta atmayı bırakıyor, kırmızı zırhı yerine oturuyor. "Alfa," diye büyük erkeği selamlıyor ve ben bunun Loven olduğunu anlıyorum.

"Vemlox, dostum, ne yaptın sen?" "Montar öldü."

Tamam, bu habere biraz daha nazik yaklaştım. Yukarıdan bir vızıltı sesi geliyor. Yukarı bakıyorum ve duvarda duran binlerce alfayı görüyorum. Aman Tanrım, hepsi aynı anda tıkırdıyor ve sanki arılar alanı istila ediyor. Kalbim hayatlarımız için korkuyla çarpıyor ve bu Muhafızların da aynı şekilde hissedip hissetmediğini merak ediyorum. Vemlox Horde'dan bahsettiğinde, açık kapılar, korkutucu ama gülümseyen Alfalar ve iki insan kadın bekliyordum. Biri beyaz kadın. Sarışın. Mavi gözlü. Bir Hispanik kadın. Esmer. Kahverengi gözlü. yerine, ölüm hücresindeymiş gibi görünen iki alfa bana dik dik bakıyor. Silahımı okşadım. Üç mermi kaldı.

Loven, "Bana görevi hatırlat Kinre," diyor.

"Muhafızları bir araya gerekiyordu." "Peki ne yaptı?"

"Onları teslim ettim!" Kinre bağırır.

Loven dişlerini gösteriyor ve ben bunun bir gülümseme olduğuna inanıyorum. "Bu seferki çok başarılı." Göğsünü yumrukluyor. "Horde'a hoş geldin!"

Kolektif rahatlatma duyulabilir. Tazılar bile dönmeyi bıraktı. Etrafımdaki Alfalar zırhlarını indiriyor ve duvar iki erkeğin arkasından ayrıldığında büyük bir şehir manzarası ortaya çıkıyor. Her şekil ve boyuttaki uzaylı yaşam formları sokakları doldurmuş, sanki duvarlarında binlerce erkekten oluşan bir ordu sıradan bir şeymiş gibi kendi işlerine bakıyorlar. Sayısız varlığın arasında uzaylılar, binalar, arnavut kaldırımını andıran yollar beni şaşırtmıyor, çünkü kayıp iki kadını buldum.

Kingsley, Kafkasyalı bir kadın. Sarışın. Mavi gözlü. Yeşil bir tunik giyer ve kocaman gülümser. Cyan, Hispanik bir kadın. Esmer. Kahverengi gözlü. O da gülümsüyor.

Tuttuğumu bilmediğim bir nefesi dışarı veriyorum. Garip bir şekilde, eve dönmüş gibi hissediyorum.

Sonsöz

Vemlox

Loven sandalyesinde dönerek Dreikx'in Horde erkekleriyle dövüşmesini izliyormuş gibi yapıyor ama aslında Sidone ve ben karşısında otururken Omega'sının aşağıda bahçeyle uğraşmasını izliyor. Dikkatinin dağılmasını anlıyorum. Kingsley hamile bir Omega ve herkesin gözü onun üzerinde. Ama kimse bunu benden daha iyi yapamaz. Aslında, asker Omega'mı gizli görev için işe alarak tüm Omega'lara göz kulak oluyorum. Onların faaliyetlerini rapor kızların ne zaman kaleden ayrılıp kalabalık pazara doğru yola çıktıklarını bilerek kasabaya yaptığımız gizli gezileri daha organize hale getiriyor. Artık zamanımı ve enerjimi Omega'ları çıkarken yakalamaya çalışmak için harcamak zorunda değilim. Hordedeki yaygın inanışın aksine, Omegaları şehre gizlice sokmuyorum. Omegalar şehre gizlice giriyor, sonra benim tarafımdan yakalanıyor. Daha sonra onları korumayı ve geri dönmelerine eşlik etmeyi seçiyorum.

"Montar ve kral arasında neler oldu?" Loven Sidone'ye sorar. "Krala sor," der Sidone, dudaklarında tatlı bir gülümseme .

Loven'ı kızdırmak yapılmayacaklar listemde üst sıralarda yer alıyor ama Sidone ortalama bir Alfa erkeğinden çok daha fazlasına katlanabiliyor.

"Bana her şeyi anlat Sidone," diye Loven. Ya da anlatmaz.

"Horde'un *tilini* bana verdiğinde." Ayaklarını masanın üzerine koyuyor. "Benim korumam altındasın."

"Kendimi koruyabilirim."

Loven yardım için bana bakıyor. Elimde hiçbir şey yok. Sanırım bu Loven'ın ilk defa bir

Alfa dişi. Bu onun için iyi. "Sana

Horde yok," diyor.

Sidone iç geçiriyor. "Meydan okumalarda erkekleri haklamaya başladığımda fikrini değiştireceksin. Dün iki tanesini indirdim. Hatırladın mı?"

Loven suratını ekşitiyor, dönüyor ve bize sırtını dönüyor. "Sen Vemlox'un ikinci komutanısın. Neden Horde olmak istiyorsun?"

"Alfalarınızın bana emir verebileceklerini düşünmelerine veremem. Bu beni yanlış yönlendiriyor." "Hm. Bu Alfalar Horde çünkü bana güveniyorlar." Loven arkasını döner.

"Sen güveniyor musun?" Sidone eğilir. "Güvenmeseydim burada olmazdım."

Loven gülüyor. "Sen buradasın çünkü Vemlox burada." "Aynı fark. Sen de benim kardeşimsin."

Loven gözlerini genişletir. "Ben mi?"

"Mm-hm," diyorum. "Genetiğı Dreikx'ten aldım." Ayrıca Tayseer bana öyle söyledi. Tayseer konusunu açmıyorum.

Bazen Loyo'dan düşerek ölmemesi için dua ediyorum, çünkü Loyo bana yalnız döndü.

"Kral bir zirve çağırısı yaptı ve Horde'un peşine düşeceklerini söyledi. Size nasıl geldiklerini anlatacağım."

"Nasıl olduğı artık önemli değil. Kral planı değiştirecek. Ne zaman?"

"Bilmiyorum. Montar kralın zamanlama konusunda belirsiz olduğunu söyledi." "Bana başka ne söyleyebilirsin?"

"Tayseer kralla birlikte at sürecek."

Loven başını sallar. "Tayseer Ölümsüz Efsane isminin hakkını veriyor." "Yedi Yılan yaşıyor."

Loven homurdanıyor. İçten içe hepimiz Tayseer'in tüm bunları yaşamasını istiyoruz. "Umarım hayatlarından birinde bir Omega'ya şans verir."

Kapının çalınması toplantımızı böldü.

"Gidelim kardeşim," diyor Loven, ofisten çıkarken yüzünde bir sırıtiş.

Sidone soru sorar gibi bana bakıyor, ben de omuz silkiyorum. O gidiyor ve Sam iki bardak bira taşıyarak içeri giriyor. Botunun tabanıyla kapıyı tekmeliyor ve kapı kayarak kapanıyor. Bana doğru yürümek yerine kapının yanında duruyor, dudağını ısıırıyor ve gözlerinin kırmızı kenarlı olduğunu fark ediyorum. de, Sam son zamanlarda yorgun görünüyor ve çok fazla uyuyor.

Tetikte, ayağı kalkıp ona doğru geçiyorum, sonra bir bardak alıp geri atıyorum. O da aynısını yapıyor.

"Ne oldu?" Destekliyorum. Dünya'ya dönmek istiyor. Ölümcül bir hastalığı var. Loyo bir sürtüğün peşinden kaçtı ve onu bir daha asla göremeyeceğiz. Loven Dreikx'i seviyor. Kinre bir Alfa yuvası inşa etti. Kral burada. Teleanlar istila ediyor.

"Hâlâ baba olmak istiyor musun?"

Teşekkürler, Serpent! "Ben zaten bir Kori'yim." Ona göz kırpiyorum. Loven'ın ofisinde kirlenmek istiyor.

Onu koyacak yumuşak bir yer arıyorum. Hiçbir şey yok. Masası mı?

Sam yüzünü kapatıyor ve kıkırdıyor. "Baba," diyor ve parmaklarının arasından bakıyor.

"Bu benim için bile ürkütücü. Kori olur, kızım. Buraya gel." Bardakları alıp masaya bırakıyorum, sonra dizimi sıvazlıyorum.

Kucağıma oturuyor ve yüzümü boynunun kıvrımlarına gömüp tüm o seksi Sam kokusunu içime çekiyorum.

Eskisinden bile daha seksi, tabii bu mümkünse. Onu bağlamak aklıma gelen en iyi fikirdi.

"Vemlox."

"Evet." Boynunu okşuyorum ve titriyor. "Bana ne istediğini söyle, ben de yapayım."

"Ben şanslı bir kızım," diyor.

"Bekleyiş beni öldürüyor, bebeğim. Söyle." Teni dünden daha tatlı. Belki de ev yapımı losyonlar kullanıyordur. neyse, boynundan yalıyorum, amını ve onu çiftleştirmek için harcayacağım bir sonraki ateşi düşünüyorum.

"Uzay geçidi..." Duraksıyor, ben de duruyorum. "Bu benim, Kingsley'nin ve Cyan'ın başına gelen en iyi şey."

Tekrar nefes

alıyorum. "Seni

seviyorum."

Alfa erkeğinin erimesi. "de seni seviyorum ve her yerini yalayacağım." "Ben hamileyim."

Dik oturuyorum ve kahverengi göz göze geliyorum. "Sen nesen?"

"Hamile." Yutkunuyor ve ellerini sıkıyor. "Hâlâ baba olmak istiyor musun?"

Gülümsüyorum ve hırıltı gibi görünmemesini sağlamayı başarıyorum. Sam'in dudakları benimkileri taklit ettiği için bunu anlayabiliyorum. "Bu bir evet mi?" diye soruyor.

"Evet." Onu masanın üzerine kaldırdım, bacaklarını ayırdım, tuniğini yukarı sardım ve Omega amcığına baktım.

Dudakları ayırıyorum ve deliğe odaklanıyorum. "Merhaba, merhaba," diye konuşuyorum içerideki kişiyle.

Omega'm gülüyor. Onun neşesi binlerce hayata bedel ve ben onu mutlu etmek için var olduğumdan, her yerini yalıyorum. Baba olacağım. Evet!

Merhaba, Milana. Bu Horde serisinin 3. kitabıydı ve bir saniyenizi ayırıp Okuduğunuz için. Yazma projelerim, diğer uçta onları eğlendirmemi isteyen olduğunu bildiğimde daha iyi hale geliyor. Bunu yapmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Dördüncü kitaba . Özel teaser için sayfayı çevirin.

Alpha Collects özel tanıtım videosu

düzeltilmemiş prova yayın bekliyor

Mücevher

Orman yolunda ilerlerken çamurlu botlarım gıcırıyor ve bana kutsanmış olduğumu hatırlatıyor.

En azından uzaylı ailem başımı sokacak bir ev veriyor.

En azından Regha'nın yemyeşil kızıl ormanları çeşitli garip uzaylı hayvanlarıyla güzel bölgesi olan King's Valley'de yaşıyorum, Kuzey ikliminin negatif olduğu Ness Dağı'nda değil. Boş cepler ve satamadığım mallarla dolu çuvallarla kasabadan eve dönüş yolculuğum olaysız geçti. Pazardaki standıma sık sık gelen ve neredeyse tüm mallarımı satın alan Alfa Helor'un çingirak sesini taklit ederek ıslık çalıyorum, bu da Beta ailemi mutlu ediyor. Bugün gelmedi.

Mola verip ağır çuvalı omuzlarımdan indiriyorum ve çamurda büyük bir pati izi görüyorum. Bir . Kasabada sadece üç tazi var ve evimin yakınında hiç yok, ancak Imona, bir kız tazi, bazen başıboş dolaşıyor ve onu eve götürmeme izin veriyor. Şu anda bir gezintiye ihtiyacım var.

Bir vınlama sesi.

Yaşlı bir meşe üç katı yüksekliğinde olan kadim voli ağacının etrafından dolanıyorum.

Eyerli bir tazi kocaman başını kaldırıp beni selamlıyor. Bu Imona ya da diğer iki erkek tazıdan biri değil Bu şey devasa ve özenle süslenmiş bir eyer giyiyor. Ne kadar tuhaf. İşaretleri anlamaya çalışarak yana doğru eğildim. Kesinlikle bir asker, eğitilmiş bir hayvan ve bu eyer çok para eder. Bana iyi bir fiyat getirebilirdi ve kimse bilmeyecekti. Regha'da köleyim ve bu nedenle maaş almıyorum.

Tazının çıkardığı çingirak sesi bana rahatsız olmadığını ve beni bir tehdit olarak görmediğini söylüyor. Dikkatlice hayvana doğru bir adım atıyorum. Yüzündeki benimle uğraşma ifadesi ani bir hareket yapmamakta haklı olduğunu söylüyor. Çömeliyorum. "Al oğlum. Senin için güzel bir şeyim var." Cebimi karıştırıyorum ve ona öğütüp yiyeceğim bir kemik atıyorum. Oh, etim var. Diğer cebime uzandım. Bayan Beta'nın genelevindeyken Mefan'ın tezgahından biraz kurutulmuş et çalmıştım. ilgilenmemesi onun sorunu. Kuru eti yiyorum.

Tazi kemiğe bakıyor ama yaklaşmıyor. Çok yaklaşmamaya dikkat ederek hayvanın etrafında dolaşıyorum. Hay aksi. Duruyorum. Büyük bir adam, şüphesiz bir Alfa erkeği, orada yatıyor. Yırtık giysilerini, yüzünü ve vücudunu kan kaplamış. Tazi ölü bir askeri koruyor. Dudağımı çiğniyorum, düşünüyorum. Birini çağırmadan önce onu soyarsam, aldırılmaz. Adam ölmüş. Muhtemelen başka erkeklerle kavga etmiş, yenilmiş, sonra da güçlü hayvanına binip kaçmış. Kaybeden. Evet, ne taşıdığına bakacağım. Meydan okumadan kaçarsa böyle olur. Alfalar ölümüne dövüşür ve Yılan'ın gölgeleri bu adamı . Tazıdan düşmüş olmalı ve tazılar sahiplerini geride bırakmadıkları için, tazi hareket etmiyor.

Hayvan inliyor, burnunu kaldırıyor, kokluyor, sonra bana yaklaşıyor, iri gövdesi beni tedirgin ediyor. Islak burnu koluma değince ürperiyorum ama koklamasına izin veriyorum. Aslında bu hayvanlarla dost olmamalıyım ama onları seviyorum ve hep bir tane istemişimdir. Eğitilmeleri zor ve Beta ailem bana eğitilmiş bir tane alamayacağımızı söyledi. Katır gibi evcil bir hayvan olan donei'ye biniyorlar. Ben yürüyorum.

gittiğim her yerde.

"Sahibini görmeme izin verecek misin?" Tazıya soruyorum. Belki cebinde altın paralar, güzel bir hançer ya da en az yüz laroya satacağım tazı için kurutulmuş et vardır.

Tazı cebimi kokluyor, göğsünden takırdayan bir inilti geliyor. Bir parça daha kuru et çıkarıyorum ve ben gözümü kırpmadan onu kapıyor. Elimi geri çektim. Lanet olsun, çok yakındı. Kolumu koparabilirdi.

Tazı, sahibini görmeme izin vermekten memnun bir şekilde uzaklaşıyor. Erkeğin yanına diz çöküyorum ve karnını örten kırmızı pelerini hareket ettiriyorum. "Bir pelerinim var," diyorum. "Ama sen bir kahraman mısın?"

Erkek homurdanıyor.

. "Tanrım!" Elimi hızla atan kalbimin üzerine bastırıyorum. "Yaşıyorsun." Bir homurtu daha.

Yaralarını incelemek için tekrar diz çöküyorum. Bu adamda hiç yara görmüyorum. Boynundaki küçük bir çatlak zırhı sağlam. Daha iyi görebilmek için eğildim. Oraya parlak şey sıkışmış. Parmağımla dürtüyorum.

Erkek gözlerini açıp birkaç kez kırptırıyor.

Yüz yüze olduğumuz için tatlı tatlı gülümsüyorum. "Merhaba," diyorum ona. "Benim adım Jewel. Ormanın hemen kenarında yaşıyorum. Merak etme. Ailem sana yardım edecek. Senin adın ne asker?" Bir kral erkeği. Hiç şüphe yok. Şimdiye kadar gördüklerimin en büyüğü. Biraz da seksi, ama bu o kadar da önemli değil.

"Yapma..." diye fısıldıyor.

Kulağımı ağzına yaklaştırıyorum.

Bir inilti ve başka bir şey yok, ancak nefeslerinin sığ olduğunu fark ediyorum. "Ne?" Soruyorum.

"Dokunma bana."

Topuklarımın üzerine oturdum. Canlı bir Alfa'yı soyamazsın. Geçmişte işime yaramadı. Ama ona yardım edersem, belki bana bir ödül verir. Ya da belki kralın kendisi gelir ve beni özgür bir kadın ilan eder ve bana zenginlik verir, böylece Beta ailemden Külkedisi tarzı intikam alabilirim. Büyük hayaller kurmayı seviyorum. "Seni burada bırakamam," diyorum ona ve daha iyi nefes alabilmesi için pelerini boynundan çözüyorum. "İyileşeceksin ve krala bu aptal uzaylının koca kıcını nasıl ölüme terk ettiğini anlatacaksın. Beta ailem ölecek ama beni asmadan önce değil. Biraz dokunuşla uğraşmak zorunda kalacaksın." Yine de erkek işbirliği yap, onu nasıl ayağa kaldırıp tazıya bindirebilirim?

Dudağımı tekrar çiğniyorum, bakışlarımı tekrar tazıya çeviriyorum. Eyerlenmiş ve bir çuvala bağlanmıştı. Ayağa tazıya doğru yürüyorum, sonra içinde hançerler, bir sağlık kiti, ip ve hasarlı bir metal nesne olan çuvalı karıştırıyorum. Oval nesneyi elime alıyorum ve Tanrı vergisi İngilizcemle okuyorum: *Polis Departmanı*.

Ağzımı kapatıyorum, erkeğe doğru koşuyorum, sonra geri çekilip düşünüyorum. Regha'nın üzerinde bir polis rozeti. Bunca yıldır burada hiç insan görmemiştim. Tam olarak yedi yıldır. Yirmi yaşındayım ve Regha'da on üç yaşındayken ortaya çıktım. Rozeti cebime koyuyorum. Biri benim için mi geldi?

Hiçbir cevabım yok. Ama cevap verebilecek bir erkeğim, ipim ve erkeğe sadık bir tazım var. Dizime vuruyorum. "Buraya gel, evlat."

Tazı kuyruğunu sallıyor - bunun için Tanrı'ya şükürler olsun - ve yaklaşıyor. Eyerine bağlı çuvaldan ipi çıkarıp bir ucunu tazının ortasına, diğer ucunu da Alfa'nın ayak bileğine bağlıyorum. Sonra hayvanı öpme sesleri çıkararak geriye doğru yürüyorum. Sanki ona yardım çalıştığımı biliyormuş gibi beni takip ediyor. Muhtemelen biliyordur. Bu evcilleştirilmiş tazıların kendilerini eğiten Alfalara uyum sağladıkları söylenir.

Orman yolunda yavaşça ve açıklığa . Evimin bacası bu bölgede gerçekten birilerinin yaşadığını gösteren tek işaret. Mütevazı bir ev, köy standartlarına göre küçük ama Betalar bana Regha'ya ilk indiğimde beni kaçıran Alfalardan daha iyi davranıyor. Benim hesabıma göre en az yedi yıl oldu, gerçi daha fazla da olabilir. Bazen Sycol'un düşüşünü işaretlemeyi unutuyorum.

Beta annem kapıyı açıyor ve ellerini kahverengi gömleği ve pantolonunun üzerine giydiği mor önlüğe siliyor. Gericha ellili yaşlarının sonlarında ama çenesindeki, ellerindeki ve boynundaki kırışıklıklarla çok daha yaşlı görünüyor. El emeği onu çok yıpratmış. "Bolizen, buraya gel. Kız yine eve bir şey sürüklemiş."

Yine mi? Bir ya da iki hayvan evlat edinmiş olsam da hiçbir zaman bir Alfa'yı eve sürüklemedim. Evcil hayvan beslememe izin vermiyorlar, bu yüzden onları ormanda besliyorum. Gizlice. Kendimize ancak yetecek kadar yiyeceğimiz var. Yetmişli yaşlarındaki Bolizen, evin arkasından yürürken kamburunu çıkarıyor. Odun ve hayvanlarla ilgileniyor. O da çiftlik hayvanı gibi kokuyor ama ben bu kokuya alışığım. Hayvanlara bakıyorum, her gece ahırın etrafında dolaşıp pislikleri temizlerken eski pislikle kirleniyor. Kimsenin yapmak istemediği işleri yapıyorum ve bu sorun değil çünkü başımı sokacak bir var.

Helor'un cariyesi.

Bolizen ve Gericha yaklaşıyor ama bize ulaşmadan duruyorlar, bakışları tazıda. Kulaklarının arkasını kaşıyorum, keskin pullarının kendimi kesmediğinden emin oluyorum. Onları indiriyor ve sızlanıyor. Betalara "Gelin," diyorum. "O evcilleştirildi ve eğitildi."

"Pous'umu avlamasa iyi olur," diyor Bolizen ve başını sallıyor.

Gericha tazının arkasından dolanıyor ve bir eliyle çenesini okşayarak Alfa erkeğini inceliyor. Bolizen de ona katılıyor.

Erkeğe bakıyoruz.

"Öldü mü?" diye sordu bana.

"Hayır. Son kontrol ettiğimde değildi."

"Hm." Bolizen daha iyi görebilmek için eğilir. "O yaşıyor. Ve buralardan değil. Bu hangi ordu birliği?" Bolizen tazının eyerini işaret ediyor.

Gericha çömeliyor ve gözlerini kısıyor. Ben de öyle yapıyorum ama Rahkan'ı okuyamıyorum, bu yüzden beklentiyle ona bakıyorum. "Süslü bir erkek."

Bolizen olumlu bir homurtu çıkarır. "Ben de

öyle düşünmüştüm." "Sanırım bir Horde erkeği."

"Mm-hm."

"Krala karşı ayaklanan Horde mu?" Ben soruyorum.

"Başka bir Horde var mı çocuğum?" Gericha bana gözlerini deviriyor. "Onu içeri getirelim."

"Hayır, onu bulduğum yere geri atalım." Kral bu adamın hayatını kurtardığım için beni ödüllendirmeyecek. Kral ve Horde savaşıta.

Beta ailem Alfa'ya bakıyor.

"Alfa Helor Horde'u destekliyor," diye mırıldandı Gericha. "Onu içeri getirin." Gelecek Bahar,

Sonsöz

• Alfa Düğümleri'ni ırklararası bir BW romantizmi olduğu için bulduysanız, kontrol etmeniz için daha çok şeyim var: [Tanrıça](#) ve Canavar Eşi.

[Onun için yan.](#)

[Wild](#) - BW/Hispanic.

- Yatak odasında daha fazla *Kori* hissiyle ilgileniyorsanız, [Eddy](#) ve [Real Good Wolf](#)a göz atın.
- Bir sonraki sayfada Alfa Canavar ile tanışabilirsiniz. Eğer benim için yeni bir okuyucuysanız,

Alfa Koleksiyonları'nı beklerken bir sonraki adımınız Beast Mates serisi olmalı.

Alfa Canavar ile tanışın

Blind Beast Mate'ten bir parça

Jamie

Rey'i neredeyse evinden kaçırarak, bisikletime bindirecek ve evime götürecektim. Gülümsemesini ilk gördüğümde işte bu kadar çıldırmıştım. Bizim için -uzak Tineya gezegeninden gelen canavarlar- çiftleşmek basit bir süreçti. Bir dişi görürdünüz, onun sizin dişiniz olduğunu hissederdiniz, onu alır ve kendinizin yapardınız. Onu kendinize ait kılmak demek, dişinin amını kudretle fethetmek, onu kızıştırmak için ölesiye sıklıkla sıklıkla demektir. Çiftleşmiş erkek hayvanlar olarak tüm amacımız buydu. Eşimizin amını fethetmek ve küçük canavar bebeklere hamile bırakmak.

Çiftleşmek için dişilerine bağımlı olduğumuzu topluluklara asla söylemedik. Onlara herhangi bir kıza değil, o kıza ihtiyacımız olduğunu söyleyemezdik. Onlara kızları çiftler halinde aldığımızı, hatta rastgele kadınlar satın alıp şehirlere yerleştirmeye kadar gittiğimizi söyledik. Gücü elimizde tutuyorduk, yoksa bizimle uğraşmaya çalışıyorlardı. Ya da arkadaşlarımıza zarar verirdiler.

Eşini daha sahiplenmeden kaybetmişti. Tanrının unuttuğu bu toprakların her yerinde onu arıyorduk. Vice'ın eşini için Rey'in topluluğuna geldik ama onun yerine benimkini bulduk. Rey'i aklımdan çıkaramıyordum ve amcasının bizimle konuşmasına izin vermemesi, öğle yemeğinde bize katılmasına izin vermemesi onu kaçırma isteğimi daha da artırıyordu.

Aynı gün onu benimle eşleştirmesini istemedim. Bunun yerine, amcası gibi pisliklerle birlikte olmamasını tavsiye eden kardeşim Vice'ı dinledim. Onu istemeden önce Rey'in benim olduğundan emin olmamı söylemişti. Eve döndüm ve bütün gece gözümü bile kırpadım. Ya Vice'ın arkadaşı gibi kaçarsa ve ben onu bulamazsam? Doğal olarak bu fikir beni çıldırttı.

Ertesi gün erkenden rahiplerinden birini yatağından kaldırdım, böylece eşleştirme belgelerini hazırlayabilecekti. Söz konusu evraklar ve bisikletime bağladığım bir çanta dolusu parayla kızın cemaatine geri döndüm. Açgözlü piç kurusu amcasının evrakları imzalaması ve parayı alması sadece beş dakika sürmüştü ama eşimi bir hafta daha alıkoydu. Orosu çocuğu.

Ama o artık buradaydı. [!](#)

Yazar Hakkında

Milana Jacks, erkekleri baştan çıkaran su perileri, kadınları baştan çıkaran vampirler ve fasulye çorbasını onu götürmeye gelen Babaroga masallarıyla büyüdü. Mate ve üç küçük canavarıyla paylaştığı Dünya'daki evinden baskın canavarlarla distopik bilimkurgu romantizmi yazıyor.

• Bazen e-posta listesindeki okurlar serinin kitaplarını beklerken onlar için öyküler yayınlıyor. Eğer siz de katılmak istiyorsanız, diğer okuyuculara buradan ulaşabilirsiniz:
<http://www.milanajacks.com/newsletter/> -

Benimle buluş.
www.milanajacks.com

Milana'nın Yedek Listesi

Kirli Kurt ve Jake bülten abonelerime özel. Ayrıca, Horde dünyasında kısa öyküler yayınlıyorum. <http://www.milanajacks.com/newsletter/>

Beast Mates Serisinin tamamını okuyun: #0

[Bakire - FREEBIE](#), #1 [Kör](#), #2 [Vahşi](#), #2.5

[Tanrıça](#), Posta Listem aracılığıyla

ÜCRETSİZ,

#3 [Gönderildi](#), #3.5 [Onların](#), #4 [Yakalandı](#), #4.5 [Onun](#), #5 [Serbest](#).

Ejder Kardeşliği'nin tamamını okuyun:

[Rise for Her](#) #1, [Burn for Her for Her Fight for Her](#) #2, [Storm](#) #3, , #4 IADB

World'de kısa öyküler: [Jake](#) 1.5, [Eddy](#) #2.5

Kirli Canavarlar (sırasız okunabilir) [Gerçek](#)

[İyi Kurt](#) #1, [Yalnız Vampir Prens](#) #2 **Jade Dober**

distopik kentsel fantezi serisi:

#1. [Arabulucu Arar](#), 2. [Arabulucu Hileleri](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.